

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 6/18, joulukuu 2018-tammikuu 2019, 17. vuosikerta, irtonumero 2 €

Tarvitaan nopea muutos kohti kansanvaltaa !

Eurojärjestelmä kriisin partaalla s. 4
Sote-sodankäynti jatkuu. 5
Ilmastomuutos ja asevarustelu s. 6
Pakotteet purevat Suomeen s. 9
Brasilia vaarallisella tiellä. 11
Muuttuva ilmasto s. 14
Venäjä on syyllinen s. 16
Leikkiä ihmisten hengellä s. 20

Aktiivimalli sai tylyn tuomion 2.2.2018 ammattiliittojen mielenosoituksessa. Käytäntö tänään on osoittanut sen heikentäneen työttömiä asemaa. Edelleen päämapiirit tavoittelevat sosiali- ja terveystoimesta metsäteollisuuden veroista rahasampoa. Vuosisadan ryöstö tulee estää. Kansanvalta tulee palauttaa ja politiikan suunta muuttua.

Sivut 2, 3, 4 ja 5

Militarismi ja Nato-veljeily lopetettava

Naiset rauhan puolesta: järjestö vaati 4.10.2018 militarisoinnin lopettamista.

Päättäjämme unohtavat mitä aiheutti liittoutuminen Hitler-Saksan kanssa. Tänään Nato on työntynyt kiinni Venäjän rajoihin ja olemme jälleen mukana operaatiossa maailman uudelleen jaosta. Vieraan vallan sotakalusto on tuotu maahamme. Presidentin ja ulkoministerin tuella hyväksyttiin renkimaasopimus. Se takaa Nato-joukoille esteettömän pääsyn alueellemme. Interventio maamme kautta Venäjää vastaan on meille katastrofi. On irtauduttava Nato:sta, renkimaasopimuksesta ja militarisoinnista.

Sivut 6, 9, 12, 16 ja 20

Ympäristö ja ilmasto luokkataistelun kysymyksiä

Ilmastomarssi 18.10.2018 keräsi 14000 osallistujaa. Kapitaalisminvastaiset mielialat kypsyvät

Kansojen huolena ovat olleet työn, toimeentulon, elintarvikkeiden, ym. riittävyys. Näiden kysymysten joukkoon asettuu nyt myös ilman puhtaus. Kapitalismia ohjaava arvolaaki pakottaa yritystoiminnan hakemaan kilpailutuja kaikkialta. Tänään ilman saasteet aiheuttavat globaaleja sää-ilmiöitä synnyttäen pakolaisuutta, sotia, kuivuutta, tulvia, jotka uhkaavat koko maapallon tulevaisuutta. Tämän torjuminen edellyttää tuotannon globaalia säätelyä, joka ei kuulu kapitalistien työkalupakkiin. Työkansan tulee aktivoitua.

Katso sivut 6 ja 14

Sivut 2-3

- Politiikkaan tarvitaan muutos
- Kansanrintama ja kommunistit
- Kuntapolitiikan kysymyksiä
- Kirveellä olisi töitä

Sivut 4-5

- Eurojärjestelmä kriisissä
- Muutos kansanvaltaan
- Sote-sota jatkuu kiintoisana
- Nuoren miehen joulu

Sivut 6-7

- Ilmastomuutos
- Ilmasto ja tuotannon anarkia
- Menneisyyden haamut liikkuvat
- Väärennetyt väestöennusteet
- Etlan raportti
- Juha Kiekki 50 vuotta

Sivut 8-9

- Verkkopoliisi on puhunut
- Tampereen ratikan hinta
- Hangon valtuustosta kuuluu
- Vaalit lähenevät
- Pakotteet purevat Suomeen
- Voitto Keskuspuisto asiassa

Sivut 10-11

- Tervehdimme Suomen työläisiä
- Jouluna mässäillään
- Brasilia vaarallisella tiellä
- USA:n vaalit-missä Putin?
- Tasapuolisuutta pakotteisiin

Sivut 12-13

- Sota kypsyi kapitalismin sisällä
- Matkalla Pohjois-Koreassa
- laillinen vallankumous

Sivut 14-15

- Ilmasto ihmiskunnan huolena
- Ilmastomuutoksia
- Millainen kriisi Venezuelassa?

Sivut 16-17

- "Venäjä on syyllinen"
- USA:n sodissa miljoonia uhreja
- Venäjän ja Japanin kiista

Sivut 18-19

- Työkansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Leikkiä uhmien hengellä
- Rauhanoppositiota tarvitaan
- Torju nato aina
- muistakaa! Venäjä on suurvalta

Latinalainen Amerikka luokkataistelun kärjessä:

Sivu 11

- Brasilia siirtymässä vaaralliselle tielle

Sivu 15

- Miten kansalaisjärjestö Mercy Corps toimii Venezuelassa

K

ansanääni

Kaikkien maiden proletaarit -liittykää yhteen!

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 17.12.2018

Politiikkaan tarvitaan tuntuva laadullinen muutos

Ehkä valheellisin ja haitallisin porvarillisen propagandan kansalaisiin iskostama väite on, että hyvinvointivaltioon ei enää ole varaa. 1980-luvulla ja sen jälkeen syntyneet ihmiset ovat käytännössä koko elämänsä altistuneet tälle propagandalle. Poliittinen muutos alkoi 1980-luvulla maahamme hivuttautuneen uusliberalismin myötä, ja lopullinen kuolinisku sotien jälkeiselle politiikalle annettiin 1990-luvun alun laman myötä.

Holkerin sinipunahallitus oli ensimmäinen todellinen uusliberalismia edustanut hallitus. Ei kestänyt montaa vuotta, kun Suomi oli ajettu katastrofin partaalle. 1990-luvun alun laman jälkeen moni asia oli muuttunut pysyvän tuntuisesti. Suomeen iski suurtyöttömyys, josta ei vielä tänä päivänäkään ole toivuttu. Suomi liittyi Euroopan unioniin vuoden 1995 alusta ja Paavo Lipposen valtakausi alkoi.

Porvaristo ja kapitalistit näkivät tilaisuutensa tulleen. Nyt ryhdyttiin toden teolla purkamaan hyvinvointivaltiota, jonka rakentamiseen porvareiden ja pääomapiiriin oli ollut sotien jälkeen pakko suostua poliittisen paineen alla. Yhtäkkiä pidäkkeet olivat lähestulkoon kokonaan kadonneet; Neuvostoliitto oli hajonnut ja työväenliike oli lamaanuksen tilassa. Kannattaa huomata, että hyvinvointivaltion rapauttamisessa ovat kunnostautuneet porvaripuolueiden lisäksi myös eduskuntavasemmisto.

Eduskunnan vasemmistopuolueilla ei ole ollut uskallusta asettua todella vastustamaan uusliberalistista politiikkaa. Ei haluta puuttua siihen, että pääomia kohdellaan silkkihansikkain verotuksessa ja muutenkin. Ei asetuta vastarintaan, vaikka miljardeja euroja valuu joka vuosi ulos maasta osinkoina, pois omasta kansantaloudestamme. Veroparatiiseihin on kätkeytynä valtavasti varallisuutta, joka on pois palveluiden rahoittamisesta. Veroparatiiseja on jonkin verran paheksuttu, mutta teot tilanteen korjaamiseksi ovat jääneet nollan tasolle.

Ensi vuonna järjestetään eduskuntavaalit, EU-parlamenttivaalit ja näillä näkymin myös maakuntavaalit. Pian alkaa jälleen jokaisten vaalien yhteydestä tuttu ilmiö: oikeistopuolueiden yllättävä, tilapäinen muuntuminen vasemmistolaisiksi. Porvarit tietävät, että valtaosa kansasta kannattaa vasemmistolaista politiikkaa. Suurin osa kansasta haluaa hyvää sosiaaliturvaa, laadukasta julkista terveydenhoitoa, päivähoitoa, peruskoulua, kirjastopalveluita jne. Niinpä porvaritkin valheellisesti lupaavat kansan tahdon mukaista politiikkaa aina vaalien alla.

Vaikka kokoomus ja muut porvaripuolueet ovat avoimesti hyökänneet julkisia palveluita ja sosiaaliturvaa vastaan, uskooll yllättävän moni kansalainen porvareiden hyvään tahtoon. Esimerkiksi hämmästyttävän moni opettaja äänestää kokoomusta, vaikka puolue oli 1990-luvulla valmis hävittämään peruskoulujärjestelmän. Pikavipit ja hyväntekeväisyys ovat yhä enemmän korvaamassa heikennettyä sosiaaliturvaa, mutta hälytyskellot eivät silti tunnu soivan.

Oma lukunsa on suomalainen verokeskustelu, joka useimmiten liikkuu täysin harhapoluilla. Puhutaan palkkaverotuksesta, vaikka sillä ei ole suurtakaan merkitystä verokokonaisuudessa. Näin pyritään luomaan mielikuvaa Suomesta kireän verotuksen maana. Pienituloiset kantavat suhteessa suurimman taakan nimenomaan monenlaisten välillisten verojen muodossa. Nämä ovat yleensä tasaveroja eli regressiivisiä, kaikkein epäoikeudenmukaisimpia veroja. Politiikkaan tarvitaan tuntuva laadullinen muutos. Tarvitaan laajaa kansanrintamaa politiikan suunnan muuttamiseksi.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Kansanrintama ja kommunistit

Olemme keskustelleet kansanrintaman merkityksestä taistelussa markkinakapitalismia vastaan. Vanhan SKP:n ohjelmaan ylimääräinen edustajakokous v. 1970 sisällytti tämän seuraavasti: "SKP:n päälinjana on demokraattisen rintaman rakentaminen taistelussa monopolieja ja poliittista taantumusta vastaan työtätekevien demokraattisten oikeuksien laajentamiseksi, rauhan lujittamiseksi ja sosialismin edellytysten luomiseksi". Kominternin 1935 pidetyn 7. konferenssin jälkeen alkoi taistelu demokratian puolesta muuttua kommunististen puolueiden päälinjaksi. Tämä ajatus perustuu siihen, että kapitalismin kriisi-ilmiöiden torjuminen palvelee objektiivisesti kaikkien työläisten etuja. Siksi 30-luvulla nähtiin välttämättömyydeksi yhteistyö kapitalismin terroristista muotoa, fasismia, vastaan.

SKP ja KTP eivät hyväksy kansanrintamataktiikkaa

Monet SKP:n ja KTP:n piirissä toimivista kommunisteista eivät halua tätä hyväksyä. SKP painottaa lähes pelkästään Marxin merkitystä, jättää huomiotta työväenluokan luokkataistelun strategian ja taktiikan ja esittää kielteisessä valossa sosialismin kokemuksen. Sama esiintyy KTP:lla vähän päinvastaisessa muodossa. KTP kirjoittaa "TKS:n olevan Suomen ainoa marxilais-leniniläinen sanomalehti". Tästä huolimatta myöskään KTP:n tämänhetkisestä "työkalupakista" ei löydy marxilaiseen tieteeseen perustuvaa arviota taktiikasta, joka johtaa irrottautumiseen uusliberalismista ja ohjaa sosialistiselle kehitysuralle. He eivät näe, että maassamme ei löydy poliittista liikettä, joka yksin kykenisi esittämään uskottavan poliittisen vaihtoehdon kovalle markkinakapitalismille. He eivät myöskään erota, että nykyinen uusliberalismi on uusi muoto kapitalismin kehityksessä.

Kansanrintama yhdistää laajat joukot yhteistyöhön

TKS:n 23.11.2018 julkaisemassa artikkelissa KTP:n puheenjohtaja Mikko Vartiainen sanoo, että Suomesa kansanrintamalla on tarkoitettu vasemmiston ja keskustan puolueiden yhteistyötä ja viittaa samalla vuosien 1944- 48, 1966-71 ja 1972-75 hallituksiin, joissa SKDL ja keskust/Maalaisliitto olivat mukana. Mikko yrittää hämmentää asioita mainitessaan, että "työväenluokan valtaan niillä ei pyritty, eikä missään tapauksessa sosialismiin. Mikon tulisi tietää, että demokraattisen yhteistyön tavoite ei olekaan työväenluokan välitön valta ja sosialismi. Demokraattisen yhteistyön funktio on siinä, että kapitalismissa on eri tavalla ajattelevia ja erilaisten asioiden puolesta toimivia tahoja. Yhteisrintaman kautta voidaan näiden kaikkien voima kohdistaa sellaisten poliittisten asioiden korjaamiseen, joista ollaan yhtä mieltä. Mitä tulee Mikon mainitsemiin hallituksiin, niin Kominternin 7. kongressi piti hallitusyhteistyötä mahdollisena demokraattisen yhteistyön muotona. Dimitrov totesi, että sen tehtävänä ei tule olemaan kapitalismin hävitys ja suuntautuminen sosialismiin. "Se suuntautuu vain monopolieja vas-

taan." Kyllä vuosien 1944-1948 hallitusyhteistyö lähtökohdiltaan vastasi rintamapolitiikan vaatimuksia.

Joukkojen tulee löytää yhteiset tavoitteet

Vartiainen kysyy: "Voisiko kansanrintaman perustaa yksilöiden väliseksi yhteistyöfoorumiksi?" Hän vastaa itse, että teoriassa voi, mutta viittaa "vastalansseerattuun uusliberalisminvastaiseen kansanrintamaan", että "heti tulee ongelmia, koska yksityiset ihmiset ymmärtävät asiat omalla tavallaan. "Mikko jatkaa: "näyttää siltä, että tällaiseen kansanrintamaan voi tuoda tullessaan omat käsityksensä siitä, mikä yhteiskunnallinen tilanne on muutettava, millainen on vaihtoehto ja tarvittavat uudet keinot ja ratkaisut, sekä millainen on se uusi maailma, joka rakennetaan." Mikko sanoo asiat tässä aivan oikein. Ihmisillä on kaikilla oma mielipiteensä asioista. Minkäänlaista poliittista järjestöä tänään ei perusteta, elleivät ihmiset ensin tuo sinne omia mielipiteitään. Sitten tulee käydä uuvutta-vaakin keskustelua yhteisestä poliittisesta linjasta. Jos KTP aikoo siirtää Suomen sosialismiin suoraan ilman demokraattisessa rintamassa tapahtuvaa joukkojen järjestäytymistä, tulee silloinkin eteen tämä tehtävä. Valmiita ihmisiä näihin tehtäviin ei löydy.

Demokraattiset uudistukset edeltävät sosialismia

KTP ei näe kapitalismin kehityksen eri vaiheita, kun se ilmoittaa, että "tunnuksenamme on kapitalismin, ei uusliberalismin vastustaminen." Kapitalismin kehityksessä tapahtuvien muutosten johdosta myös kapitalisminvastaisen luokkataistelutaktiikan tulee muuttua. Globalisaation mukana kapitalismi siirtyi sääntelypolitiikasta monetarismiin, jota leimaa kaiken yhteiskunnallisen säätelyn kieltäminen, julkisen toiminnan ja omistuksen yksityistäminen sekä valtiovallan päätöksillä suurkapitalistien tukeminen. Tämä on uusliberalismia. Kansanrintaman merkitys on siinä, että nykytilanteessa suuret joukot eivät lähde tukemaan suoraan sosialistista muutosta. Ensin tarvitaan demokraattinen muutos. Tässä kehityksen vaiheessa ihmisten yhteiskunnallinen kokemus

Tätä tunnusta Kansan äänen järjestöissä olemme näyttäneet vuodesta 2015 saakka. Samaa asiaa perään kuuluttaa TKS:n artikkeli "Kansanrintama ja kommunistit" 13.11.2018. Eikö se luo pohjaa yhteistyölle?

ja tietoisuus kasvaa. Yhteiskunnan demokraattiset saavutukset voidaan turvata lopullisesti estämällä suurkapitalisteja enää koskaan ottamasta yhteiskunnallista valtaa käsiinsä. Siksi yhteiskuntakehitys tulee suunnata sosialistiselle kehitysuralle. Yhteiskunnallinen tilanne voi aina nopeasti muuttua. Rintamapolitiikka takaa sen, että tällaisessa tilanteessa voidaan nopeasti muuttaa luokkataistelutaktiikkaa.

Yhteiskuntakehityksessä ei ole pysyvää tilaa

Mikko Vartiainen ei ole selvästikään tutustunut Kansan äänen kirjoituksiin, marxilaiseen teoriaan tai Kommunistien Liiton asiakirjoihin ilmaisessaan, että kansanrintaman tarkoitus on ensin valheellisesti houkutella ihmiset muodostamaan laaja vastavoima uusliberalismille ja sen jälkeen vasta paljastaa heille salaisuutena, että se onkin sosialismi, johon pyritään. Kansanrintaman rakentaminen ei onnistu, elleivät kaikki siihen liittyvät elementit ole näkyvisä rinnakkain. Yhteiskuntakehitys ei jää koskaan paikalleen. Kapitalismin demokraattinen vaihe ei ole pysyvä tila. Yhteiskunnallisen rakenteensa vuoksi kapitalistin on pakko pyrkiä saavuttamaan uudelleen yhteiskunnallinen valta. Tästä ristiriidasta selvittää vain sillä, että kapitalismilta suljetaan lopullisesti mahdollisuus ottaa yhteiskunnallinen valta käsiinsä.

Ero EU:sta on ero uusliberalismista

TKS:n artikkelissa kysytään, että mitä peitellään, jos vaaditaan irtaantumista "EU:n ylikansallisesta yhteiskuntapolitiikasta", mutta ei Suomen eroa EU:sta. Ei tässä peitellä mitään. Useissa yhteyksissä mm. Kansan äänessä olemme ilmaisseet, että juuri EU on uusliberalistisen politiikan toteuttaja ts. organisaatio Euroopassa. Ei EU:sta voi erota, ellei samalla eroa uusliberalismista. Tunnus "irti EU:sta" on tyhjä slogan niin pitkään, kun ei ole esittää millainen on EU:n jälkeinen uusi ei-uusliberalistinen politiikka ja miten se toteutetaan. KTP:n julkaisuissa emme ole huomanneet, miten tähän asiaan olisi puututtu. Artikkelissa myös toistetaan slogania, että yhteistyön ja liitolaisuuden tulee rakentua alhaalta ylös. Tästä jo Kominternin 7. kongressi totesi, että neuvottelut ovat mahdollisia ja välttämättömiä kaikilla tasoilla.

Yhteistyön edellytykset ovat olemassa

Artikkelin lopussa kuitenkin viitataan KTP:n ohjelmaan ja todetaan "yhteistyöpolitiikalla olevan suuri merkitys työväen taloudellisten ja sosiaalisten etujen puolustamisessa." Lisäksi sanotaan, että tuloksellinen taistelu pääomapiirejä vastaan on syntynyt silloin, kun siihen on yhdistynyt kapitalisminvastainen vaihtoehto. Se on totta. Siksi me kansan äänen järjestöjen piirissä olemme pitkään eri joukkotilaisuuksissa esitelleet tunnusta "Voittoisa työkan- sa nojaa sosialismiin". Eikö tässä kuitenkin olisi lähtökohtaa todelliselle yhteistyölle?

KÄ/Toimitus

Lähteet:
KÄ:n 6/2017 artikkeli: Demokraattinen rintama ja uusliberalismi s. 2
KL:n arvio: johtopäätöksiä Suomen kommunistisen liikkeen lähihistoriasta, www.kommunistienliitto.com. opintoaineistot Urho Jokinen: Artikkelit vuodelta 1970, "Työväen yhteisrintaman ja fasismin vastaisen voimien kansanrintaman ongelmista kominternin 7. kongressissa 1935

Kuntapolitiikan kysymyksiä Pirkanmaalta: Kihniö

Kihniön talousarvio vuodelle 2019 Kyykystä ylös ryhmäpuheenvuoro

Puheenjohtaja

Yleistä:

Valtio jatkaa edelleen kuntien kurjistamista. Vuodesta 2018 vuoteen 2019 valtionosuudet vähenevät 83 miljoonaa euroa. Kikysopimuksen mukaan valtionosuutta vähennetään vuonna 2019 497 miljoonaa. Hallitusohjelman mukaisten indeksijääditysten takia kunnilta jää peruspalvelujen valtionosuutta saamatta 91 miljoonaa euroa vuonna 2019. Luvut olivat suora lainaus talousarviosta ja toimintasuunnitelmasta. Leikkausten ohella kunnille on lisätty vastuita ja sitten kuntia vielä kehdataan uhkailla valtion taholta kriisikuntamenettelyillä, törkeää.

Talousarvio ja taloussuunnitelma:

Tuijottamalla talousarvion ja taloussuunnitelman pelkkiä lukuja, saa äkkiseltään lohduttoman kuvan. Lainaa otetaan lisää, verotulot ja valtionosuudet kasvavat olemattomasti, investointeja tehdään noin miljoonalla. Kuitenkin näyttää siltä, että vuosikate tulee jo kolmantena vuonna peräkkäin olemaan plussalla. Ei niin huonoa, ettei jotain hyvääkin.

Miten tehdä kunnastamme elinvoimainen, kun suuntaukseksi on yleisesti on maaseudun alarajan tappolinja? Turvallinen asuinympäristö, hyvät kattavat palvelut vauvoista vanhuksiin ovat asioita joilla voimme kamppailla kasvukeskusten imua vastaan. Kuntamme on luonnoltaan ainutlaatuinen, erikoinen ja sitä matkailu-

elinkeinona tulee hyödyntää. Miten tuo tehdään, kun peukaloruuvia ko-ko ajan kiristetään? Siinä on haastetta kerrakseen meille päättäjille. Omaisuuden myynnissä täytyy olla tarkkana ja käyttää sitä vasta viimeisenä keinona.

On uskallettava tarttua härkää sarvista. Ryhmämme pitää hyvänä maahankinnan investointisuunnitelmia, joilla pyritään luomaan uutta yrittäjyyttä kuntaan ja sitä kautta saamaan uusia asukkaita sekä kasvattamaan verotuloja. Myös Meidän Kihniö hankkeen kuntamme kehittämiseksi näemme myönteisenä.

Kuntaliitokset olisivat kuolinisku Kihniölle, olisipa sitten kyseessä velkaiset naapurikunnat tai isommat kaupungit kuten Ylöjärvi tai Seinäjoki. Yhteistyö Parkanon kanssa on jo näyttänyt suuntaa millainen asema meillä tulisi olemaan, jos kuntaliitoksen haikkailijoille ei muuten asia ole selvinnyt – iso vie ja pieni kuihtuu.

Sitten muutamia kohtia ja huomioita tulevaisuudesta:

On irvokasta, että mitä surkeimmin perheissä voidaan ja joudutaan lapsia huostaanottamaan, tietää se yksityiselle palveluntuottajalle muhkeita tuloja ja kunnat saavat myös korjattua talouksiaan. Näin kaavailaan käyvän myös Kihniön kunnan osalta, jos ja kun Pihlajalinna perustaa sairaalaamme lastensuojeluyksikön. Pala nousee kurkkuaan ja omaatuntoamme lievittääksemme lohduttaudumme sillä, että ellemme me, niin sitten joku toinen korjaa hyödyn. Perin surullista.

Hannu Tiainen osallistui yhdessä Markku Huhtalan kanssa perusturvakampanjaan talvella 2011. Tässä ollaan Mäntän torilla kampanjoimassa 18.11.2011.

Lastensuojeluyksikön perustaminen sairaalaan on saanut kuntalaiset hämmennyksiin ja toden teolla huolestumaan oman sairaalamme sekä terveyskeskuksemme kohtalosta. Ryhmämme järjestämän kuntalaistilaisuuden viesti Puumilassa oli yksiselitteinen: Sairaalassa täytyy olla paikkoja kihniöläisille intervallimallilla ja Parkanon sairaalan sijaan sijoittaa potilaita oman kunnan sairaalaan.

Talousarvion sivulla 23 Sote-palveluiden keskeisistä tavoitteista todetaan kohdassa kolme: Lähipalvelujen säilyminen ja saatavuus Kihniöllä. Eli selvää pääsinlihaa, tavoite on säilyttää lähipalvelut, mutta kuitenkin sivulla 22 taas kerrotaan: 9Lives Pirkanmaa selvittää syksyn 2018 aikana, onko varsinaiseen sopimukseen mahdollista PÄÄASIASSA kotihoidon palveluiden osalta. Siis onko tarkoituksena muutakin kuin kodinhoito siirtää 9Livesille? Entä lopetetaanko täällä kokonaan kodinhoitopiste ja Kihniön kodinhoito hoidetaan Parkanosta käsin? Vammaispalvelupuolel-

ta ei saa kotiin apua lauantaisin ja kuuleman mukaan sosiaalitoimen 7 päivän määräaika ei ole toteutunut.

Mahdolliseen maakunta-uudistukseen ryhmämme suhtautuu kriittisesti, vaikka ainakin rivien välistä talousarvio ja taloussuunnitelma antavat uudistuksesta myönteisen kuvan.

Vesilaitoksen mahdolliseen yhtiöittämiseen ryhmä suhtautuu hyvin varauksellisesti. Kuntien toimintojen yhtiöittämiset tai liikelaitostamiset kaventavat kuntademokratiaa, kunnallinen päätöksenteko karkaa pois kuntalaisten valitsemilta edustajilta. Siksi selvitys täytyy tehdä huolella ja tuoda se laajaan käsittelyyn.

Määrärahamuutosesitys:

Määräraha 40 000 euroa tulisi vaihtoehtoisesti joko koulun purkamiseen tai avustukseksi Kirkonkylän vanhaa koulua kunnostavalle yhdistykselle käytettäväksi hankkeen omarahoitusosuuteen.
Perustelut:

On totta, että vanhan koulun kohtaloa on vitkuteltu kohtuuttoman kauan. Siitä en sen enempää. Ymmärrän päättäjien huolen vanhasta koulusta, koska kunnalla on rahareikiä ja kiinteistöjä muutenkin yllin kyllin riesaksi asti. Kuitenkin vanha koulu edustaa kulttuurisesti erittäin isoa, mittaamattoman arvokasta osaa kohta sata vuotta täyttävän kuntamme historiassa. Edelliset sukupolvet rakensivat ja uurasivat suurella sydämellä, talkoohengellä Kihniön, myös heille tärkeänä pitävän koulun. Olemmeko me valmiit tuhoamaan heidän käten työllä, rakkaudella veistämän arvorakennuksen.

Olemme päässeet ja saaneet luvan tutustua vanhan koulun kuntoon. Kiitos valtuuston puheenjohtajalle, joka meille antoi siihen luvan. Kiitos myös kihniöläislähtöiselle arkkitehti Pirjo Huvilalle, omaa sukua Törmä, jonka avulla Ikatan restaurointiryhmä kävi tekemässä kuntokartoituksen. Tästä kartoituksesta on tarkoitus järjestää kuntalaistilaisuus, jossa käydään läpi mitä koululle pitäisi tehdä, mikä sen kunto on, onko siitä mahdollisuus saada turvallinen ja olisiko sille käyttöä. Yhdistyksen perustaminen on työn alla, josko saadaan selvitys ja varmuus, että koulu kannattaa säilyttää. Kunnalta ei ole vaadittu ponnostusta, mutta myönteisistä asennoista kyllä olemme odottaneet. Eikö kuitenkin ole niin, että kaikkiaan me olemme oman kuntamme puolesta ja haluamme sille pelkkää hyvää ja menestystä. Kiitos.

Muuten valtuustoryhmämme hyväksyy talousarvion ja taloussuunnitelman.

Kyykystä ylös valtuustoryhmä Hannu Tiainen

OLIS KIRVEELLÄ TÖITÄ

Viimevuoden verotilastot ovat sellaista luettavaa, että oksat pois. Meille on koko median voimalla hoettu hokemasta päästyä kuinka työllisyys on parantunut ja palkat pyörii kolmentonnin korvilla. Ne ovat oikeiston valeutisia.

Verotilastot kertovat karua kieltä siitä politiikasta, joka tuottaa kurjuutta kiihtyvällä vauhdilla. Ne ovat politiikan sisältöjä ja rakennelmia, jotka on pantava kokonaan uusiksi. Niiden paranteluun ei höylääminen enää riitä – siinä on kirveellä töitä.

Kaikki ovat varmasti kuulleet kuinka jenkkilässä tuotannon, pankkien ja muiden rahalaitosten pääomien omistus on keskittynyt väestön yhdelle prosentille. Luultavasti tämä tieto on vanhentunut. Siihen ainakin viittaa meillä tapahtunut pääomien omistuksen keskittyminen.

Tosin on korostettava, että nykyään ei enää ole julkisia tilastoja omistuksista. Ne on piilotettu vaarallisina. Jos haluaa tulo- ja verotietoja, niin ne ovat Tilas-

tokeskuksessa, joka on piilottanut tulojen yläpään. Sen mukaan ylin tuloluokka on satatuhatta euroa ja sitä enemmän saaneet. Juu on siinä, että kun kaksi ylintä tuloluokkaa yhdistettiin alempiin tuloihin, niin todella suurituloiset katoavat näkyvistä.

ooo

Viimevuonna ylimmässä tuloluokassa oli 6378 tulonsaajaa, 0,1 % tulonsaajista. Tämän joukon omistuksessa on tuotantopääomien määräävä osuus. Vaikka he ovat omistajina piilossa, heillä on kova ääni. Se kuuluu ja kuuluu kaikissa neuvottelupöydissä. Tämän joukon tulot on vähintään 300 000 euroa vuodessa ja vain taivas on yläraja. Näin on ollut pitkään.

Heillä keskitulo oli 80 292 euroa kuukaudessa. Osaavan verosuunnittelun ansiosta siitä sai vähentää 4 759 euroa. Jäännöksestä 75 533 e/kk he joutuivat maksamaan veroa 31,5 %. Aiemmin se oli 38,0 %. Näiden huipputuloisten veroaste laski reippaasti ja tulot kasvoivat todella julmasti peräti 23,0 % edellisestä vuodesta.

Alimmissa tuloluokissa oli 3,4 miljoonaa tulonsaajaa, 71,5 % kaikista. Heillä tulot olivat alle 35 000 euroa vuodessa siis enintään 2 917 euroa kuukaudessa. Heillä keskitulo oli 1 393 e/kk:ssa, 1,2 % edel-

listä vuotta vähemmän. Veroa he maksoivat 218 e/kk:ssa, 4,3 % edellistä vuotta enemmän. Näin 3,4 miljoonan tulonsaajan tulot laskivat todella julmasti 26 e/kk:ssa, 1,8 % edellisestä vuodesta.

ooo

Näistä mielettömyyksistä poliitikot eivät tiedä mitään, tai eivät ainakaan välitä tuon taivaallista. Sen sijaan he nojaavat Eduskunnan tietopalveluun, joka turvautuu Tilastokeskuksen. Molemmilla on sama tavoite, eli ne haluavat todistaa, että tuloerot eivät Suomessa ole kovinkaan suuret.

Tilastokeskuksen mukaan kotitalouksien tuloluokkia on kymmenen. Niitä sanotaan desileiksi. Niissä kotitalouksien tulot on saatu siirtelemällä tuloluokkien välillä tuloja niin, että erot näyttäisivät todellisuutta pienemmiltä ja kurjuus vähemmän kurjalta.

Jokainen joka on vähänkin tutustunut Tilastokeskuksen puuhiin tietää, että sen tilastolaskelmat ovat niitä kuuluisia emävalheita. Yhtenä esimerkkinä käyvät hyvin nämä niin sanotut kotitalouksien kymmenen desiilin laskelmat. Niiden mukaan korkeimman desiilin kotitalouden tulot ovat 104 867 euroa, vaikka henkilökohtaiset tulot olivat 783 089 euroa. Että näin!

Pääomien omistuksen keskittymisvauhti on ollut päätähvi-maava. Luokkajaossa todellisten kapitalistien osuus on kutistunut ja työväenluokan osuus kasvanut. Muutoksesta huolimatta kapitalistien tulot ovat kasvaneet aivan uskomattomiin mittoihin.

Meille on koko median voimalla hoettu hokemasta päästyä, kuinka työllisyys on parantunut ja keskipalkkapalkka pyörii pitkälle yli kolmen tonnin. Ne ovat oikeiston trollitehtaiden, mediapoolin, tuottamia valeutisia. Verotilasto kertoo, että kun mennään tuloluokissa alemmaksi (alle 35000 e/v), niin palkansaajista 59 % sai palkkana 1 270 e/kk:ssa, 2,2 % vähemmän kuin edellisvuotena, sen sijaan 0,2 % palkansaajista sai 31 420 e/kk, 53,3 % edellisvuotta enemmän.

Epäterve kehitys ei ole kapitalistien ansio tai syy. Kapitalistit voivat kiittää menestyksestään palkkatyöläisiä, heidän puolueitaan ja ay-liikettä. He antavat vapaaehtoisesti kapitalisteille lähestulkoon vapaat kädet ryövätyä työnsä tuloksista. Sotun ja verojen jälkeen (2017) nettona 107 miljardia euroa ja itselleen he ottavat vain 40 miljardia euroa. Eihän tässä ole mitään tolkkua. Siinä on kirveellä töitä.

ooo

Tulevaisuuden Suomi on matalan

tuotannon ja korkean työn tuotavuuden maa. Se merkitsee jatkuvaa työtuntien vähenemistä. Mikäli sen lisäksi on vain joka kymmenes vuosi (!), parin vuoden taantuma niin väestömuutoksista riippuen 2040 työttömyysaste on 39,4–41,2 %, mutta 2060 se on 46,7–52,6 %. Kestääkö kansa tällaisen kurjuuden kasvun?

Luokkataistelu on taitolaji. Sen kapitalistit osaavat. Nyt pikkunen kapitalisti pieksee jättiläismäistä työväenluokkaa miehin määrin. Työväenliike pyörittelee vain peukaloitaan. Kymmenet vasemmiston kuppikunnat ovat etäänntyneet palkkatyöläisistä, sillä ne eivät osaa luoda yhteistä vahvaa rintamaa. Jokaisen pikkuruisen omat pikkuruiset edut ajavat yhteisen edun edelle. Luokkataistelu on muuttunut yksipuoliseksi. Siksi työläiset häviävät.

Tilastot kertovat karua kieltä politiikasta, joka tuottaa kurjuutta kiihtyvällä vauhdilla. Siksi vasemmiston pienten kuppikuntien on löydettävä toisensa. On jo korkea aika hyväksyä se totuus, että palkkatyöläisten etujen ajaminen on yhteinen asia, tuloksia syntyy vain toimimalla yhdessä.

Kai Kontturi

Eurojärjetelmä uuden kriisin partaalla

Viime päivinä on on käyty kiivasta keskustelua Italian hallituksen ja EU-komission välillä. Italian talous yrittää piristää alamaissa olevaa taloutta. Historia toistaa itseään. Runsas pari vuotta sitten Hesari kirjoitti: "Italia uhmaa EU-komissiota: haluaa luvan elvyttävään talouspolitiikkaan Kunnioitamme talouskurisääntöjä, mutta aiomme myös muuttaa niitä, sanoo maan talouskehitysministeri Carlo Calenda. Calendan mukaan maa aikoo neuvotella E. komissiolta lisää joustovaraa elvyttävän talouspol. toteuttamiseen. (HS 14.8.2016)

Elvytys pelasti Emun eurokriisin kuristusoteesta

Eurojärjeelmä oli kaatua Kreikan, Kyproksen, Espanjan ja Portugalin velkaongelmiin, jotka johtuivat yhteisvaluutasta. Jos valuutta-alue ei ole optimaalinen eli se koostuu maista tai alueista, joissa talouden rakenteet ovat kovin erilaiset, ja maat poikkeavat toisistaan kulttuurin, kielen, historian jne. suhteen. Tärkeintä on, että talouden suhdan-nekierto on samanlainen eri alueilla. Euromaat ovat alttiita velkaantumiselle. Eurokriisin selättämiseen käytettiin rahaa 68 miljardia euroa joka kuukausi vuosien ajan. Rahaa paloi biljoonia euroja.

Pää vetävän käteen

EKP:n neuvosto lopettaa velkakirjojen ostot, mutta jatkaa liikepankeille tarjoamaansa edullista keskuspankkirahoitusta ja pitää ohjauskorot 0 % tuntumassa oletettavasti ensi syksyyn.

Italian populismi nousi euron ongelmista

Monet euromaat ovat entisten kriisimaiden lisäksi pahasti velkaantuneita – mm. Belgia, Ranska ja eniten Italia, jonka velka on 2,3 biljoonaa (miljoona miljoonaa) euroa. Italian vaaleissa viime maaliskuussa voittajana selvisi eurokriittinen populistipuolue Viiden tähden liike. Se muodosti hallituksen äärioikeistolaisen Liiton (entisen Pohjoisen Liiton) kanssa. Maan perinteiset valta-puolueet kärsivät tappion, kun tyytymätön kansa antoi äänensä eurokriisin vuosina kasvaneille protestipuolueille.Vaikka vaalien voittajilla

on keskenään melkein yhtä paljon eroa kuin yhteistä, ne muodostivat enemmistöhallituksen. Italian hallitus ei ole muiden euromaiden tapaan nöyristellyt orjan lailla EU-joh-toa, vaan se on pyrkinyt päättämään itse maansa asioista. EU:n pamput uhkailevat ja kiristävät Italiaa omaksumaan kurjistavan leikkauspolitiikan. Mutta populismin nousu on euron valuvikojen seuraus eikä syy. Italia ei ole mikä tahansa EU- ja euromaa muiden joukossa. Se on yksi EU:n ja Emun perustajamaista. Ja se on talouden luvuin mitaten kolmanneksi suurin euromaa. Italia on myös suurin EU-maa, jossa on eurokriittinen populistihallitus.

Talouspolitiikan mutkat suoriksi

Hallitusvastuuseen nouseminen näyttää vaimentaneen Viiden tähden liikkeen ja Liiton linjauksia. Ne eivät esimerkiksi enää vaadi Italian eroa eurosta tai EU:sta. Jyrkimmän eurokritiikin ja EU-vastaisuuden vaimentamisesta huolimatta puolueiden yhteiset linjaukset ovat monilta osin ristiriidassa EU:n ja euroalueen määräysten kanssa.

Jos Italia ryhtyy sellaisiin uudistuksiin, kuin maan uusi hallitus on hahmotellut, se on törmää EU:n talouspolitiikan määräyksiin. Esimerkiksi hallituksen hahmottelemat mittavat veronalennukset, sosiaaliturvan laajennukset, eläkeuudistusten perumiset ja muut julkisten menojen lisäykset rikkoisivat EU:n taloussääntöjä. Italian valtio on ennestään euroalueen velkai-sin. Sillä on velkaa yli kaksinkerroin EU:n taloussääntöjen sallima määrä. Hallitus kasvattaisi velkataakkaa,

Italian tapahtumat saattavat ennakoida sinne uutta Kreikkaa. Sitä tilan-netta EU:n tulee olemaan hyvin vaikea selvittää

ja myös alijäämääräjat paukkuisivat. Italian elvyttävä politiikka voi hel-posti kärjistää euroalueen ja EU:n sisäiset erimielisyydet taas uusiksi ilmiriidoiksi.

Maa on liian suuri EU:n kovistelulle

Euroalueella on kymmenen viime vuoden kriiseissä nähty monenlaisia yhteenottoja. Mutta Italia on toista maata kuin vaikkapa Kreikka. Italia voi olla liian suuri ja liian kiukkuinen maa painostettavaksi takaisin "ruo-tuun". Siksi Italia ja sen uusi populistihallitus eivät ole pelkästään euroe-liitin päänsärky. Jos Italian välit mui-den euromaiden ja EU:n kanssa menevät pahasti ristiin, se antaisi alueen finanssimarkkinoille pitkästä aika-kaa totisen synn puntaroida euron ja rahaliiton hajoamisen mahdollisuu-tta.

Protestihengen syyt

Jos euroeliitiltä kysytään, on Italian talouden ja politiikan keskeinen on-gelma populismi. Ja se, että kansan enemmistö ei ymmärrä omaa paras-taan, vaan on äänestänyt hölmösti oman maansa ja koko euroalueen edun vastaisesti vastuuttomat po-pulistipuolueet hallitusvastuuseen. Tällainen nurja tulkinta kuitenkin se-koittaa syyt ja seuraukset. Protesti-

liikkeiden tai populistipuolueiden kanssa ei tarvitse olla samaa mieltä ymmärtääkseen, että niiden kannat-kumpuaa ja kasvaa oikeista ongelmista ja aidosta tyytymättömyydestä eikä tyhjästä.

Kiukkuisen kansan protestihenki ja populismin nousu voivat toki aiheuttaa monenlaisia yllätyk-siä, mutta ne ovat silti itsessään enemmän oireita kuin ongelmia. Italian ja muiden euro- ja EU-maiden erityyppiset protestiliikkeet ovat saaneet kasvuvoimansa monenlai-sista ongelmista ja ärtymyksen ai-heista.

Euron valuviat ovat EU:n syytä

EU:n jo 1970-l laatimat rahaliiton varhaiset valmisteluasiakirjat va-roittivat jäsenmaita kiirehtimästä yhteiseen rahaan ennen kuin niillä on yhteisvaluutan perustaksi välttä-mättä vaadittavat järjestelyt, keinot ja poliittinen valmius tulo- ja suhdanne-erojen tasaamiseen jäsen-maiden välillä. Näiden valuvikojen takia vahvimpien euromaiden talo-udet ovat vahvistuneet, mutta hei-koimmat . mm. Italia - ovat heikenty-neet entisestään. Rahaliiton valuviat

olivat eurokriisin keskeisiä syitä. Nyt on uusien poliittisten voimien vuoro yrittää omia ratkaisujaan Italiaa ko-ettelevien ongelmien voittamiseksi. Yritys on varsin riskipitoinen ei-kä kukaan tiedä, onnistuuko se, vai koituuko siitä entistä suurempia vai-keuksia.

Italiaa kovisteleva ko-missio toistaa eurokriisin virheitä

Italia tarvitsee talouskasvua eikä ko-mission kovistelua ja vyönkiristystä. Viisas oppii virheistään, mutta hullu toistaa samaa virhettä kerta toisen-sa jälkeen siinä uskossa, että sitkeä toistaminen ennen pitkää muuttaa tulokset toivotunlaisiksi. Italian hal-lituksen budjettisuunnitelmat rikko-vat EU:n taloussääntöjä. Maan halli-tus onkin saanut kimppuunsa EU-komission.

Komissio näyttää vaativan nyt Italialta aivan samanlaisten virhe-iden toistamista, joiden vaikutukset pahensivat ja pitkittivät eurokriisiä. Muutama vuosi sitten vahingollisik-si osoittautuneet toimet voivat tu-ottaa suurempia ongelmia, sillä nyt komissiolta on vastassaan kolman-neksi suurin euromaa.

Italia kaipaa kasvua eikä vyönkiristystä

Italian talous on 5 % alempi kuin vuonna 2008. Hallitus haluaa bud-jetilla helpottaa köyhempien ase-maa ja piristää taloutta. Hallitus us-koo, että elvytys vahvistaa julkista taloutta ja keventää velkataakkaa. Maan hallitukset ovat vuosia yrittä-neet keventää valtion velkataakkaa vyönkiristyksillä - turhaan. EU-ko-missio on vaatinut vyönkiristystä. Jos Italian hallitus taipuu komission painostukseen, seuraukset ovat sa-mat kuin Kreikassa. Jos Italian elvy-tys epäonnistuu, koko eurojärjetel-mä horjuu tai sortuu.

Juhani Tanski

"Aktiivimalli" sai tylyn tuomion

Teollisuusliiton tekemän kyselyn perusteella "Aktiivimalli" ei työl-listä, vaan lyhyiden työkeikkojen ja osa-aikaisten töiden tekeminen enemminkin sopeuttaa duuna-reita silppu- ja patkätyöhön.

Näin kertovat Teollisuusliiton aktiivi-mallikyselyyn vastanneet yli 2700 lii-ton työntöntä jäsentä. Tällaisia patkä-töitä työmarkkinoilla on tarjolla, joi-ta tuottaa harjoitettu työ- ja yhteis-kuntapolitiikka.

Vastaajalle esitettiin seuraava väite: "Työttömyysetuuden pienen-tyminen on aktivoinut minua työn-hakuun, yritystoimintaan tai työllis-

tämispalveluihin. Vastaajista 70 % oli täysin eri mieltä ja vain 2 % sa-maa mieltä. 13 % ei osannut määrit-tää kantaansa.

Väitteeseen "Uskon työllisty-väni seuraavan 12 kuukauden ai-kanä" 33 % vastaajista sanoi ole-vansa täysin eri mieltä ja 26 % sa-maa mieltä. 18 % ei osannut mää-rittää kantaansa. Pääministeri Juha Sipilän mukaan vakituinen työsuh-de ei ole tyypillinen työsuhde., vaan globaali silpputyö ja pienipalkkai-nen työ tulevat lisääntymään

KÄ/toimitus

Lähde:
Teollisuusliiton Tekija-lehti

Aktiivimalli sai tylyn tuomion 2.2.2018 ammattiliittojen mielenosoituk-sessa 2.2.2018. Päätöksistä huolimatta aktiivimallin vastaiset toimet ei-vät saaneet enää jatkoa.

Tarvitaan muutos kohti kansanvaltaa

Kuluva vuosi on loppuillaan. Uu-si vuosi tuo tullessaan niin edus-kunta- kuin EU-vaalit. Vuodelle 2019 on kaavailtu myös maa-kuntavaaleja, joita näillä näky-min tuskin pidetään. Tosin on-han Sipilän hallituksen poli-tiikka ollut hyvinkin poukkoilevaa, mutta jos ei nyt sentään ihan niin poukkoilevaa kuiten-kaan olisi. Hallituksen politiik-ka on ollut kuitenkin määrätie-toista. Se on ollut määrätietoista ja johdonmukaista politiikkaa kansalaisten elämän kurjistami-nessa. Eli hyvällä syyllä voidaan puhua kansan vastaisesta halli-tuksesta ja politiikasta.

Jo useamman eduskunnan aikana on jatkunut merkittävä "yksimieli-syys". Onkin syytä kysyä, mikä on tasavallan korkein päättävä elin, hallitus vai eduskunta? Toistaiseksi vielä perustuslakiin on kirjattu, et-tä eduskunta on neljäksi vuodeksi kerrallaan, vaaleilla valittu korkein-ta päätäntävaltaa käyttävä elin.

Nykyisin välillä näyttää sikäli kummalliselta, että hallitus ja jot-

kut eduskunnan valiokunnat ovat nousseet käytännössä eduskunnan päätäntävällän ylitse. Puhumatta-kaan siitä, että eduskunta näyttäisi tarvitsevan ulkomailta luvan päät-tää asioista. Esimerkiksi eri vuoden aikoina noudatettavasta kellonajasta ei eduskunta voinut tehdä pää-töstä kansalaisaloitteen pohjalta. Mikä itsenäinen valtio on sellainen, joka tarvitsee ulkomaiselta poliitti-selta ylikansalliselta elimeltä luvan päättää siitä, että mitä kellonaikaa maassa käytetään?

Eduskuntavaalien lähesty-essä on syytä esittää kysymys, muuttuuko mikään, jos hallituksen kokoonpano muuttuu? Historia on osoittautunut, että vaikka hallituk-sen kokoonpano muuttuisi pelkis-tä porvareista vasemmalle, ei poli-tiikan perussuuntaus muutu.

Ehkä vasemmistolaisempi ko-koonpano hieman tasoihtelee eli toteuttaa asioita eri tavoin, mut-ta köyhyyttä se ei tule poistamaan kuin juhlapuheiden ja vaalipropa-gandansa sanoissa. Ja niissäkään ei

kajota todellisiin köyhyyden aihe-uttajiin ja perustuksiin. Köyhyy-den poistamiseksi tarvitaan linjan muutosta suurpääoman etuja pal-velevasta politiikasta politiikaksi, joka katsoo koko maan etua huo-mioiden myös sen, että yhteiskun-ta koostuu muustakin kuin pelkis-tä kapitalisteista. Ehkä tässä yhte-ydessä on syytä muistuttaa mieliin erään kunnallisen lautakunnan pu-heenjohtajana toimineen porva-rin periaate: Meidän tärkein tehtä-vä lautakunnassa on saada yksityi-sen grynderin etu näyttämään yhe-teiseltä edulta.

Tuohon periaatteeseen on saatava muutos. Viime vuosi-na on käynyt ilmi, että niin halli-tus kuin eduskuntakin, kokoon-panoista riippumatta, on yrittänyt saada näyttämään pääoman omis-tajan edun yhteiseltä edulta. Juu-ri tuollaista edunvalvontaa varten-han on muun muassa EU kaikkine aparaatteineen olemassa.

STP:n Turun seudun osasto ry Esko Luukkonen

Kuva: Markku Huhtala

Kiintoisaa on ajan riento – erityisesti sote-sodankäynti

Sosiaali- ja terveysministeriö (STM) asetti sote-uudistuksen valmistelun ja toimeenpanon tueksi sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijaryhmän ajalle 13.1.2016–15.4.2019. Sosiaalipoliitiikan professori Heikki Hiilamo kritisoi Soten valinnanvapausuudistusta. Hiilamo toteaa: Sote-asiantuntija-ryhmässä kritisoimme valinnanvapausmallia silloin, kun se oli esityslistalla ja myös silloin kun se ei ollut esityslistalla. „linjaukset tarkoittavat valtavaa julkisen sote-tuotannon ulosmyyntiä suurille yksityisille yhtiöille. Sen seuraukset ovat arvaamattomat. Valinnanvapaus on muuttumassa julkisten palveluiden hallitsemattomaksi yksityistämisprojektiksi, jossa pääosaa eivät näyttele asiakkaat, potilaat ja veronmaksajat, vaan suuria markkinoita ja voittoja havittelevat suuret sote-yhtiöt.. alkaisi ryöstökapitalismin aika“. Hiilamo varoittaa, että sote voisi johtaa alueellisten erojen kasvuun.

Joulukuussa 2017 Hiilamo kirjoitti (HS), että Suomeen on tulossa nykyistä huonompi terveydenhoito. ”Näin sotesta tuli sekundaa ja isot yritykset voittavat sote-uudistuksessa. Saman totesivat muutkin STM:n asiantuntijat. Neljä päivää viimeisen Hesarin jutun jälkeen Hiilamo valittiin Helsingin Diakonissalaitoksen säätiön hallitukseen. Diakonissalaitos on sote-uudistuksesta hyötyvän terveysjätin Terveystalon 4. suurin omistaja. Siitä lähtien hän onkin puolustanut soten yksityistämistä. Mediakin ylistää hänen asiantuntijuuttaan. Ilta-lehti ajoi vielä kesällä sotea ja ehdotetti jopa perustuslakivaliokunnan ohittamista. Nyt Timo Haapala kirjoittaa: ”Soten takaraja hämöttää ja kiireessä tehdään kalliita ratkaisuja kuin Neuvostoliiton hajoamisen aikana.... Venäjällä voittivat oligarkit – miten käy Suomessa? Kun Suomen historian suurinta terveys- ja kuntauudistusta tehdään ja vanhoja rakenteita lakkautetaan, tulee mieleen Neuvostoliiton valtiollisen omaisuuden uusjako. Neuvostoliiton hajotessa 1990-luvun alussa nopeat söivät hitaat, kun valtion omistusta pantiin uusiksi. Venäjän mallissa oligarkit menestyivät.”

Terveystoimi on ”Suomen Sampo”

Terveydenhoitomme on OECD-maiden halvin, tasapuolisin ja tehokkain - palvelut ovat maailman huippuluokkaa seka laadun että kustannustehokkuuden suhteen. The Lancetin kesällä tehdyn tutkimuksen mukaan julkisrahoitteinen terveydenhuoltomme on laadussa ja saatavuudessa kärjessä Islannin, Norjan, Alankomaiden, Luxemburgin, Sveitsin ja Australian kanssa. Kustannustehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden mittareilla Suomi johtaa Sveit-

sin ja Islannin kanssa. Yhdysvaltain terveystoimi vaatii eniten julkista rahaa ja tarjoaa heikoimmat palvelut. Tämän ”Suomen Sammon” keskustan ja kokoomuksen johtajat haluavat ryöstää.

Soten tavoitteet nakattu nurkkaan

Soten kehittämiselle asetettiin hallitusohjelmassa useita hyviä tavoitteita – palvelujen parantaminen, sosiaalitoimen ja terveydenhoidon integrointi, kustannusten nousun pysäyttäminen jne. Nämä pyrkimykset lopetettiin marraskuussa 2015 keskustan ja kokoomuksen lehmäkaupalla. Siinä sovittiin, että hallitusohjelman tavoitteet heitetään nurkkaan ja toteutetaan sote-toimen yksityistäminen ja siirto kunnilta lääneille. Petteri Orpo haluaa yksityistää järjestelmämme ja tehdä siitä suurpääoman teollisuudenalan, joka on liikevaihdonaltaan noin 20 miljardia euroa vuodessa eli metsä- ja teknologiateollisuuden luokkaa. Juha Sipilä ajaa Suomen historian suurinta vallankeskeytystä. Se merkitsisi 18 läänin tai kunnan Suomea, josta alueellinen itsehallinto hävitettäisiin. Hallitus on viime metreillä luopunut myös sote-integraatiosta, mikä olisikin läänimallissa mahdollon toteuttaa. Lehmäkaupasta jää puolueille käteen vain hapantunut maito. Onneksi hallinnon kieli rikastuu: ”digikanavaiset palveluinnovaatiot integroidaan asiakasläheisesti valinnanvapauslain turvin”.

Hallituksen keho lainvalmistelu

Lehdissä on kerrottu STM:n virkamiesten ylitystä ja työuupumuksesta. Monia keskeisiä toimihenkilöitä on eronnut hullunmyllyn pyöryksestä. Hallituksen juoksupojat

Kuva: Heikki Männikkö

Pääomapiirit haluavat sosiaali- ja terveystoimesta metsäteollisuuden veroista rahasampoa. Asukkaille se merkitsee heikompia palveluja ja lisääntyviä menoja. Tämä vuosisadan ryöstö on kyettävä torjumaan.

tajunnevat tekevänsä vahingollista työtä painostuksen alla.

Kuntaliitokset eivät aleneet kuntien menoja.

”Leveiden hartioiden” mallia on perusteltu sillä, että niillä saadaan säästöjä terveys- ja opetustoimeen. Vuonna 2005 oli yli 450 kuntaa, nyt niitä on jäljellä reilut 300. VAT:n vuoden 2009 liitoksia koskevan selvityksen mukaan liitoskuntien menot kehittyivät suunnilleen samaa vauhtia kuin vastaavissa muissa kunnissa, jotka eivät liitosta tehneet. Sotehuollon ja hallinnon työpaikat keskittyivät kuntakeskukseen.

Sote-uudistus lisäisi menoja yli miljardin vuodessa

Kuntaliiton mukaan sote-uudistus kasvattaa menoja reilulla miljardilla eurolla vuodessa. Apulaisjohtaja Reijo Vuorennon laskelman mukaan loppusumma asettuisi 1,065 ja 1,265 m€ väliin. Menolisäys johtaisi siihen, että valtion tukia kunnille leikataan. Kunnat joutuisivat nostamaan verojaan ja tinkimään menoistaan. Kuntien mahdollisuus vastata kasvaviin investointipaineisiin heikkenisi.

SAK haluaa estää soteriöstön

Terveydenhoitoalan liitot ovat arvostelleet sosiaali- ja terveystoi-

men yksityistämistä. Nyt SAK:n yhteyspäällikkö Harri Järvinen toteaa: ”Suomessa on selvitystenkin mukaan maailman paras – tai ainakin parhaasta päästä oleva – terveydenhuoltojärjestelmä, myös taloudellisesti. Siltä se on ainakin näyttänyt näinä kaikkina tuotantokausina, mitä sarjaa on eri hallituksissa ja eduskunnassa esitetty. Ja näyttää vahvasti siltä, että uusi tuotantokausi on suunnitteilla”,

Onneksi tämä mielettömyys kaatuu

Kokoomuksen Verkkouutiset haastatteli 6 perustulakivaliokunnan jäsentä. Vasta sote-asiantuntijoita on kuultu ja edessä on mm. perustuslain, julkishallinnon ja valtiontalouden asiantuntijoiden kuuleminen. Niiden jälkeen esitys palaa uudelleen sote-valiokuntaan. Asiantuntijat ovat eri mieltä siitä, onko lakiesityksen vakavat puutteet korjattu. Eurooppa-oikeuden professorin Juha Raition mielestä sote- ja maakuntalakiesitysten osia olisi syytä notifioida eli ilmoittaa EU-komissiolle. Lakiesitys kaatunee yksistään tähän asiaan. HUS:n hallintoylilääkäri Lasse Lehtonen on hyvin kriittinen. ”Kannattaako tehdä uudistus, jossa mitään tavoitteista ei saavuteta? Esityksen rakenteelliset ongelmat ovat niin suuria, ettei korjaus voi onnistua eduskuntakäsittelyssä.” Kyse ei ole ollut niinkään sote-hoidon palveluista. Tavoitteet on hyvin kirjattu Sipilän hallituksen ohjelmaan. Ne on vaan unohdettu, alistettu maakuntahallinnolle ja epämääräiselle valinnanvapaudelle. Sosiaalipalvelut on pyyhitty pois esityksestä. Tehty sitten ihan muita venku-roita. On unohdettu ministeri Ahti Pekkanen viisaus: ”Ei pidä juosta lujaa, jos ei ole varma suunnasta. Takaisin on silloin pitkä matka”.

Aika loppuu

”Aika loppuu kesken sote-uudistukselta - hallituksella on enää teoreettinen mahdollisuus saada se läpi tällä vaalikaudella” (Ilta-lehden analyysi 15.12.18). Hallituksen jätti hanke uhkaa tukehtua eduskunnan lainsäädäntöputkeen. Hallituksen johtotrio Juha Sipilä, Petteri Orpo ja Sampo Terho voivat vain jännittää, selviääkö hallituksen kärkihanke eduskunnan läpi. Valtava maakunta- ja sote-paketti on siirtynyt eduskunnan perustulakivaliokunnan tuomittavaksi. Asiassa vallitsee nyt radiohiljaisuus, ikään kuin koko sote-painajainen olisi jo ohi.... Paketissa on edelleen isoja sisällöllisiä ongelmia, aikatauluongelmista puhumattakaan. Aika on yksinkertaisesti loppumassa kesken hallituksen kärkihankkeelta, jonka piti vapauttaa perusturveydenhuolto kilpailulle ja tehdä maakunnille leveämmät hartiat sote-palveluiden tuottamiseen.

Hidas ja kallis soten valmistelun alasajo edessä

Sote-vastaavan Päivi Nergin mukaan ilman valtion budjettiin tehtäviä uusia linjauksia maakuntien sote-valmistelulle ei voida antaa rahaa. Käytännössä sote-uudistus kaatuu, jos lait törmäyvät vielä kerran perustuslakiin. Uudistus voi kaatua myös eduskunnan isossa salissa tai viime hetken poliittiseen peliin. Jos sote kaatuu, eduskuntavaalien jälkeen aloitettava uusi hallitus päättää millaisen uudistuksen se haluaa, ja valmistelu aloitetaan alusta. Nergin mukaan nykyisen sote-valmistelun purkaminen voisi kestää jopa vuoden. Arviolta 60 lakiesitystä kaatuisi. (IS 17.12.18)

Juhani Tanski

Nuoren miehen Joul

Nuori mies katselee vuokraamansa vinttihuoneen ikkunasta kadun toiselle puolen. Tuttu naapurin mies irrottaa jostain hankittua joulukuusta auton tavaratelineestä. On joulun aatonaatto. Poistuu sitten ikkunasta sängylle loikoilemaan hajanaisiin mietteihin. Joulun on humpuukia, on aika päästä eroon perinteistä, uskonnollisuudesta ja kaikesta markkinahumusta. Siksi mies on päättänyt viettää joulunajan yksin nuhjuisessa pienessä huoneessaan, aivan kuin tavallisen askeettisen viikonlopon, muutama hernekeittopurkki pöydällä, kirjat ja radio seuranaan.

Ajatukset joulusta eivät jätä rauhaan, saaden miehen levottomaksi. Äiti, veljet ja siskot ovat jo maalla, tuttuakin tutumpaa joulunviettoa valmistelemassa. Hermostuneena avaa radion mielen rauhoittamiseksi pinnalle nousevan ikävän torjumiseksi. On torkah-tamaisillaan, kun kuuluttaja kertoo alkavan perinteisen ohjelman: Joululahjavalvojaiset. Jostain syystä hän ei sulje radiota.

Kohta alkaa soida Jussi Björlingin laulama Jouluyö. Laulun myötä mieli herkistyy, viiltävä kaipuu siivittää aatokset lapsuuden,

nuoruuden jouluihin. Kuusenhaku-reissut, koristelut, kaikki yhteiset joulunvalmistelut, kinkun ja lipeäkalan tuoksu ja vihdoinkin kauan odotettu jouluaatto, tulvahtavat elävänä syvälle sielun syövereihin.

Yhä valvoen, kellon käydessä puoltayötä, joulun ei vaan jätä miestä rauhaan. Yö on ehtinyt aaton puolelle, mies nousee ylös, katsoo ikkunasta tähtitaivaalle ja tekee äkkiä ratkaisun. Pukee päällensä ja pakkaa laukkuun muutamia vaatteita, rientää kiristyväan pakkasyöhön.

Saa kylmästä kärsivän auton vaivoin käyntiin, hurauttaa maan

tielle suuntana rakas lapsuudenkoti.

Kilometrit taittavat kylien ja kotien nukkuessa, eläimet menevät kuka minnekin nauttimaan joulun rauhasta. Talvinen maise-ma puiden lumivaippoineen pitää mielen virkeänä, saa hyvälle tuulelle matkan taittuessa kohti kotikontuja. Kello alkaa lähettää aamu-viittä, kun vihdoinkin avautuu tuttu kotitie.

Keittiöstä hohtaa valo, mies ajaa pihaan, sammuttaa auton, ikkunassa verho heilahtaa. Ulko-ovi on auki, koputtaa eteiseen oveen ja astuu sisään. Äiti pöydän edessä, jauhoinen essu päällään, piirakaulin kädessä katsoo ovelelle, hymy huulillaan. Poika on sittenkin tullut joulunviettoon. Ovensuusta kuuluu, ääni väristen: Hyvää joulua, äiti.

Punainen Leka

Kuva: Heikki Männikkö

Ilmastonmuutos

Sotilaallisen toiminnan ja asevarustelun aiheuttamat kasvihuonekaasujen päästöt kansainvälisen laskennan ja rajoitusten ulkopuolella

Marraskuussa lisälnessä kahdeksatta kertaa järjestetyssä "Kansantaloutta tasan kaikille-seminaarissa" käsiteltiin tällä kertaa sotia ja ilmastonmuutosta. Seminaarin alaotsikkona oli "Yhteiskuntamme tulevaisuus". Seminaarin järjestivät lisälmen sos.dem. työväenyhdistys, lisälmen Vasemmisto, SKP:n lisälmen seudun osasto, Ylä-Savon Vihreät ja TSL:n Ylä-Savon opintojärjestö. Seminaarissa alustivat kansanedustaja, filosofian maisteri Hanna Sarkkinen, kansainvälisen talouden professori Pertti Haaparanta, maaseutu- ja erävihreiden puheenjohtaja Silja Keränen ja ekologisen ympäristönsuojelun dosentti, filosofian tohtori Heikki Tervahattu.

Heikki Tervahattu totesi maailman sotakoneiston tuottavan valtavan määrän kasvihuonekaasuja ja muita ilmansaasteita. Sodan ja asevarustelu samoin kuin hillitön kuluttaminen vaikuttavat ilmastonmuutokseen ja ne on lopetettava. Jatkuessaan ne johtavat ihmisten elinehtojen voimakkaaseen heikkenemiseen, suurten elinkelvottomien alueiden syntymiseen, ihmisten kärsimykseen ja suureen pakolaisaaltoon.

Sotilaallinen toiminta ja asevarustelu vaikuttavat merkittävästi ilmastonmuutokseen, mutta tällä hetkellä niiden aiheuttamat kasvihuonekaasujen päästöt on suljettu kansainvälisen laskennan ja rajoitusten ulkopuolelle. Kioton ilmastositopimusneuvotteluissa vuonna 1997 USA samoin kuin kaikki muut maat vapautettiin kaikista kasvihuonekaasujen mittauksista ja rajoituksista niiden sotilasoperaatioiden osalta. Myös kaikki muut kasvihuonekaasuja aiheuttavat toimet, joukkojen ja kaluston kenttätoimet, sotaharjoitukset, aseiden ja räjähteiden valmistus ovat kansainvälisen kontrollin ulkopuolella. Tästä syystä kansainvälisellä ilmastopolitiikalla ei ole mitään uskottavuutta eikä ilmastonmuutoksen torjunta etene.

USA:n sotavoimat pahin ympäristön saastuttaja

Heikki Tervahattu sanoi, että USA:n sotaministeriö Pentagon on maailman suurin kasvihuonekaasujen ja muiden haitallisten päästöjen levittäjä. Sen armeijan tukikohdat kattavat koko maapallon. Ulkomaisten tukikohtien määrä on tällä hetkellä yli 800 ja lisäksi sillä on 6 000 tukikohtaa omilla alueillaan. Imperia-

listisen valtion tukipilareita ovat myös 38 valtion suurta meri- ja ilmailuvoimien tukialusta. USA:lla on kaiken aikaa lentotukialuksia nykyisillä sotatoimialueilla. Yhdysvaltain armeijan ympäristövaikutuksista kirjan julkaisseen Barry Sandersin mukaan se tuottaa arviolta viisi prosenttia kaikista hiilidioksidipäästöistä.

Yhdysvaltojen huipputehokkaat sotakoneet kuluttavat valtavan määrän fossiilisia polttoaineita ja tuottavat sen mukaiset hiilidioksidipäästöt. Esimerkiksi modernien hävittäjien polttoaineenkulutus on 6 000 litraa tunnissa ja ylläpitopeuksissa jopa 15 litraa sekunnissa eli 54 504 litraa tunnissa. Pitkän matkan pommikoneet kuluttavat normaaliennossa noin 12 500 litraa tunnissa. Lentotukialus USS Independence kuluttaa polttoainetta 18 259 litraa tunnissa. Tämän vuoden toukokuussa Niinisalossa järjestettyyn Arrow 18 -sotaharjoitukseen osallistuneet M-1 Abram tankit kuluttavat polttoainetta 954 litraa tunnissa.

Heikki Tervahattu ottaman esimerkin mukaan Afganistanin sodassa yhden pommituslennon aikana B-52 pommikoneelaivue kulutti 1 829 500 litraa polttoainetta. Tervahattu vertasi kansanomaisesti, että tavallinen suomalainen saa ajaa kuusi litraa sadalla kilometrillä kuluttavalla henkilöautolla kolme tuntia joka päivä 300 vuoden ajan, että

polttoaineenkulutus on yhtä suuri kuin yhdysvaltalaisen pommikone-laivueen yhden yön aikana kuluttama polttoaine Afganistanin sodassa.

Irakin sota, hiilidioksidipäästöt ja muita valtavia tuhoja

Heikki Tervahattu muistutti Irakin, Afganistanin, Libyan ja Syyrian sotia perustellun valheellisesti. Niitä ei ole käyty "joukkotuhoaseiden hävittämisen", "vapauden", "demokratian" tai "naisten oikeuksien" vuoksi, vaan USA:n ja sen apureina toimivien maiden ja rahavallan taloudellisen sotilaallisen vallan saavuttamiseksi ja ylläpitämiseksi kaikkialla maailmassa.

Sodat ja armeijan jokapäiväisen toiminta tuottavat Heikki Tervahattu mukaan tuhoisampia ja pitkäaikaisempia saasteita, jotka pysyvät ilmakehässä, maaperässä ja ihmisissä jopa ikuisesti. Räjähävistä ja palavista pommituskohteista, kuten polttoaine- ja asevarikot, voimallitokset, lannoitetehtaat, kemian tehtaat, öljyn tuotanto ja kuljetus kohteista pääsee suuret määrät vaarallisia yhdisteitä ilmakehään ja maaperään. Ihmisten lisäksi niillä on vaikutuksia vesivaroille, kasvillisuudelle ja eläimille.

Irakin sodan hiilidioksidipäästöt olivat suuremmat kuin Suomen hiilidioksidipäästöt kolmen vuoden aikana fossiilista polttoaineista. Vuositasolla sodan aiheuttamat hiilidioksidipäästöt olivat suuremmat kuin 139 maan hiilidioksidipäästöt. Arvioista puuttuvat muun muassa asevarusteluun käytetyt valtavat energiamäärät. Sodan aikana Irakissa syytettiin palamaan yli 600 öljynporauskaivoa, joista monet paloivat yli 9 kuukautta. Arviolta noin 680 – 860 miljoonaa litraa öljyä ja 70 – 100 miljoonaa kuutiometriä kaasua paloi ja ilmaan pääsi runsaasti rikkioksiidia, typen oksideja, rikkivetyä, hiilivetyä ja nokea. Noin 8 180 miljoonaa litraa öljyä vuoti maahan saastuttaen laajasti pohjavesiä. Mereen päässeet 454 miljoonaa litraa öljyä aiheuttivat kaikkien aikojen suurimman öljylautan tuhoten suuret määrät kaloja, lintuja ja nisäkkäitä.

USA:n armeijan Irakissa käyttämä köyhdytetty uraani on ai-

Ilmaston puolesta Senaatintorille kokoontui 20.10.2018 väkeä joka suunnalta osoittamaan tukeaan Äiti maalle. Nämä tytöt lienevät Espanjan suunnalta.

heuttanut massiivista vahinkoa maassa. Sodan kahtena ensimmäisenä päivänä se ampui 800 ammusta, joissa oli 300 tonnia köyhdytettyä uraania. Sitä käytetään sen vuoksi, koska se palaa erittäin voimakkaasti aiheuttaen niin sanotun "tulimyrskyn", jonka lämpötila 3000 – 5000 C ja ohjus voi läpäistä paksuimmankin panssarin. Polttaen kaiken poroksi se tuottaa valtavan määrän radioaktiivisia pienhiukkasia ja saastuttaa kaiken. Köyhdytetyn uraenin puolintumisaika on 4,7 miljardia vuotta. Näin ollen koko Irakin väestöön kohdistuva hidas ja vakaa tappaminen jatkuu yhä radioaktiivisen saastumisen vuoksi. USA:n hirvittävien sotatoimien seurauksena Irakin alueesta aavikoitui 90 prosenttia tuhoten maatalousteollisuuden ja pakottaen tuomaan 80 prosenttia elintarvikkeista ulkomailta.

Sotilasmenot hyötykäyttöön

Heikki Tervahattu totesi, että vaikka sotien hiilidioksidipäästöt eivät muodosta ratkaisevaa osaa kaikkien maiden päästöistä, niin sotiin käytettävillä miljardoilla saataisiin paljon aikaa myös ilmastonmuutoksen torjumiseksi. USA käytti vuonna 2006 enemmän rahaa Irakin sotaan kuin koko maailma uusiutuvien energiamuotojen investointeihin.

Tervahattu mukaan, taloustieteen nobelisti ja entinen Maailmanpankin pääekonomisti Joseph Stiglitz ja Linda Bilmes ovat arvioineet Irakin sodan kustannukset 3000 miljardiksi dollariksi. Näilläkin

rahoilla olisi voitu ratkaisevasti hillitä ilmaston lämpenemistä. Maailman tila -raporttien julkaisijan Lester Brownin mukaan pahimpien maailmanlaajuisten ympäristöongelmien torjumiseen ja kehitysmaiden kipeimpien ongelmien vähentämiseen tarvitaan 190 miljardia dollaria vuodessa. Tämä on neljäsosa USA:n tai 1/8 osaa kaikkien maiden sotilaskasmenoiista. Tarvitaan uusi strategia ilmastonmuutoksen torjumiseksi. On lopetettava sodat ja asevarustelu.

lisälmen seminaarissa esittäytyi myös rauhanjärjestöjen "Hävittäjämiljardit hyötykäyttöön –kampanja". Se on käynnistänyt allekirjoitusten keräyksen adressiin, jossa vaaditaan kunnollista ja avointa keskustelua eduskunnassa ja julkisuudessa uusista hävittäjähankinnoista. Hävittäjien hankinta on harkittava kokonaan uudelleen realistisesti, erityisesti talouden kantokyky ja sen tulevaisuudennäkymät huomioiden. Päätöksessä on otettava huomioon, ettei hävittäjien hankinta ole ratkaisu ilmastonmuutokseen tai muihin globaaleihin turvallisuusuhkiin. Hävittäjäkauppa perustuu kapea-alaiseen tulkintaan kansainvälisestä ja Suomen lähialueiden turvallisuustilanteesta. Adressi luovutetaan uudelle eduskunnalle vaalien jälkeen 2019.

Adressin voi allekirjoittaa myös netissä: https://www.adressit.com/havittajakaupat_uuteen_harkintaan_-_miljardit_hyotykayttoon

Toimitti: Asko Julkunen

Ilmastonmuutos ja tuotannon anarkia

Kodinkoneliikkeet ovat täynnä vaihtoehtoja pesukoneille, jääkaappipakastimille, puhelimille ja kaiken maailman häppäkeille. Rautakaupat myyvät kilvan teknisiä laitteita vaikkakin mihin. Puutarhaa tai pihaa ei voi hoitaa ilman koneita ja laitteita. Autojen valmistajat tarjoavat kymmeniä eri malleja ihmisten houkuttelemiseksi vaihtaa uuteen ja erimalliseen.

Kauppojen hehtaarihallit tarjoavat pitkin hyllyineen vakuumeihin ja muoveihin pakattuja monia eri liha- ja makkaralaatuja. Folioihin tehtyjä valmisruokia voi sieltä kodinkoneliikkeestä hankitussa mikroaaltouunissa valmistaa.

Näitä kaikkia varten on valjastettu lukuisat kaupalliset kanavat, jotka aamusta iltaan tyrkyttävät uusia, ihania tuotteita kuluttajien käyttöön. Kokki-ohjelmat yrittävät syöttää meidät läskeiksi, että kuntosaliryttäjien monet eri upeat laitteet saivat käyttöä.

Tavaroita ja laitteita tuotetaan liukuihin ja uusia houkutuskeksitään valmistajien toimesta päät punaisina. Ihmiset on saatava kuluttamaan mahdollisimman paljon, muuten talouskasvu tyrehtyy ja voi vai. Ei hätää, pankit rientävät hätiin tarjoten erilaisia lainavaihtoehtoja ja köyhille pikavippejä, onhan talouskasvun ratkaiden pyörittävä.

Eilen pääministeri Juha Sipilä kutsui koolle kaikki eduskuntaryhmit ilmastonmuutoksen ehkäisyn tavoitteiden saavuttamiseksi. Yksimielisesti päätettiin perustaa ministeri Kimmo Tiilikaisen vetämä työryhmä, joka laati raportin päästöjen saamiseksi 1,5 % tavoitteeseen. Varmaan tullaan vaatimaan kestävä kehitys yhteiskunnan toimin, ja katseet suunnataan myös meihin kansalaisiin. Kysymys kuuluu, voiko kestävä kehitys olla kapitalismin oloissa? Nimittäin tuotannon anarkia on kapitalistisen järjestelmän

elinehto. Meitä yllytetään joka taholta kuluttamaan yhä lisää ja sitten toisella kädellä vaaditaan tekoja ilmaston puolesta?

Tuotannon anarkia tuhoaa maapalloa järjestelmällisesti, ja ilman valtavaa turhakkeiden määrää kapitalistien käy köpelösti. Siksi tuotetaan, tuotetaan ja taas tuotetaan. Mainostoimistot ja markkinointi pitävät huolen, että ihmiset pakotetaan ahmimaan tuotteita, joita he eivät tarvitsisi. Mutta kapitalistit tarvitsevat maailman hallintaa säilyttääkseen rikkautensa.

Kun tähän lisätään asevoimallisuus ja sen vaatimat sodat, niin olemmekin ilmastonmuutoksessa asian ytimessä. Jännä nähdä, nostaako yksikään eduskuntapuolue esille kapitalistisen tuotantotavan anarkiaa ja sen aiheuttamaa tuhoa maapallolle – aseiden hävittämisestä puhumattakaan.

Hannu Tiainen 21.11.2018

Menneisyyden haamujen kulkue

Otsikoita riittää yhden sauditoimittajan paloittelemasta, mutta läntinen demokratia on vaiti kokonaisten valtioiden tuhoamisesta. Irakissa paloiteltiin miljoona ihmistä ja maan viljavat alueet tehtiin köyhdytettylä uraanilla hengenvaaralliseksi miljardeiksi vuosiksi.

Afganistanissa uurastavat CIA:n kouluttamat ja aseistamat kuoleman lähettelijät. Libya tuhottiin demokraattisilla päätöksillä. Välimereen hukutetaan kymmeniä tuhansia nälkää ja vainoja pakenivia ihmisiä.

Meidän uskottava puolustuksemme vaatii aseiden valmistamista ja myyntiä läntisen

arvoyhteisömme liittolaiselle, jota nyt arvostellaan yhden väärin tapetun aisan yli potkijan vuoksi.

Suomen poliisi joutui eilen (6.12.) soveltamaan lakia kaappaamalla pikkunatsseilta hakaristiliput. Laki ei kiellä näiden lipujen heiluttelua, mutta poliisi joutuu varjelemaan demokratiamme julkikuvaa. Nämä pikkunatsit ovat edellä kerrottujen tapahtumien satoa. Oikeistopolitiikka tuottaa pakolaisia, köyhyyttä ja eriarvoisuutta, joka ruokkii natsihenkeä öykkärintiä.

Viljo Heikkinen vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti 7.12.2018

Väestöennuste on väärennös

Tilastokeskus on tuottanut väestöennusteita 30-luvulta lähtien. Jos-tain syystä ennusteet ovat aina epäonnistuneet. Vuodesta 2010 lähtien sen tilastot näyttävät poliittisilta tilaustoilta. Marraskuun puolussavälissä julkistettiin uusi ennuste. Kantaväestön kehitykseen vaikuttavat syntyvyys, kuolleisuus. Sen sijaan ennusteisiin ei vaikuta maasta pysyvä poismuutto eikä vanhusväestö. Tämä viimeinen (2018) ennuste oli hurja sen vuoksi, että edellisestä (2015) vuoden 2060 väkiluku 6,2 miljoonaa romahti 5,4 miljoonaan.

Eläkeläise protestoivat leikkauksia vastaan 8.10.2015

Kai Kontturi on vuosikaudet osoittanut, että mitään eläkepommia ei tule. Miksi näin väitetään? Eläkkeiden maksamiseksi on kerätty isot eläkerahastot. Miettiikö joku taho niille "parempaa käyttöä."

Julkisuudessa ennuste on herättänyt monenlaista huolta, kun yhtäkkiä syntyvyys laskee. Syntyvyyden jyrkkä laskusuunta alkoi kuitenkin jo 1960, mutta vasta nyt siitä tuli hurja huoli. Jossain joku on päättänyt, että yli 65 vuotiaiden määrän pitää kasvaa joka vuosi täältä ikuisuuteen syntyvyydestä riippumatta ja että virallisilla ennusteilla pitää todistaa mahdollon mahdolliseksi.

Kaudella 1946–60 syntyi 1 403 821 lasta, mutta kaudella 1961–75 syntyvyys laski jyrkästi 1 069 572 lapseen, peräti 23,8 %.

Tästä onnettomasta kehityksestä johtuen nyt ennustetaan, että vuonna 2040 jokainen kaudella 1961–75 syntynyt on 65–79 vuotiaa-

na elossa (jo kuolleetkin!) ja maassa (myös pysyvästi pois muuttaneet). Lisäksi 80 vuotta täyttäneitä on lähes kaksinkertainen määrä 2010 verrattuna.

Ennuste on mieletön, sillä tällä kaudella syntyvyys laski 334 249 lapsella ja samaan aikaan maasta muutti pois 331 858 henkeä. Menetykset oli hurja yhteensä 666 107 henkeä. Siksi 65 täyttäneiden määrä alkaa laskea noin 2025 tienoilla. (Katso kaaviot 1 ja 2)

Tilastokeskuksella on hyvät syntyvyyden, kuolleisuuden ja maasta poismuuton tilastot. Jos hyväksytään 2040 ennusteen 0-14 vuotiaiksi 735 tuhatta (14,5 %), työikäisten määräksi 3 343 tuhatta (66,1

%), mutta oikaistaan 65 vuotta täyttäneiden määrä 981 tuhanteen (19,4 %), niin tilastosta poistuu vähintään 544 tuhatta haamua.

Sama mahdollon meno jatkuu ja muuttuu entistä mahdottomammaksi. Kaudella 1991–05 syntyi 901 tuhatta lasta. Vuonna 2070 heistä jokaisen pitäisi olla elossa ja maassa 65–79 vuotiaana. Lisäksi yli 80 vuotiaita olisi 875 tuhatta, joten 65 vuotta täyttäneitä olisi 1 776 tuhatta. Kun kuolleisuus ja maastamuutto arvioidaan varovasti, 65–110 vuotiaiden määrä on 841 tuhannen seutuvilla ja ennusteesta poistuu 935 tuhatta haamua.

Tilastokeskuksen mukaan syntyneistä ikäluokista oli vuonna 2010 elossa ja maassa 65–110 vuotiaana 25,4 %. Viimeisessä ennusteessa vuonna 2040 heitä olisi 42,6 % ja vuonna 2070 peräti 60,6 % - 61 sadasta!

Tilastokeskuksen ennusteella ja sen ihmeellisellä editoinnilla on vakavat seuraukset. On tavattoman hämmäntävää, että fiksit, pitkälle koulutetut ja jopa asiantuntijatkin uskovat, jopa alistuvat näin ilmiselvään ja vahingolliseen jopa idioottimaiseen ennusteeseen.

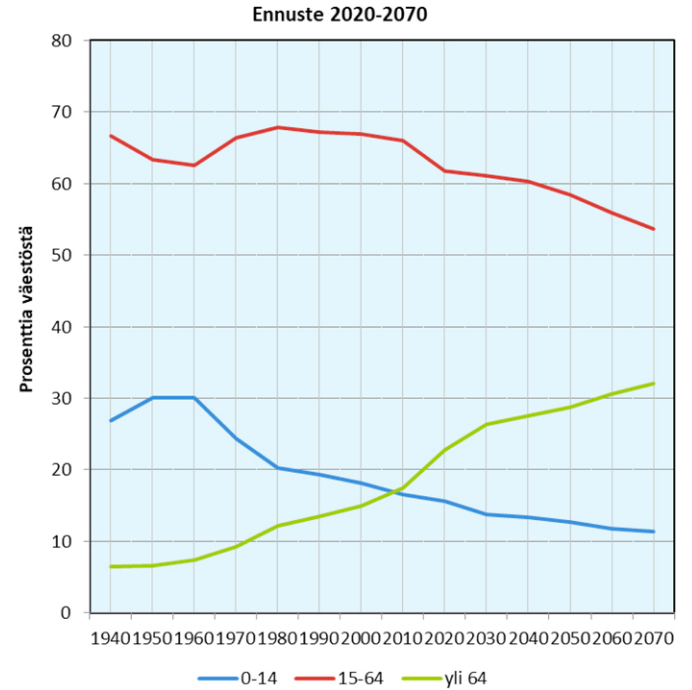
Väestötilastojen mukaan sekä syntyvyys että työikäisten määrässä näkyy vahva laskun trendi, mutta vanhusten osalta päättymätön vahva kasvun trendi todellisuudesta riippumatta.

Tilastokeskus on aina epäonnistunut väestöennusteissaan. Niin on käynyt silloinkin, kun niillä ei ole ollut samaa merkitystä kuin nykyään. On sanomattakin selvää, että viralliset jopa peräti tökeröt väärennökset menevät totena ihmisten päihin kuin häkä. Ilman niitä olisi vaikea surkutella suurta kestävyydvajetta ja pieniä eläkevaroja, joista aikanaan tulee Suomen kaikkien aikojen suurin puhallus.

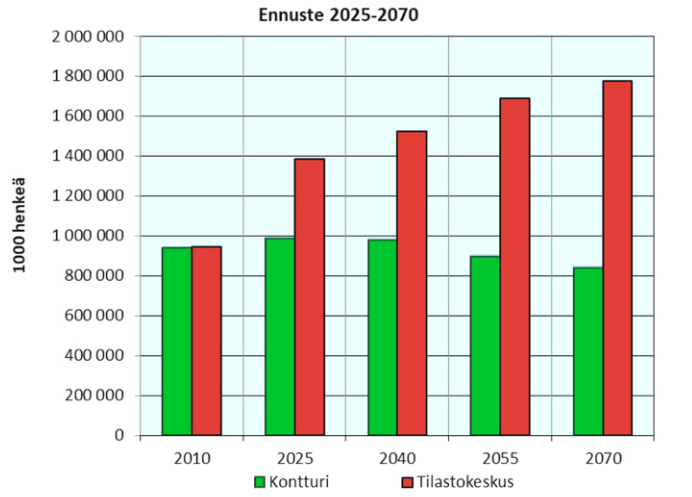
Kai Kontturi

Kaavio 1

Väestön kehitys 1940-2070

Yli 64 vuotivat 2010-2070

Etlan raportti

Uutiset hehkuttavat täydellä höyryllä Etlan raporttia ja ennen kaikkea sitä, kuinka Sipilän hallituksen ansiota on työllisyyden kohentuminen. Umpikepulainen Etlan tutkija Vesa Vihriälä kertoi, kuinka ainakin puolet työllistyneistä johtuu Sipilän hallituksen toimista. Totta kai Kiky -sopimus myös mainittiin.

Avataan nyt hieman, millä hinnalla työllisyyslukuja on kohennettu. Siis ihmiset pistetään yhdeksi päiväksi töihin ja sitten tullaan pokkana kameroiden eteen kertomaan nousseita työllisyyslukuja. Moniko työllistetty elää saamallaan palkalla? Edelleen yhteiskunta maksaa työllistettyjen erilaiset tuet ja seurauksena on, että yhä täytyy tehdä erilaisia leikkauksia ja heikennyksiä.

Röyhkeästi syytetään julkisten menojen kasvua, tiellä valtion talouden nousuun. Kun valtion työllistämismenot kasvavat, jollain täytyy aukko täyttää. Rokotetaan ihmisiä erilaisia palvelumaksuja keksimällä. Autoilijat ovat takuvarma rahasampo ja on monia muita toimenpiteitä, jotka nimenomaan koskettavat pieni- ja keskitulaisia.

Edelleenkin ei kajota sienne, missä rahaa olisi. Irtisanomisten helpottamista halutaan hampaat irvessä ajaa, jotta ihmiset siirtyisivät yritysten kontolta yhteis-

kunnan hoidettaviksi. Millään ilveellä ei haluta suurpääomia yhteiskuntavastuuseen ja työllistämisvastuuseen. Toki työllistämisvastuu otetaan, jos yhteiskunta huolehtii palkan maksusta erilaisen tukien muodossa. Ja osinkoja ja jaellaan vuosi vuodelta entistä huppeampia miljoonia/miljardeja.

Kehdataan vielä leuhkia Kiky-sopimuksella, jossa palkansaajat saivat maksaa kalliisti siitä, etteivät yritysten jakamat osingot vain pääse laskemaan. Myös kunnat pistettiin puun ja kuoren väliin verotulojen vähetessä ja siten äyriin nostol- la korvataan menetetyt tulot. Arvatkaa ketkä maksavat kunnallisveroa ja ketkä taas eivät maksa? Miten somasti on käynyt: pääomatuloilla elävät ovat vapautettuja kunnallisverotuksesta.

Ja mitä tekee valtamedia? Se tekee täysin avoimesti eduskuntavaalityötä oikeistolaisen hallituksen piikkiin. Pointti on siinä, että uutinen, joka ensiksi kerrotaan, mielletään totuudeksi. Näin se vaan on, sen jälkeen on turha opposition uskottavasti "ampua" alas uutista hallituksen erinomaisesta työllistämispolitiikasta.

Nauravat vielä meille päin naamaa televisiokameroiden edessä, mutta tietäkää, itku pitkistä iloista, pieru kauan naurannasta – usko- kaa vanhaa viisautta.

Hannu Tiainen

Juha Kieksi 50 vuotta

Kaikki saavuttavat tämän kunniakkaan iän. Juha Kieksi syntyi 24.12.1968 työläisperheeseen. Hän vietti lapsuutensa Haukiputaalla. Käytyään armeijan hän työskenteli jonkin aikaa postin lajittelukeskuksessa Oulussa. Lehtiä lajitellesaan hän pani merkille Työkansan Sanomat, joka oli menossa Paavo Junttilalle. Tämän jälkeen Juha etsi käsiinsä joitain lehden irtonumeroita, jotka luettuaan tilasi lehden. Juha liittyi puolueeseen 1980-1990-luvun taitteessa.

Juha opiskeli biologiaa Joensuun yliopistossa ja osallistui opiskeluaikoina aktiivisesti ympäristöliikkeen toimintaan. Silloin hän oli mukana Porkkasalon metsätaistelussa 1991, jonka seurauksen aloitettiin vanhojen metsien suojeluohjelma. Vaikka 30 vuotta sitten tavoitteena oli ensisijaisesti biodiversiteetin suo- jelu, silloin tehty työ oli Juhan mielestä hyvin merkityksellistä. Ilmas- ton muutoksen torjunnassa vanhojen metsien suojelulla on tärkeä osa. Tänä päivänä hiilinieluja pitäisi lisätä pikemminkin kuin lisätä hakkuita.

Joensuussa Juha tutustui Suomi-Korea-seuran sihteerin Pekka Rantalan järjestämään Korea näyttelyyn ja liittyi Suomi-Korea-seuraan 1989. Hän on toiminut

siitä saakka seurassa, nykyään sihteerinä ja "Korean ystävät" lehden päätoimittajana.

Vuonna 1999 Pekka Rantala kysyi, haluaisiko Juha ryhtyä Juche-aatteen opintoyhdistyksen puheenjohtajaksi hänen luopues- saan tehtävästä. Siitä lähtien Juha on osallistunut aktiivisesti Juche- aatteen opintoyhdistyksen toi- mintaan. Kymmenkunta vuotta Juha on toiminut Japanissa toimivan Juche-aatteen instituutin johtokun- nan jäsenenä ja viimeiset pari vuotta myös Euroopan Juche-aatteen ins- tituutin varapääjohtajana.

Ensimmäisen kerran Juha vieraili Koreassa v. 2000. Kaikkiaan Juha on vierailut Koreassa noin 14 kertaa. Hänen mielestään Korean demokraattisen kansantasavallan puolustaminen on hyvin tärkeää, koska hän katsoo sen olevan liki ainoa maa, jossa sosialismia harjoitetaan käytännössä ja jossa so- sialismin teoriaa tällä hetkellä ke- hitetään.

Juha on tällä hetkellä mukana työryhmässä, joka kehittää dialektisen ja historiallisen materia- lismen teoriaa opintomateriaaliksi, joka ottaa huomioon nykypäivän tieteen saavutukset. Juhan mielestä dialektisen ja historiallisen materia- lismen opiskelu ja tieteellisen sosia-

Juha Kieksi esittelee uuden Dialektisen materialismin opintoai- neiston Hermannin kerhon vapu- juhlassa 2016.

lismen ymmärtäminen on kaikkein tärkein tämän hetken yhteiskunnal- linen haaste. "Ilman tämän kaltaista osaamista emme saa aikaan val- lankumousta emmekä ainakaan voi suunnata sitä oikeaan suuntaan."

Kansan äänen järjestöt ja järjestö- väki toivottavat Juhalle onnellis- ta syntymän juhlapäivän viettoa.

Verkkopoliisi on puhunut

Euroopan hybridiuhkakeskuksen viestintäpäälikkö Päivi Tampere totesi Ylen A-studiossa riskin Suomen vaaleihin kohdistuvasta hybridi vaikuttamisesta kasvaneen suhteessa v. 2015 eduskuntavaaleihin. Nettipoliisin mukaan ”haetaan kaaosta ja sekaannusta, jonka tavoitteena on kyseenalaistaa tai heikentää ihmisten ja kansalaisten luottamusta vaaleihin ja ylipäänsä demokraattisiin prosesseihin. Jos ihminen on aktiivinen sosiaalisessa mediassa, on tärkeää tunnistaa, mikä on oikeasti legitimi, relevantti keskustelu ja mikä taas keskustelu, joka on tekais-tu jonkin tietyn tarkoituksen tai päämäärän saavuttamiseksi.”

Suomalainen valtamedia on nykyisin huolissaan, koska sen tiedotusmonopoli ja uskottavuus ovat murtuneet. Valtalehtien levikit ovat surkastuneet. Suomalaisella valtamedialla tarkoitetaan tiedotusvälineitä, jotka ovat Suomen taloudellisen ja poliittisen eliitin hallinnassa tai sen omistuksessa. Niiden keskeisin tehtävä on edistää väestömme yleisen mielipiteen muokkautumista myönteiseksi valtaapitäville sekä kyseenalaistaa näiden vastustajien tavoitteiden totuudellisuus. Sosiaalisen perimän ketjun murtaminen on yleisen mielipiteen muokkamisessa tärkeää.

Jokainen Suomessa 2000-luvulla vallassa ollut hallitus väittää kohentaneensa maamme työllisyyttä, parantaneensa vanhusten ja vammaisten asemaa sekä edistäneensä yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta. Kaikesta virallisesta valheviestinnästä huolimatta Suomessa elää nykyisin miljoona ihmistä köyhyydessä. Suomi sijoittui vielä v. 2007 YK:n inhimillisen kehityksen indeksillä (HDI) mitattuna 11. sijalle maailman valtioiden joukossa. Nykyisin maamme on pudonnut sijalle 23. Valtamediassa Suomi esiintyy kuitenkin edelleen hyvinvoinnin, demokratian ja vapauden mallimaana.

Suomalaiset ja Euroopan unionin valtaapitävät haluavat määrittää, mikä on heidän mielestään oikeasti laillista ja merkityksellistä keskustelua. He haluavat myös sanel-la sen, mikä on tekaistua ja päämäärähakuista sepustelua. Aikaisemmin valtaapitäviä kyseenalaistavaa tiedostustoimin-

taa kutsuttiin tutkivaksi journalistiksi. Nykyisin sitä kutsutaan hyvin usein arveluttavaksi hybridi vaikuttamiseksi. Kun maamme oikeistohallituksen kurjistamistomia ja sen ulkopoliittikkaa kyseenalaistetaan sosiaalisessa medias-sa, moinen leimataan sisäiseksi hybridi vaikuttamiseksi.

A-studion asiantuntijoiden mukaan: ”Hybridi vaikuttajat voidaan jakaa ulkoisiin ja sisäisiin. Kaikkein todennäköisin ulkoinen vaikuttaminen ensi kevään vaaleihin tulee molempien asiantuntijoiden mukaan Venäjältä.” Tästä päätellen Yhdysvaltalainen tajunnantäytön massateollisuus ja ns. amerikkalainen elämäntapa ovat menettäneet merkityksensä suomalaisten mielipiteen ja maailmankatsomuksen muokkaajina. Toisinajattelu ylittää uutiskynnyksen, kun se kohdistuu valtamedian vihollisiin.

Ihminen kasvaa ihmiseksi vain ihmisyhteisössä. Hän oppii uusia asioita mallintamalla ja tekemällä oppien. L.S. Vygotskin mukaan: ”Ihminen omaksuu ihmisyhteiskunnan tiedolliset, taidolliset ja esteettiset saavutukset oman toimintansa kautta.” Ihmisäly on luonteeltaan yhteisöllistä. Tieto siirtyy sukupolvelta toiselle sosiaalisen perimän kautta. Ihmisen kasvatuksen neljä pääkanavaa ovat: koti, koulu, kaverit ja tiedotusvälineet. Kun kansainvälinen ja suomalainen valtamedia asettuivat kasvatuksen pääkanaviksi, sen seurauksena oli kaikkien hallituspuolueiden alistuminen vuorollaan kyyniselle uusliberalismille.

Toisinajattelijja Matti Laitinen 13.12.2018

Vaalit lähenevät

Nyt elämme Suomessa aikaa jolloin, viisaista ja innovatiivisista kansalaisista on jopa ylitarjontaa. Jämsän kaupungissakin on ehdokkaita joka lähtöön sen verran suuri määrä, ettei yhdeläkään ole mahdollisuuksia tulla valituksi. Tosin mitään ei asiassa menetetä, Jämsän kaupungin tila on lähempänä konkurssia kuin hyvinvointia. Ellei ole kotikaupungin asioita osattu laittaa kuntoon niin, miten voitaisiin valtakunnan asioita lähteä hoitamaan.

Äänestäjien tulee laittaa ehdokkaat luokalle, on kysyttävä, miten he aikovat polttavat Suomen ongelmat ratkaista. Pieneläkeläisille ei riitä rahaa, jotta 100 euron kuukausikorotus onnistuisi. Kuitenkin ollaan tilaamassa jenkkien hävittäjälentokoneita miljardeilla, millä rahalla ne maksetaan? Uusien Hor-

nettien tilauksesta on järjestetty tarjouskilpailu pelkästään silmänlumeeksi, sillä koneet tilataan sata varmasti Yhdysvalloista. Siitä on yksimielisyys Suomea johtavassa poliittiko- ja kenraalijuntassa. Ehdokkaita tulee myös kysyä voidaanko uusilla Horneteilla torjua Suomea uhkaava suurin vaara, nuorison syrjäytyminen.

Melkein yhtä suuri vaara on Suomen militarisoiminen. Suomesta yritetään tehdä Yhdysvaltain 51:n osavaltio. Jenkkisotilaat jo harjoittelevat Suomessa hyökkäystä Venäjälle. Suomen asettuminen hyökkäysalustaksi on hengenvaarallista, voi tapahtua ennakoiva isku. Pitää aina muistaa, että hienollekin aseelle suunnitellaan aina tuhoava ase. Maa jossa leipäjonot aina kasvavat, voisi laittaa asiat tärkeysjärjestykseen, ei Suomen velvollisuus ole tu-

Mitä ratikka maksaa?

Tampereella rakennetaan ratikkaa. Mitä se maksaa, kysyy moni kaupunkilainen. Tarkkaan tätä ei voi vielä sanoa, kun ei tiedetä, mihin kaikkialle ratikkareitti tulee lopulta ulottumaan. Kokonaisuutta voi kuitenkin jo nyt arvioida. Rakenteilla olevan keskustasta Hervantaan ja keskussairaalalle ulottuvan ykkösosan kustannukset ovat nousemassa noin 245 miljoonaan euroon. Tähän hintaan sisältyvät raiteet ja Hervannan varikko. Alkuperäinen arvio ykkösosalle oli seitsemän miljoonaa euroa alempi.

Vielä suunnittelupöydällä oleva kakkososa Pyynikintorin ja Lentävänniemen välillä tulisi maksamaan noin 70 miljoonaan euroa. Lisäksi tähän on lisättävä 10 miljoonan euron suunnittelukustannukset. Kakkososasta ei vielä ole rakentamispäätöstä. Eikä sen reittikään vielä ole lopullisesti tiedossa. Tämän lisäksi raiteille tarvitaan ratikat. Ne on päätetty tilata Skodalta. Niiden hinta on noin 100 miljoonaa euroa. Myös katuja ja siltoja on ratikkareitillä korjattava. Tämäkin maksaa. Tähän tarvitaan ehkä noin 70 miljoonaa euroa. Tämä raha tulee yhdyskuntalautakunnan budjeteista, ei siis ratikkayhtiön tilien kautta. Tällä matematiikalla ratikan ykkös- ja kakkosvaiheen arvioidut kokonaiskustannukset ovat 495 miljoonaa euroa. Perusinvestoinnit maksavat 325 miljoonaa euroa, kalustohankinnat 100 miljoonaa euroa ja useat oheishankkeet 70 miljoonaa euroa.

Voi ennakoida, että tämän kokoisissa julkisissa hankkeissa yleensä kustannusarvio ylitetään noin kolmasosalla. Tästä on koke-

muksia niin kansainvälisesti kuin meiltä Suomesta. Esimerkiksi Länsi - Metron kustannusarvio oli alkujaan noin 700 miljoonaa euroa. Sen todellinen hintalappu nousi kuitenkin pitkälti yli 1000 miljoonaan euroon. Vastaava hinnannousu tapahtui myös ns. kehäradan kohdalla. Sen kustannusarvio oli alkujaan vajaa 600 miljoonaa euroa. Lopullinen hintalappu kohosi 780 miljoonaan euroon. Tällä matematiikalla Tampereen ratikan ykkös- ja kakkosvaiheet tulisivat maksamaan vähintäänkin 600 miljoonaa euroa. Kyseessä on siten kallis hanke. Varsinkin kun sitä peilaa Tampereen kaupungin talouden surkeaan tilaan. Tampere on tehnyt useana vuonna peräkkäin alijäämäisen tuloksen. Tältä vuodelta alijäämää on tulossa taas yli 70 miljoonaa euroa.

Alustavia suunnitelmia myös ratikan kolmosvaiheesta on esitetty. Päävaihtoehto tältä osin näyttää olevan yhteys Koilliskeskuksesta Härmälään ja sieltä edelleen Pirkkalaan ja lentokentälle. Kolmosvaiheen osalta Pirkkalan kunta tietysti

Ryhmäpuheenvuoroni Hangon kaupunginvaltuuston vuoden viimeisessä kokouksessa

Vuosi 2018 on loppusuoralla. Kunnallispolitiikka on Hangossa ollut värikästä ja vuosi on ollut eri puolueiden ja koalitioiden välisten taisteluiden sävyttämää: monet kansan valitsemat kuntapäätäjät, kaupunginjohtaja ja johtavat virkamiehet ovat taisteluiden tiimellyksessä – jopa tahtomattaan – paljastaneet todellisen luontonsa.

On tuntunut oudolta seurata sitä, kuinka esimerkiksi kaupunginjohtaja Denis Strandell on omilla lausunnoillaan ja kannanotoillaan eri medioissa väheksynyt hänen kanssaan eri mieltä olevien kuntapäätäjien ja kuntalaisten näkemyksiä eri asioihin liittyen: tällaiset ulostulot ovat lievästi ilmaistuna kyseenalaisia.

Mielestäni kaupunginjohtaja on eräänlainen keulakuva. Hänen tehtävänään ei ole propagoida omaa politiikkaansa mediassa saati teillata hänen kanssaan eri mieltä asioista olevia päättäjiä. Mikäli demokraattisesti asioista päättävä elin

päättyy kokouksessaan lopputulokseen, joka ei ole kaupunginjohtajan mieleen, niin on hänen kaikes-ta huolimatta tyydyttävä lainmukaisesti toteutettuihin päätöksiin. Hänen ei tule ilmaista tuohtumustaan paikallislehdessä ja väittää, että ”Tällaisen päätöksen tekeminen ei ollut mitenkään perusteltua”, tai, että ”Mikään ei heikennä motivaatiota niin paljon kuin se, että lautakunta kyseenalaistaa viranhaltijoiden asiantuntemuksen.” Mielestäni kaupunginjohtajan kommentti, jossa hän toteaa Hangon olevan kaupunki, missä ”kaikki revitään ja tuhotaan”, on lievästi ilmaistuna outo ja asettaa koko hänen tähänastisen toimintansa kaupunginjohtajana kyseenalaiseen valoon.

Myös hyviä asioita on vuoden aikana tapahtunut. Tein vuonna 2017 valtuustoaloitteen lapsille ja nuorille järjestettävästä ruokailusta, kun koulut kesäksi sulkevat ovensa. Aloitteeni otti tuulta purjeisiinsa: se oli konkreettinen osoitus siitä, että juuri kollektiivisesti on mahdollista saada hyviä asioita aikaiseksi.

Kesällä 2018 toteutettu kouluruokailu ylitti valtakunnallisen uutiskynnyksen ja toi samalla positiivista julkisuutta Hangon kaupungille: Hangosta piirtyi ympäri Suomea kuva, että se on kaupunki, joka kantaa ympäri vuoden huolta lapsistaan ja nuoristaan sekä heidän hyvinvoinnistaan. Hangon esimerkiksi on kannustanut valtuutettuja eri puolilla Suomea tekemään vastaavanlaisia aloitteita omissa kotikunnissaan.

Koska kouluruokailu oli

tekee omat päätöksensä. Rahoitus on olennainen osa ratikan jatkosuunnittelua. Onko Tampereella varaa ratikan kaikkiin kolmeen vaiheeseen ja miten ne rahoitamme? Kaupunkikonsernin velka on tämä vuonna nousemassa jo 1.6 miljardiin euroon. Tällä vauhdilla vuonna 2021 velka on jo parin miljardin euron tasolla, jolloin kutakin kaupunkilaista kohti velkaa on yli 8000 euroa.

Jari Heinonen
VaTan valtuustoryhmän varapj.
Tampere

Marko Niemi esitti runoja Hangon vapaudenpatsaalla 6.6.2016 rauhanvoimien järjestämässä Nato:n maihinnousuharjoituksen vastaisessa kansalaistapahtumassa.

kokeiluna onnistunut, jopa suoranainen menestys ja osoitti päivittäisten ruokailijoiden määrässä mitattuna konkreettisesti sen, että kaupungin järjestämälle ruokailulle on tilausta, niin toivon sen jatkuvan myös kesällä 2019. Kouluruokailun järjestäminen tulevalle kesälle tulisi valtuustossa ja kaupunginhallituksessa ottaa yhteiseksi, puoluerajat ylittäväksi tavoitteeksi.

Hyvää joulua ja totuudenmukaiseen päätöksentekoon perustuvaa uutta vuotta kaikille: ”Autuaita ovat puhdassydämiset”

Marko Niemi
(11.12.2018)

Pakotteet purevat Suomeen

Helsingin telakalla on 800 työntekijää jäämässä ilman töitä

Helsingin telakan tulevaisuus näyttää pahalta. Pakotteet ovat vieneet telakalta laivatilaukset. Viimeinen laiva valmistuu keväällä 2019. Ruoholahden Suomi-Venäjä-seuran tilaisuudessa Helsingin telakan toimitusjohtaja Esko Mustamäki kertoi pakotteiden uhkaavan telakan tulevaisuutta. Tilajaat kaikkoavat, koska telakan venäläinen omistus estää rahoituksen. Telakan omistaa venäläinen United Shipbuilding Corporation. Se on sataprosenttisesti Venäjän valtion yhtiö. Lännen asettamat pakotteet vuodesta 2014 uhkaavat nyt kaataa 150 vuotta laivoja rakentaneen telakan Helsingissä. Työttömäksi on jäämässä 800 työntekijää. "Rakenteilla oleva laiva valmistuu vuoden 2019 ensimmäisellä neljänneksellä. Sen jälkeen ei ole tilauksia", Mustamäki kertoi.

Hietalahden telakka Helsingissä (Artech Helsinki Shipyard) perustettiin 1865. Tänäpäin telakka on venäläisomistuksessa. Se työllistää n. 800 työntekijää. Ellei sille nyt löydetä uutta omistajaa, ovat sen kaikki työntekijät vaarassa jäädä työttömiksi USA:n asettamien pakotteiden vuoksi.

Moskovassa yhtiön pääjohtajan pöydällä on kolme tarjousta, mutta Mustamäki ei ole kovin toiveikas. Mitään uutista omistajan vaihdoksesta ei ole tullut. "Uuden omistajan on tultava mistä tahansa muualta paitsi Venäjältä, jotta tilauksia tulisi", hän lisäsi. Työntekijöiden lomau-

tuksia hän ei halunnut ennakoida. "Jonkinlainen notkahdus tuotannossa varmasti tulee", hän sanoi.

Pankit hankalia

EU ja Yhdysvallat asetti Venäjää vastaan pakotteita vuonna 2014 Ukrainan kriisin seurauksena. Länsi kat-

soo Venäjän "miehittävän" Krimin ja tukevan" Itä-Ukrainan kansantasavaltoja. Venäjä on kiistänyt osallisuutensa Ukrainan kriisiin. Pakotteiden seurauksena suomalaiset pankit ovat sulkeneet Helsingin telakan tilit. Työntekijöiden palkanmaksu hoidetaan saksalaisten pankkien

kautta. Saksalaiset pankit eivät ole suomalaisen pankkien tapaan yhtä hysteerisiä pakotteiden edessä.

Laivatilaukset hoidetaan rakennusaikana yleensä lainoilla. Länsimaiset pankit pelkäävät amerikkalaisia pakotteita. Mustamäen mukaan myös

venäläiset pankit pelkäävät sanktioita eivätkä uskalla rahoittaa Helsingin telakan tilauksia. "Venäjä haluaa rakentaa myös tilaamansa laivat Venäjällä", Mustamäki toteaa. Helsingin telakan 800 työntekijästä 500 on telakan omia työntekijöitä ja pääosin suomalaisia. Noin 300 työntekijää on alihankkijoiden palveluksessa. He ovat enimmäkseen venäjänkielisiä Valko-Venäjältä, Ukrainasta ja Baltiasta.

Kaasua riittää

Helsingin telakalla järjestetyssä tilaisuudessa esiintyi myös Suomen Pankin vanhempi tutkija Laura Solanko, jonka aiheena olivat Venäjän talouden näkymät. Solangon päälimmäinen viesti oli, etteivät pakotteet juuri vaikuta Venäjän talou-

Kuva: Leena Hietanen

Toimitusjohtaja Esko Mustamäki odottaa uutta ostajaa mistä tahansa suunnasta paitsi Venäjältä. Suomen Pankin vanhempi tutkija Laura Solanko nauraa puheille Venäjän talouden romahtamisesta.

teen. "Pakotteiden merkityksen arvioidaan olleen 0,5 - 1,0 prosenttia bruttokansantuotteesta", hän sanoi.

Kauhukuvien maalailu Venäjän romahtavasta taloudesta on sekin hänen mielestään naurettavaa. Venäjä on saanut uudet kaasuentäät haltuunsa ja kasvattaa nesteytetyn maakaasun vientiä. Baltian maat ja Puola rakentavat parhailaan terminaaleja LNG-kaasulle, joiden avulla ne uskovat pääsevänsä eroon riippuvuudestaan venäläisestä kaasusta. "On vaikea kuvitella, että venäläinen kaasu kovin helposti korvattaisiin. Se on hyvin hintakilpailukykyinen. Sen välittäjä voi kyllä olla amerikkalainen", Solanko sanoi.

Leena Hietanen

Asukkaille voitto kamppailussa Keskuspuiston puolesta

Kesällä 2016 lenkkeilijät kiinnittivät huomiota Keskuspuistoon levitettyihin lappusiin, joissa ilmoitettiin: "Tähän tulee keskuspuiston raja". Tässä vaiheessa monet Keskuspuiston käyttäjät huomasivat lappusia levittäneiden aktivistien toiminnan ansiosta, että Helsingin alueen "keuhkoja" uhkaa suurimittainen tuho. Kokoomuksen, Vihreiden, Vasemmistoliiton ja SDP:n tuella kaupunginsuunnittelulautakunta hyväksyi uudessa yleiskaavassa Keskuspuiston kaavoittamisen rakentamiselle ja kaupunkibulevardin käyttöön yli 50 hehtaarin osalta. Pirkkolan ja Haagan kohdalla 100 vuotta vanha asukkaiden käytössä ollut ulkoilualue olisi käytännössä katkaistu kahtia. Tätä eivät Keskuspuiston käyttäjät enää sulattaneet ja asukkaita puolustamaan nousi "Keskuspuiston puolesta-ryhmä".

Kuva: Heikki Männikkö

Yli 100 vuotta pääkaupunkiseudun asukkailla on ollut käytössään laajat virkistysmahdollisuudet Helsingin keskuspuistoon ulottuvassa keskuspuistoalueessa. Toistuvasti sen puolesta on jouduttu taistelemaan erilaisia nakertamisyrityksiä vastaan.

Rautava esiintyi koppavasti asukkaita kohtaan

Ryhmän toimesta kerättiin ennätysajassa 15000 allekirjoituksen adressi. Asukkaat kokoontuivat 7.6.2016 Helsingin kaupunkisuunnittelulautakunnan edustalle Keskuspuiston puolesta mielenosoitukseen. Samalla evästettiin lautakunnan jäseniä. Silmäkään räpäyttämättä Kaupunkisuunnittelulautakunnan puheenjohtaja Kokoomuksen Rautava vastasi kysymykseen "miten asukkaiden mielipide on huomioitu Keskuspuiston osalta?", että "varsin hyvin".

Asukkaiden ihmisketju viheralueiden puolesta

Suomen luonnon päivänä 27.8.2016 "Keskuspuiston puolesta-ryhmä" jär-

jesti alueella ihmisketjun vastustamaan alueen pilaamista. Tapahtuma keräsi yli 1000 osallistujaa. Asukkaiden ketju ulottui Pirkkolasta Maunulan majan kautta Kivihakaan. Myös Laakson alueella kokoonnuttiin.

Alueen pilaamisen vastustaminen on saanut laajalti asukkaiden tuen, koska alue muodostaa Helsingin keskustasta Vantaan puolelle ulottuvan puisto- ja metsäalueen, joka on ulkoilijoiden ja kuntoilijoiden suosiossa. Grynderit ovat hamunneet käyttöönsä näitä alueita. Toistuvasti puiston puolesta on jouduttu kamppailemaan milloin minkilaisiä nakertamisyrityksiä vastaan.

Yleiskaavaehdotuksessa kaavoitetulle Keskuspuiston alueel-

le suunniteltiin asuntorakentamista sekä Hämeenlinnan väylän rakentamista kaupunkibulevardiksi. Tätä perusteltiin kaupungin kasvulla ja liikennemäärien lisääntymisellä.

Päättäjät eivät huomioineet asukkaiden valituksia

Kaupunginhallituksen syksyllä 2016 hyväksymässä yleiskaavaehdotuksessa käveltiin kaikkien asukkaiden tekemien esitysten yli. Silloin kokoomuksen, SDP:n ja Vihreiden äänin hyväksytty yleiskaavaehdotus olisi merkinnyt viidenneksen kaupungin viheralueiden joutumista rakennusmaaksi. Ihmetystä silloin herätti Vihreiden tiukka sitoutuminen kokoomuksen ja SDP:n yleiskaavaesitykseen. Aktiiviset kansalaiset ja kansalaisjärjestöt tekivät hallinto-oikeu-

Kuva: Riitta Nummiranta

Keskuspuiston puolesta aloitettiin kamppailu v. 2016. Silloin tiedettiin, että jos tämä hävitään, 100 vuotias keskuspuisto on pilattu. Puiston puolesta 27.8.2016 kokoontunut asukkaiden ketju ulottui Pirkkolasta Maunulan majan kautta Kivihakaan. Lisäksi Laakson alueella kokoonnuttiin. Tämä tieto, että taistelua ei saa hävitä auttoi voittoon.

teen yleiskaavaan liittyen noin 50 valitusta.

Syksyllä 2017 Helsingin kaupunkiympäristölautakunta käsittelee yleiskaavan toteutusohjelmaa huomioimatta ollenkaan näitä siihen tehtyjä valituksia. Hallinto-oikeus kuitenkin kumosi osan yleiskaavaehdotuksesta lainvastaisena ja kielsi rakentamisen Keskuspuistoon ja Vartiosaareen. Helsingin Kokoomus, SDP ja Vihreät päättivät valittaa hallinto-oikeuden päätöksestä sillä perusteella, että hallinto-oikeuden tuomio estää Helsingin kasvua ja kehitystä. Oikeusoppineet arvioivat silloin, että hallinto-oikeuden päätös perustui maankäytön ja rakennuslain määräyksiin eikä kaupungin valituksella ollut menestymisen mahdollisuuksia.

Suuri voitto kansalaistoiminnalle

Korkein hallinto-oikeus vahvisti hallinto-oikeuden aiemmat päätökset mm. Keskuspuiston ja Vartiosaaren osalta ja kumosi yleensäkin Hel-

singin yleiskaavan hallinto-oikeutta laajemmin. Se vahvisti päätökset Helsingin ulosmenoväyliä koskevien kaupunkibulevardien ja niiden varrelle sijoittuvien rakennussuunnitelmien kumoamisesta. Korkeimman hallinto-oikeuden päätös oli suuri voitto luonto-, ympäristö- ja kulttuuriarvoja puolustaneille kansalaisliikkeille.

Se oli suuri voitto kaupungin aktiivisille asukasliikkeille, jotka kykenivät torjumaan Helsingin rakennusliikkeiden voitontavoittelua tukevan ylivoimaisen kaavoituspolitiikan. Tämä kamppailu osoittaa millainen voima ja merkitys on kansalaisjärjestöjen toiminnalla.

KÄ/toimitus

Lähde: Yrjö Hakasen blogi, Keskuspuiston puolesta fb-ryhmä ja KÄ:n aiemmat kirjoitukset <https://www.yrjohakanen.fi/blogi/> <https://www.facebook.com/keskuspuistonpuolesta/>

Kansan ääni toivottaa Suomen työkansalle Hyvää ja rauhallista uutta vuotta 2019

Irti EU:n uusliberalismista, Nato-militarismista ja..

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue ry
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismien Vastainen Työ ry
STP:n Helsinki ryhmä
Suomen Työväenpuolueen Turun Seudun osasto ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
Hermannin Naiset ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys ry
Rakennustyöläisten Liiton Tikkurilan ammattios. 265 ry.

SFT:n hallitus

Timo Kangasmaa
 Kalevi Hölttä
 Anneli Pennanen
 Ville Rahikainen
 Esko Auervuolle
 Esko Koivisto
 Janne Rahikainen
 Juho Haavisto

Helsinki

Ingrid Hämäläinen
 Bertta Laine
 Leena Hietanen
 Petri Krohn
 Marjaliisa Siira
 Nelly & Mishka
 Sirpa Mittilä
 Heikki Männikkö
 Tarja Männikkö
 Taina Mäenpää
 Ansa
 Hipsu
 Hannele Salava
 Tuntematon
 Elina Kämppi
 Kaarina Heikkinen
 Pekka Tiainen
 Kai Kontturi
 Raika Kontturi

Veikko Väisänen
 Riitta Väisänen
 Senja Väisänen
 Matti Laitinen
 Aarni Mietala
 Sakari Kuismen
 Palstapuutarhuri
 Jaakko Ahvola
 Pertti Leino

Espoo

Tommi Lievemaa
 Hannu Kautto
 Punapaita
 Sinipaita
 Espoon Leipäpappi

Vantaa

Eira Kärki
 Marja-Liisa Juvonen
 Heikki Uusimäki
 Hilja Pietiläinen
 Juha Kärki
 Kata Nurmi
 Lauri Paronen
 Juha Kovanen

Tuusula

Markku Nieminen

Karkkila

Timo Nieminen

Porvoo

Pirkko Nokkala
 Tuukka Wahrman
 Aune Manelius
 Teresia Wahrman
 Matti Wahrman
 Kalevi Wahrman
 Yrjö Nieminen
 Pekka Kokkinen
 Tommi Wahrman
 Kaija Siippainen
 Hannu Hämäläinen
 Vera Wahrman
 Saga Wahrman
 Eva Wahrman
 Hannu Henttonen
 Raimo Järvelä
 Casimir Sjoring
 Frank Larsson
 Hanna Sormunen
 Pavel Tammi

Hämeenlinna

Pasi Ranki
 Pekka Kotkasaari

Janakkala

Jorma Talikka

Loimaa

Juha Kieksi

Uusikaupunki

Esko Rintala
 Heikki Ervasti

Turku

Esko Luukkonen
 Anne Luukkonen
 Markus Uutela

Jarmo Vikman
 Reino Intovuori
 Silja Mölkänen
 Veera Eloranta
 Helena Tuomaala
 Raimo Paavola
 Teuvo Turunen
 Janne Kejo
 Galina Rintala

Pori

Hannu Väisänen

Tampere

Hannu Huhtala
 Leena Huhtala
 Juhani Brander
 Reine Lindeman
 Jari Heinonen
 Risto Koivula

Nokia

Erno O.A. Laitinen
 Sari Korpiaho

Lempäälä

Markku Huhtala
 Harry Rajala

Kihniö

Hannu Tiainen

Virrat

Mirjam Virkki

Hämeenkyrö

Jorma Kangasniemi
 Marja Kangasniemi
 Kalevi Nurmi

Peräseinäjoki

Jartsev
 Wanha Seppä

Orimattila

Pentti Kataja
 Sirpa Kataja
 Markku Hongisto

Jämsä/Jämsänkoski

Reino Welling
 Mirja Welling
 Matti Peltonen
 Raili Peltonen
 Tapio Hakanen
 Veikko Flyktman
 Teuvo Vuorenpää
 Erkki Flyktman

Savonlinna

Juha Bilund

Punkaharju

Heikki Leinonen

Varkaus

Pertti Pitkänen

Joensuu

Ari Sulopuisto
 Pauli Eskelinen

Kuopio

Juhani Tanski

Pieksämäki

Cilla Heiskanen

Lieksa

Hannu Ikonen

Lapinlahti

Viljo Heikkinen

Sonkajärvi

Asko Julkunen
 Martti Korhonen

Oulu

Paavo Junttila

Rovaniemi

Unto Nikula

Työkansan yhtenäisyys ja yhteinen arvomaailma syntyy yhteisessä työväenluokan maailmankatsomuksesta. Varmistakaa, että laukustanne löytyy työläisen käsikirja: "Dialektisen Materialismin perusteet". Kaikki opiskelija- ja 2019 tieteellisen maailmankatsomuksen perusteita. Ilman sitä emme selviä

Heikki Männikkö

Kansan äänessä näin kuvan, jossa mielenosoittajan kylrissä luki "Emme elä tehdäksemme työtä, vaan teemme työtä elääksemme". Muistakaa, että pyrimme kylä kommunismin, jossa elämme tehdäksemme työtä. Se on tavoitteemme.

**Vanha seppä
Peräseinäjoki**

Työväenluokan puolesta Kansan ääni ja Kansan äänen järjestöt kiittävät tovereita vuoden aikana tehdystä työstä. Jaksakaa eteenpäin

Jouluna mässäillään

Suomalaiset käyttävät jouluna rahaa keskimäärin 580 euroa. Kun ajatellaan asiaa maailmanlaajuisesti, niin ei tainnut seimessä nukkua Jeesus lapsi aavistaa millaisen miljardibisneksen hänen syntymänsä tulisi aikaansaamaan?

Näin ateistina en ole tarkkaan "kartalla" Jeesuksen elämänvaiheista, mutta mitä olen kuullut ja minulle kerrottu, oli hän perin vaatimaton mies. Siksi aavistelen Jeesuksen kauhistellevan kuinka hänen syntymäpäivästään on tullut kerskakuluttamisen ja mässäilyn ykkösjuhla. Siis jos hän kerran istuu Jumalan oikealla puolen tarkkailemassa meidän toimiluja ja täällä maapallolla, kuten on annettu ymmärtää.

Jopa ilmastonmuutos lakaistaan maton alle joulun ajaksi.

Riemuiten kerrotaan uutisissa kuinka suomalaiset ryntäilevät jouluostoksille. Elämme ilon ja onnen aikaa täyttäessämme maan ja maailman turhalla muovikrääsillä, kaikenlaisilla muilla turhakkeilla.

Joulurauha, joulumielä ja joulun sanoma hankitaan hinnalla millä hyvänsä. Kerran vuodessa on kunnon synttäribileet ja silloin laitetaan raha haisemaan.

Mitä yhdestä saastuvasta maapallosta, kun on juhlan aika. Juhliin kuuluu mässäily, mikä juhla sellainen jossa ei mässäillä? Ja hei, tunteiden näyttäminen, huolenpito olemalla läsnä, lähimmäisen rakkaus, ovat vanhanaikaisia, kun kerran kaiken saa rahalla ostettua. Johan sen nyt talouselämäkin vaatii ja siksi annamme sille

myös hyvän joulumielen.

Mutta mitä miettivät possuparat näin joulun alla? Kenen hemmetin älykääpiön idea oli, että meidät possut pitää lahdata jouluna? Miksi se älykääpiö ei aiemmin keksinyt nyhtökauraa ja kauramaitoa, ennen kuin hoksasi tehdä meistä kivoista possuista jouluaterian pääruuan. Tuollaisia mietin tänään, kun lataan illalla Eläkkeensaajien pikkujouluissa kinkkua lautaselle.

Lahjaa en anna, en ota, joulujuhlissa, riittää kun kinkun syönti kourii sydämeistä ja saa aikaan huonon omantunnon, toteaa se toinen valtakunnan mielenpahoittaja.

**Akseli
8.12.2018**

Väki liikkui ja protestoi myös v. 2018

..kuntapalvelujen puolesta, yksityistämiselle ja sotelle SEIS !

Bolsonaro johtaa Brasilian vaaralliselle tielle

Dilma Rousseff ja Lula Da Silva syrjäytettiin hyvin epäilyttävien keinoin, jotta oikeiston valtaan pääsemiselle ei olisi esteitä. Brasilian vasemmistolainen presidentti Dilma Rousseff poistettiin virastaan parlamentaarisella vallankaappauksella huhti-toukokuussa 2016 tekaistuin ja poliittisin syytein, vaikka hän oli harjoittanut vain laillisia budjettioikeuksiaan ja vaikka juuri hän oli käynnistänyt entistä laajamittaisemmat korruptiotutkinnat. Silloin useita korruptiosyytteitä paennutta Michel Temeria käytettiin väliaikaisena presidenttinä likaisen työn tekijänä, jonka tehtävänä oli luotsata maa seuraaviin vaaleihin vasemmiston kannatusta kaikin keinoin heikentäen.

Entinen presidentti Luiz Inácio Lula da Silva (vas.) ja vasemmistolaisen Työtekijöiden puolueen (PT) ehdokas Fernando Haddad (oik.).

Tästä huolimatta myös epäilyttävien syin vangittu entinen presidentti Luiz Inácio Lula da Silva, jonka Työntekijöiden puolue (PT) oli asettanut presidenttiehdokkaakseen uudemman kerran, ei koskaan saanut vaalikelpoisuutta, jonka omalta osaltaan varmisti Temerin johtama oikeisto. Erinäiset gallupit povasivat Lulalle vähintään 20 prosentin etumatkaa oikeistolaiseen **Jair Bolsonaroon**. Pysynyt kansansuosio rakentui sille vahvalle taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle, joka oli tapahtunut Lulan ollessa vallassa 2003 – 2010. Sen seurauksena jopa 30 miljoonaa ihmistä nousi köyhyydestä ja muun muassa panostukset koulutukseen viisinkertaistettiin.

Tästä yksinkertaisesta syyttä Lulaa ei haluttu päästää vaalikentille, sillä hän oli edelleen ylivoimaisesti suosituin ehdokas. Kierroilun mahdollisti oikeuslaitoksen ja poliittisen johdon toisiinsa kiinni kasvanut keskinäinen riippuvaisuussuhde. Vaikka YK:n ihmisoikeuskomissio vetosi Brasiliasta takamaan ex-presidentin poliittiset oikeudet näin ei tapahtunut, Lula sai väistyä ja hänestä levitettiin vielä kaiken lisäksi lisää tolkkuttomia valheita juuri vaalien alla.

Diktatuuria ihaileva entisen sotilas

Brasilian presidentinvaalien toisella kierroksella 28.10. oikeistolaisen

Sosiaaliliberaalipuolueen (PSL) ehdokas Jair Bolsonaro keräsi noin 57,8 miljoonan äänen ja 55,1 prosentin kannatuksen. Näin Lula Da Silvan tilalla vaaleissa presidenttiydestä taistellut vasemmistolaisen Työtekijöiden puolueen (PT) ehdokas **Fernando Haddad** joutui tyytymään reiluun 47 miljoonaan ääneen ja 44,9 prosentin kannatukseseen. Dilman ja Lulan sekä koko PT-puolueen poliittinen ajojahti tuoti halutun tuloksen. Oikeisto pääsi lähes väkipakolla valtaan. Armeijataustan omaava nykyisin 63-vuotias Bolsonaro on ollut kongressiedustaja vuodesta 1991, mutta yllättäen itseään ”ainoaksi rehelliseksi poliitikoksi” kutsuvasta konservatiivista saatiin leivottua presidentti.

Bolsonaro loi perinteisten ja sosiaalisten medioiden kautta kuvaa Työläisten puolueesta huumekartellin ja stalinismin yhdistelmänä, jonka kommunistinen diktatuuri muuttaisi kaikkien lapset transseksuaaleiksi. Tällaisiakin järjestömiä huhuja liikkui, mutta ennen kaikkea PT-puoluetta syytettiin häikäilemättä kaikista Brasilian ongelmista. Bolsonaro itse heikui uusherännäistä uskonnollisuutta, jossa Jumala tulee ennen kaikkea muuta. Kuitenkin kristillisyyden unohtuu, sillä hänen mukaansa oli valittavaa, ettei diktatuurin aikakaudella tapettu enempää ihmisiä. Myös äänestäessään Rousseffin syrjäyttämisestä

pari vuotta sitten Bolsonaro ylisti eversti **Carlos Brilhante Ustraa**, joka aikanaan kidutti vasemmistolaisia poliitikkoja 1960-luvulla, joihin myös Brasilian ensimmäinen naispresidentti kuului.

Petrobrasiin kytkeytynyt Lava Jato -korruptioskandaali, medioiden vastuuton tiedottaminen ja turvallisuus- ja taloustilanteen heikkeneminen yhdessä ovat johtaneet demokration kriisiin. Kun vielä ennakkosuosikki presidentiksi saatiin pelattua kisasta ulos, näyttäytyi autoritääriäinen Bolsonaro vahvana johtajahahmona, jota maa näyttäisi kaipaavan. Psykologisella tasolla näin herätettiin henkiin vuosina 1964 – 1985 eletty diktatuurin kausi. Nyt vain alistamisen mekanismit toimivat hienovaraisemmin. Se ei silti poista joissakin edelleen elävää tarvetta tulla hallituiksi ikään kuin heillä ei olisi omaa tahtoa tai vaikutusvaltaa.

Bolsonaro johtaa Brasilian uudestaan taantumuksen tielle, jolla vaarassa ovat niin Brasilian luonto, alkuperäiskansat kuin toisinajattelijatkin. Uusiliberaalia talouspolitiikkaa on tarkoitus toteuttaa entistä aggressiivisemmin samalla kun suurpääoman annetaan mellastaa ilman rajoitteita. Verotusta halutaan keventää ja sosiaalietuuksia leikata. Kansa pyritään pitämään nuhteessa yleistä pelkoa luomalla. Jo kampanjan aikana Bolsonaro ratsasti lupauksillaan turvallisuustilanteen parantamisesta kuten niin monet oikeistopoliitikot ennen häntä. Bolsonaroille tämä taktiikka toimi erityisen hyvin sen jälkeen, kun hän itse joutui puukotetuksi syyskuussa.

Tahto murhata ihmisiä ja luontoa

Avoimesti ihailunsa Brasilian menneisyyden sotilasdiktatuureille antava Jair Bolsonaro on tunnettu myös seksistisistä ja rasistisista kommentistaan. Hän on kertonut myös eräälle naiskansanedustajalle julkisesti, että tämä ei ansaitse tulla hänen raiskaamukseen. Bolsonaroa liisä nimi ”Tropiikin Trumpista” on ansaittu. Brasilian tulevalta presidentiltä löytyy myös huolestuttavia fasisistisia asenteita, jotka voivat kii-

hottaa jo ennestään köyhiin ja rikkaisiin jakaantuneen, yhden maailman rasis-tisimmista maista, uudenlaisen Luokkasodan partaalle. Bolsonaro kannattaa köyhien pakko-sterilisaatiotakin.

Bolsonaron aiheet kuten Amazonin avaaminen ulkomaisen ja kotimaisen kaivosyhtiöiden, suurtilallisten ja metsähakkui-

den, suurtilallisten ja metsähakkui- ta tekevien yritysten häikäilemättömälle voitontavoittelulle uhkaa paitisi maailman suurimman viheralueen tulevaisuutta myös sen sisässä asuvien noin 350 alkuperäiskansan elämisen edellytyksiä. Intiaanikansoista Bolsonaro on puhunut eläintarhan eläiminä, joilla ei hänen ajattelussaan ole omaa tahtoa.

Sademetsän suojelua uusi presidentti pitää turhana esteenä talouskasvulle. Maapallon keuhkoina tunnettu planeetan suurin sademetsä sitoo valtavasti hiilidioksidia ja tuottaa noin 20 prosenttia kaikesta hapestasta, joten metsätuhojen seuraukset saattaisivat olla peruuttamattomia koko ihmiskunnalle, kuten tiedemiehet ovat varoittaneet. Bolsonaro on ilmoittanut haluavansa eroon myös Pariisin ilmastopöytäkirjasta.

Uusi presidentti haluaa kaivata turhaksi kokemaansa demokratiaa, julistaa maattomien liikkeen (MST) terroristijärjestöksi ja kriminalisoida mielenilmaukset. Sosiaalisten oikeuksien alasajo ja valtion omaisuuden myyminen tulevat kiihtymään äärioikeiston aikakaudella, jossa demokratia on uhrattu markkinatalouden edessä. Poliiseille ja armeijalle on tarjottu jopa vapaata valtakirjaa tappaa liikkoja kyselemättä, joka tulee johtamaan murhatilastojen rajuun nousuun. Ensimmäiseksi luotien tielle joutuvat vasemmistolaiset aktivistit ja köyhimpien alueiden tummemman ihonväriin omaavat asukkaat.

Piirtäjän näkemys Bolsonaroa Raamatun, Yhdysvaltojen ja Israelin lippujen kanssa

Brasilian parlamenttiin valittiin kaikkiaan 30 puolueen edustajia. Suurimpana ryhmänä jatkaa tappiosta huolimatta vasemmistolainen PT. Vaikka oikeistolainen PSL kasvatti paikkamääräänsä kahdeksasta 52:teen, löytyy 513-paikkaisesta alahuoneesta vielä kahden suuren lisäksi yhdeksän muuta keskisuuria puoluetta.

Latinalaisen Amerikan suurinta 210 miljoonan ihmisen taloutta tullaan jatkossa hallitsemaan kovakouraisesti. Jotkut ovat kutsuneet Bolsonaroa jopa maailman vaarallimmaksi johtajaksi. On myös arveltu tulevan hallinnon olevan vielä hirveämpi kuin sen edes kuvitellaan olevan. Jopa diktatuurin mahdollisuutta ei voida poissulkea. Onneksi edes kongressista ja senaattista on lupa odottaa pientä oppositiovoimaa presidentin vallalle.

1.1.2019 valtaan astuva äärioikeistolainen Jair Bolsonaro tavoittelee vaikutusvaltansa kasvua solmimalla yhteistyösuhteita hal-ki Latinalaisen Amerikan ja myös Yhdysvaltain presidentti **Donald Trumpin** sekä ihailemansa Israelin valtion kanssa. Myöskään ulkopoliittisessa mielessä uudelta kaudelta ei ole lupa odottaa mitään hyvää. Kuten Dilma Rousseff ja Lula da Silva ennustivat, vihan aika on palannut Brasiliaan.

Teksti:
Sami Laaksonen

Lähteet: TeleSUR, The Independent, Milenio, jne.

Tasapuolisuus pakotteisiin

Nykymaailmassa ovat pakotteet ja boikotit elämään kuuluvia. Tosin boikottien toimivuudesta voidaan olla monenlaista mieltä. Kuuba on ollut saarrossa ja boikotissa jo 60 vuotta. Lisäksi Kuuban johtaja Fidel Castro yritettiin murhata yli 600 kertaa. Mahtoi CIA:n porukkaa keuhuttaa, kun Fidel kuolikin vanhuutensa, ja sosialistinen Kuuba on edelleen olemassa.

Toinen ikuisuuspakote ja -boikotti on Venäjään kohdistuva. Krimia ei koskaan palauteta Ukrainalle, siksi lännen on pidettävä pakotteet ikuisesti. Kasvojen menetys olisi muusta seurauksena. Pakotteiden toimivuus ei ole kunnossa. Saarrossa ja pakotteiden kohteena oleva Pohjois-Ko-

rea rakentaa edelleen ohjuksia ja ydinasetta turvakseen.

Pakotteiden kierto ole kummoinen asia. Pakotteiden pitäisi olla tasapuolisia. Vieraita maita miehittävät valtiot pakotestiloille. Yhdysvallat miehittää osaa Kuubassa (Guantánamon lomakeskus), Israel osaa Syyriasta, Länsirannasta ja Itä-Jerusalemia, sekä Turkki Kyproksen pohjoisosa. Milloin kyseessä olevat valtiot joutuvat sanktioitten kohteeksi? Vastaa itse - ei koskaan, koska ne ovat ”hyviä miehittäjiä”.

Reino Welling
varavaltuutettu (vas)
Jämsä

USA:n vaalit – missä on Putin?

USA: n välivaaleja, vai mitkä ne olivat, hehkutettiin marraskuun alussa kokonainen päivä ja viikon verran uutiset ja ajankohtaisohjelmat käsittelivät vaaleja. Mutta niissä lähetyksissä, joita olen toisella silmällä ja korvalla seurannut, on Putin ja Venäjä loistanut poissaolollaan. Miten ihmeessä se voi olla mahdollista? Ennen ihmeteltiin mainoksessa, ettei ollut flooraa, nyt, että mitä – Putin ja Venäjäkö ei olisi sotkeutunut maailman ykkösmahtimaan vaaleihin, alkää nyt naurattako?

Olen antanut itselleni kertoa viimeisten vuosien valtaisan massatiedotuksen kautta, ettei maapallolla voi olla vaaleja, johon Putin ja Venäjä eivät olisi sekaantuneet. USA:ssa istuu Venäjän valitsema presidentti, mikäli on uskominen länsimedioita, suomalaista Yleisradiota ja sen ajankohtaisohjelmia.

Mikä kömmähdys venäläisille ja Putinille on ta-

pahtunut, kun ovat noinkin merkittävät vaalit, jotka USA:ssa käytiin, unohtaneet tyystin? Tämän täytyy olla täysi katastrofi Yleisradion politiikan toimitukselle. He varmaan olivat kutsuneet jo hyvissä ajoin moniin eri lähetyksiin kovimmat Venäjän vastaiset voimat aina Hannu Himasesta lähtien. Voi voi, jos tämä kaikki nyt meni monkään.

No mutta saihan republikaanit senaattiin Trumpin johdolla enemmistön, kait siitä nyt ainakin saa väännettyä juttua Putinin sekaantumisesta vaaleihin. Muuten YLE: n toimittajilla ja Venäjän vastaisilla voimilla on tosi ankea marraskuu. Toisaalta on jännä avata televisio, lyödä vetoa kumppanin kanssa, ravähtääkö uutisissa Putinin kuva ruutuun, mainitaanko hybridivaikutaminen ym.

Mutta ei hätää, kohta kevät koittaa yleisradiolaisille, peräti

kaksien, ellei peräti kolmien vaalien muodossa ja ihan armaassa kotimaassamme. Jos oikein muistan, on jo tehty ennakkolta ajankohtaisohjelmassa osio, jos maalattiin piruja seinille, kuinka Venäjä todennäköisesti puuttuu Suomen vaaleihin.

Ja ajatelkaa, saamme uuden eduskunnan, joka on Putinin ja Venäjän valitsema. Jokerina pohjalla myös Euroopan Unionin Putin katsoo, kenet sinne haluaa suomalaisista lähettää. Mutta lohduttaako edes meidän vaalit Venäjän vastaisia raukkoja, jotka varmasti ovat kuin maansa myynejä. Joutuvat tässäkin asiassa itku kurkussa toteamaan sen vanhan kliseen, jota jauhavat – ryssä on ryssä, vaikka voissa paistaisi – taas se petti meidät.

Hannu Tiainen
7.11.2018

Sota kypsyi kapitalistisen maailman sisällä

Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 9)

Ensi vuonna tulee 80 vuotta Neuvostoliiton ja Hitler-Saksan 23.8.1939 solmiman hyökkäämättömyyssopimuksen eli ns. Molotov-Ribbentrop-sopimuksen allekirjoittamisesta. Niissä kapitalistipiireissä, joiden tavoitteena oli ohjata Saksa ja Japani hyökkäämään Neuvostoliittoon ja jotka tämän vuoksi jarruttivat Hitlerin vastaisen yhteisrintaman muodostamista, sopimus herätti suurta raivoa. Neuvostoliitto teki vuosina 1933-1939 suuren diplomaattisen työn luodakseen Hitler-Saksan vastaisen kollektiivisen liiton toisen maailmansodan ehkäisemiseksi. Silloiset Englannin, Ranskan, USA:n sekä eräiden muiden maiden hallitukset olivat uskottoman sokeita näkemään, mihin Hitler-Saksa suuntasi maailman kehitystä. Julkisesti propagandassa tapahtumaan liittyvät asiat on tänään käännetty pääläelleen. Neuvostoliitto leimataan Hitlerin ohella sodan aloittajaksi. Sota kypsyi kuitenkin kapitalistien tavoitteissa maailman uudelleenjakamiseksi ottamalla samanaikaisesti hyökkäyksen kohteeksi ja välikappaleeksi Neuvostoliitto, jolla ei ollut mitään yhteistä sodan synnyttäneiden kapitalistivaltiojen sisäisten ristiriitojen kanssa. Tämä asia tunnetaan tänään hyvin huonosti. Siksi Kansan ääni paneutui kysymykseen 9-osaisessa artikkelisarjassa. Tässä viimeisessä (9.) osassa arvioimme ja kertaamme tilanteen kiristymistä Euroopassa, Englannin, Ranskan ja Neuvostoliiton sotilaallisten neuvottelujen ajautumista umpikujaan sekä Neuvostoliiton ja Saksan hyökkäämättömyyssopimuksen solmimista sekä siihen johtaneita syitä, syntymistä, merkitystä ja vaikutusta.

Neuvostoliitto kävi neuvotteluja Ranskan ja Englannin kanssa tavoitteena Hitler-Saksan vastaisen rintaman luominen. Elokuussa 1939 kolmen vallan aseelliset voimat olivat Saksan ja Italian sotilaallista voimaa suuremmat. Ranskalla oli käytettävissään 110 divisioonaa omia sotilaita sekä yli 100 000 Espanjasta Ranskaan siirtyneitä Espanjan tasavallan sotilasta. Lisäksi sen armeijaan kuului 4000 panssaria, 3000 järeää tykkiä sekä 2000 ensimmäisen linjan lentokonetta. Englannilla oli valmiudet siirtää Eurooppaan tarvittaessa joukkoja 31 divisioonaa ja yli 3000 taisteluvälinettä lentokonetta. Neuvostoliitolla oli Euroopassa käytettävissään 120 jalkaväki- ja 16 raskasväkidivisioonaa, 5000 järeää tykkiä, 9500 panssarivaunua ja yli 5000 taistelukonetta. Näiden kolmen suurvallan aseelliset voimat olisivat yhdessä hyvin riittäneet torjumaan fasisihtyökkäyksen Euroopassa.

Neuvostoliitto vaati selkeää sopimusta

Sotilaallisissa neuvotteluissa Neuvostoliitto edellytti yhteistä suunnitelmaa siitä, miten toimitaan siinä tilanteessa, kun Saksa todella hyökkää. Ranskalla ja Englannilla tällaisen tilanteen varalle ei ollut esittämää reaalistia suunnitelmaa. Neuvostoliiton valtuuskunnan edustajan marsalkka Vorošilovin ja Ranskan valtuuskunnan edustajan kenraali Doumencin välisissä keskusteluissa 14.8.1939 tuli esille Ranskan kantana: "jos Saksa hyökkää liittolaismaita tai näiltä turvallisuustakuut saaneita maita vastaan, jokainen maa keskittää voimansa omalle rajalleen ja

odottaa, mitä tapahtuu rajan toisella puolella." Mitään suunnitelmaa tällaisen tilanteen varalle he eivät halunneet. Neuvostoliittolainen osapuoli katsoi, että on etukäteen sovittava tarkasti, miten yhdessä toimitaan vaaran hetkellä ilman, että asiaa ei siirretä kriittiseen hetkeen saakka.

Vorošilov esitti Ranskan ja Englannin valtuuskunnille ratkaistavaksi tärkeän kysymyksen: "Päästävätkö Puolan ja Romanian hallitukset neuvostojoukot kulkemaan alueensa läpi päästäkseen taisteluskoketukseen hyökkääjän kanssa?" Jos tähän kysymykseen ei saada ratkaisua, kolmen vallan sotilaalliset neuvottelut eivät ole tarkoituksenmukaisia.

Englanti ja Ranska torjuvat yhteistyön

Englannin ja Ranskan valtuuskunnat yrittivät torjua esityksen väittäen, että poliittisena kysymyksenä se ei kuulu sotilaallisen konventin toimivaltaan. Neuvostovaltuuskunta kuitenkin osoitti juuri kauttakulkukysymyksellä olevan kardinaalinen merkitys ja ilman tämän ratkaisua ei voi olla puhuttakaan sotilaallisen konventin solmimisesta. Ainoastaan tämän kysymyksen ratkaisu saattoi olla hitleriläisille viesti siitä, että Englannin, Ranskan ja Neuvostoliiton liittouma oli valmiina yhteiseen taisteluun fasisistia laajentumispyrkimyksiä vastaan.

Länsivallat eivät ohjeistaneet neuvottelijoitaan

Päädyttiin siihen, että Grax ja Doumenc pyytävät Englannin ja Ranskan hallituksia hankkimaan Puolalta ja Romanian vastauksen neuvostojoukkojen kauttakulkua koskevaan kysymykseen. Drax'n 15.9.1939 antaman ilmoituksen mukaan kysely Englannin ja Ranskan hallituksille oli lähetetty. Lontoosta ja Pariisista ei vastautta 16.-17. 8. 1939 kuulunut. Sovittiin, että istunnot keskeytetään vastauksen odotteleminen ajaksi ja määrättiin seuraava istuntopidettäväksi 21.8.1939. Pariisi ja Lontoo jatkoivat sabotointitaktiikkaansa. Selvytyä ei saatu kyselyyn, joka

olisi vahvistanut kolmen vallan päättäväisyyden taistella yhdessä tositalanteessa Saksan agressiota vastaan myös taistelukentällä.

Neuvottelut sabotoitiin ja ne ajautuivat umpikujaan

Drax ja Doumenc pyysivät siirtämään 21.9.1939 sovittua istuntoa vielä 3-4 päivällä. Tähän neuvostovaltuuskunnan johtaja ei enää suostunut, vaan järjesti 21.8.1939 aamulla istunnon. Täällä neuvostovaltuuskunta kirjallisessa vastauksessaan mm. totesi: "Neuvostovaltuuskunta ei käsitä, kuinka Englannin ja Ranskan hallitukset ja yleisesikunnat lähettäessään Neuvostoliittoon valtuuskuntansa neuvottelemaan sotilaallisen konvention solmimisesta, saattoivat olla antamatta täsmällisiä ja myönteisiä ohjeita näin alkeellisista kysymyksistä. Jos englantilaiset ja ranskalaiset muuttavat tämän selkeän asian ongelmaksi, joka vaatii pitkäaikaista tutkimista, on täysi syy epäillä heidän pyrkimystään todelliseen sotilaalliseen yhteistoimintaan Neuvostoliiton kanssa. Siksi vastuu sotilaallisten neuvottelujen pitkittämisestä ja myös keskeyttämisestä lankeaa englantilaisen ja ranskalaisen osapuolen kannettavaksi."

Mitä oli tehtävä?

Neuvostohallituksen eteen nousi vaikea ongelma. Oliko jatkettava neuvotteluja Englannin ja Ranskan hallitusten kanssa, jotka selvästikään eivät halunneet sopimusta, vai oliko etsittävä muita keinoja? Münchenin lehmäkaupan jälkeen Neuvostoliitto oli eristytynä. Oli otettava huomioon, että Saksan hyökkäyksen yhteydessä Neuvostoliitto voi joutua myös idästä Japanin aggression kohteeksi. Lisäksi Englanti, Ranska ja USA saattoivat liittyä Saksan puolelle. Neuvostoliiton tärkein tavoite oli sillä hetkellä torjua tällainen tilanne. Tästä olikin Neuvostoliitolla jo aiempaa kokemusta. Lokakuun vallankumouksen jälkeen Neuvostoliitto joutui ratkaisemaan kysymyksen, miten lopettaa sota.

Tästä riippui neuvostomaan tulevaisuus. Kuuluisassa 8.11.1917 annetussa dekreetissä rauhasta, neuvostohallitus vetosi sotiin maihin sodan lopettamiseksi. Tähän vetoomukseen sotivat maat eivät vastanneet, vaan jatkoivat sotaa. Neuvostohallitus hylkäsi vasemmistokommunistien "vallankumouksellisen sodan" tien, eikä hyväksynyt myöskään Trotskin "ei sotaa eikä rauhaa"-tunnusta. Neuvostohallitus katsoi, että jos ei saada aikaan yleistä rauhaa, niin neuvostomaan on irrotettava pikaisesti sodasta solmimalla erillisrauha imperialistisen Saksan kanssa. Tässä Lenin otti ratkaisevan askeleen. Solmittiin hyvin raskas Brestin rauha, joka soi neuvostoval-

Hitlerin joukot murtautuvat rajapuomia 1.9.1939 niiden hyökätessä Puolaan. Neuvostoliitto lupasi Puolalle useaan otteeseen apua Hitlerin hyökkäyksen varalle. Puolan silloinen maanomistaja edustava hallitus piti Hitlerin hyökkäystä parempana vaihtoehtona kuin Neuvostoliiton apua. Englannilla ja Ranskalla oli avunantosopimus Puolan kanssa. Tästä huolimatta näiden maiden hallitukset eivät tehneet ellettäkään Puolan auttamiseksi.

lalle hengähdystauon.

Eristäytyminen olisi ollut suureksi vaaraksi

Nyt 22 vuotta myöhemmin 1939 Neuvostoliitto uhkasi jälleen suuri vaara. Jos kolmen vallan neuvotteluja olisi jatkettu, niin sopimuksen syntymisen olisi ollut hyvin epätodennäköistä. Avoinna oli myös kysymys, noudattaisivatko Englanti ja Ranska tehtyä sopimusta. Muistissa olivat hyvin Itävaltaan, Tšekkoslovakiaan ja Espanjaan liittyvät kokemukset. Sodan syttymisen tiedettiin olevan vain päivien kysymys. Englannin ja Ranskan kanssa neuvotteluja oli lähes turha jatkaa, koska elokuussa 1939 siinä tilanteessa ei voitu enää saada aikaan tehokasta sopimusta. Samaan aikaan, kun Kauko-idässä Halhin-Gol-joella jo raivosivat taistelut Japania vastaan, myös eristäytyminen olisi ollut tuhon tie.

Ulospääsy oli olemassa

Sotaa edeltävän tilanteen kokemukset, Hasan-järven- ja Halhin-Gol-joen taistelut, sekä Itävallan, Tšekkoslovakian ja Espanjan tapahtumat vakuuttivat hitleriläiset siitä, että ainoa jota he siinä tilanteessa eivät halunneet taistelukentällä vastaansa, oli Neuvostoliitto. Hitleriläiset pelkäsivät mahdollista Neuvostoliiton, Ranskan ja Englannin sopimusta. Saksan yleisesikunnan päällikön Halderin mukaan keskustellessaan läheistensä kanssa Hitler totesi "tien olevan auki niin pitkään, kun Englanti ei liitoudu Venäjän kanssa. Saksa aloitti tunnustelut Neuvostoliiton suuntaan 20.5.1939 ehdottaen talous- ja kauppaneuvottelujen jatkamista. Neuvostoliitto oli ensin pidättyväinen Saksan yhteydenottojen suhteen. Kun kuitenkin elokuun puolessa välissä 1939 kävi selväksi kolmen vallan neuvottelujen tuloksettomuus, Neuvostoliitto hyväksyi Saksan yhteydenottojen pohjalta aloittaa neuvottelut, jotka johtivat nopeasti Neuvostoliiton ja Saksan välisen hyökkäämättömyyssopimuksen solmimiseen 23.8.1939. [Katso Kansan ääni 5/2018 sivu 13]

Englanti yrittää vielä uutta Müncheniä

Saksa oli jo päättänyt sodasta. Chamberlain lähetti Hitlerille 22.8.1939 sanoman, jossa mainitsi Englannin hallituksen olevan valmis neuvotteluihin Saksan ja Puolan välisen kiistakysymysten selvittämiseksi ja kansainvälisten suhteiden laajempien ongelmien käsitte-

lemiseksi. Tähän sanomaan tutustua Bullit totesi sen merkittävän uuden Münchenin valmistelua nyt Puolan kustannuksella. Tämän Chamberlain myönsi seuraavana päivänä USA:n Lontoon lähettiläille Kennedylle. Englannin hallitus alkoi painostaa Puolaa antautumaan Saksalle ilman sotaa. Saman kannan omaksui Kennedy sähköissään USA:n hallitukselle. Hallituksensa istunnossa 26.8.1939 Chamberlain totesi: "Englanti jättää herra Hitlerin rauhaan omassa vaikutuspiirissä (Itä-Euroopassa), niin hänkin jättää meidät rauhaan." Englanti piti edelleen mahdollisena uusia lehmäkauppoja Hitlerin kanssa. Englannin hallitus allekirjoitti 25.8.1939 keskinäisen avunantosopimuksen Puolan kanssa tietäen, että tällä sopimuksella ei tulla auttamaan Puolaa.

Pelastiko Molotov-Ribbentrop-sopimus Euroopan Hitleriltä?

Neuvostoliitto ei kyennyt turvaamaan rauhaa Euroopassa, mutta solmimalla sopimuksen Saksan kanssa se kykeni, kuten Brestin sopimuksen yhteydessä, hankkimaan hyvin tarpeellisen hengähdystauon. Sopimus turvasi Neuvostoliitolle vielä kaksi rauhan vuotta valmistautua paremmin tulevaan sotaan. Sopimus pelasti myös Länsi-Ukrainan ja läntisen Valko-Venäjän välittömältä Saksan hyökkäykseltä ja saatiin Saksan vakuutus siitä, että sotatoimia ei siirretä Baltian maihin. Sopimuksella ehkäistiin mahdollinen kapitalistien maiden Neuvostoliiton vastaisen yhteisrintaman muodostuminen. Lisäksi luotiin edellytykset myöhemmälle Hitlerin vastaiselle liittoumalle. Sopimus merkitsi Münchenin strategian lopullista hautaamista. Sen ansiosta poistettiin vaara Japanin hyökkäykseltä idästä käsin. Juuri Elokuun lopulla 1939 Halhin-Gol-joen taistelut olivat kuumimmillaan. Viikko Molotov-Ribbentrop-sopimuksen solmimisen jälkeen Japanin armeija kärsi tappion Halhin-Golilla, Japanin hallitus kaatui ja uusi hallitus suostui maiden välisten suhteiden rauhanomaiseen selvittelyyn. Tämä kaikki helpotti Japanin vastaista sotaa Kiinassa. Kävi juuri toisin, kuin länsivallat olivat juoneet. Ne jotka virittivät Neuvostoliitolle ansaa, joutuivat itse Hitlerin ensimmäisen hyökkäyksen kohteeksi. On oikeutettua esittää väite, että

Jatkuu sivulle 13

Saksa liittolaisineen halusi jakaa maailman uudelleen. Tähän kaikki eivät uskoneet 1939. Saksa liittolaisineen aloitti sodan 22.6.1941. Tämä tuttu kartta on kuvattu Venäjän historiallisessa tykistömuseossa. Siellä näkyy suomalaistenkin hyökkäyskiila. Tehtiin Suur-Suomea. Oliko se maailman uudelleenjakoa?

Matkalla Korean Demokraattisessa Kansantasavallassa

Monien vuosien odotuksen jälkeen sain viimeinkin mahdollisuuden ensikertaa matkustaa tähän maahan, joka ei taatusti jätä ketään kylmäksi! Jokaisella on varmasti jokin mielipide tästä valtiosta ja kokoonsa nähden se on usein lehtien lööpeissä ja pääuutislähetysten uutisoinneissa.

Korean Demokraattinen Kansantasavalta pitää voimakkaasti yllä ajatusta Koreoiden jälleenyhdistymisestä. Kuvassa Arch of Reunification-patsas, joka kuvaa yhtenäistä Korean niemimaata.

Paljon valtuuskuntia, koska Korea kiinnostaa

Niin myös matkamme ajankohtana, olihan tuolloin (9.9.) kulunut 70v. maan perustamisesta. Meidän kuuden hengen seurueemme lähti syyskuun viides päivä lentokoneella kohti Pekingiä. Alkuperäiseen suunnitelmaan kuului, että olisimme sieltä lentäneet Pjongjangiin, mutta koska vieraita oli tulossa kymmenistä maista, lennot olivat jo täynnä, joten matkaa jatkettiin yöjunalla Pekingistä Dandongiin. Dandongissa saimme liput KDKT:n junaan jolla matkustimme halki maan.

Maa viljellään tarkkaan

Ikkunasta olikin oivallista tarkastella tuota maata pääkaupungin ulkopuolelta. Ikkunasta saattoi nähdä sen, mitä oli kuullut ja lukenut vuosien aikana. Vuoristoinen maa, jossa jokainen viljeltäväksi kelpaava alue kasvoi maissia tai riisiä. Näimme ikkunasta myös kyllä ja ihmisiä arkisissa askareissaan. Pjongjangiin saavuttuamme meitä oli vastassa uusi oppaamme Mr. Kim. Kuuden suomalaisen lisäksi hän huolehti myös neljän slovakien asioista perillä olomme aikana.

Mansu-kukkulalla

Majoituimme (7.9) Yanggakdo-ho-

telliin, joka sijaitsee Yanggak-saarella Taedong-joella. Siinä on 47 kerrosta ja 1000 huonetta ja se onkin kaupungin suurin hotelli, jonne kansainväliset vieraat yleensä majoitetaan. Hotellissa olikin majoittuneena delegaatioita kymmenistä eri maista. Matkustimme aina kohteisiin useiden bussien letkoissa ja väkeä oli todella paljon, joten eksymistä omasta ryhmästä oli syytä välttää.

Ensimmäisenä aamuna (8.9.) matkasimme busseilla kunniakäynnille Mansu-kukkulalle, jolla sijaitsevat presidentti Kim Il Sungin ja pääsihteeri Kim Jong Ilin patsaat. Laskimme patsaille kukkatervehdyksemme. Tämän jälkeen oli

kansainvälinen juhlallisuuksien avaistilaisuus.

Sotilasparaati ja joukkoesityksiä

Seuraavaksi matkasimme busseilla Kim Il Sungin syntymäkodille Mangyongdae. Tutustuimme paluumatkalla myös Kansalliseen Lahjamuseoon, jossa on museoituna kaikkien kolmen johtajan saamia lahjoja omilta kansalaisiltaan. Tämän jälkeen oli illallisbanketti ja illan päätteeksi 70v. juhla musiikki- ja tanssiesitys Pjongjangin sisästadionilla.

Toisena päivänä (9.9.) oli maan perustamisen 70v. päivä. Päivän ohjelmaan kuului sotilasparaati ja Pjongjangin asukkaiden joukkoesitys, jota pääsimme seuraamaan Kim Il Sungin aukion katsomosta. Paraatin päätteeksi marsalkka Kim Jong Un tuli tervehtimään väkijoukkoja yhdessä Kiinan pääministerin kanssa. Olimme n. 20 m päässä heistä. Paraatista huomasin heti, että uusi rauhaan ja Koreoiden jälleen yhdistämiseen tähtäävä politiikka on voimissaan, esillä ollut kalusto oli vain puolustuksellista.

Päivän päätteeksi pääsimme katsomaan suurta joukkovoimistelulu- ja taiteellista näytöstä "The Glorious Country" May Day Stadiumilla. Nämä näytökset tunnettiin ennen nimellä Arirang ja esityksiä ei ole järjestetty vuosiin.

Koreoiden yhdistymisen puolesta

Kolmantena päivänä (10.9.) lähdimme bussilla kohti Kaesongia. Kävim-

Suomi-Korea-Seuran edustajat tapasivat Mirae-kummikoulun oppilaita

Jalkapallo on merkittävässä asemassa Korean urheilussa. Suomi-Korea-seuran tiedemiesten kadulla sijaitsevan kummikoulun oppilaita jalkapalloharjoituksissa. Taustalla uusi Pjongjangin kaupunginosa.

me Panmunjomissa rajavyöhykkeellä. Näimme myös Koreoiden johtajien aikaisemmin tänä vuonna istutaman puun. Perinteisen korealaisen aterian kävimme nauttimassa Tongil-ravintolassa. Illalla kävimme Kim Il Sungin aukiolla katsomassa upean joukkosoihtuesityksen. Näihin massaesiintymisiin osallistui jopa yli 14 000 ihmistä!

Mirae-koulussa

Neljäntenä päivänä (11.9.) pääsimme itse osallistumaan tärkeän asian puolesta, eli osallistuimme kansainväliselle marssille rauhan, menestyksen ja Koreoiden jälleenyhdistymisen puolesta. Marssin jälkeen kävimme vierailulla kummikoulusamme, Mirae-koulussa, yhdessä Tanskan ja Ruotsin delegaatioiden kanssa. Oppilaat esittivät meille taitojaan mm. jalkapallossa, taekwondossa, voimistelussa, musiikissa, uinnissa sekä mm. englannin kielen ja kuvaamataidon opiskelussa. Käyntimme päätteeksi luovutimme koulun rehtorille 500 euroa käytettäväksi esim. tietokoneen hankintaan. Hotellilla osallistuimme kansainväliseen juhlaan "Great Person-

sin Mt. Paektu"-tapaamiseen. Päivän päätteeksi osallistuimme vielä bankettiin ja juhlallisuudet meidän osaltamme olivat ohi.

Veimme Suomesta myös lahjan marsalkka Kim Jong Unille, jonka minä ja puheenjohtaja Pekka Kotkasaari annoimme eteenpäin luovutettavaksi. Lahja oli riihimäkeläisen lasitaiteilijan uniikki lasiveistos.

Vähempi ei kelpaa

Seuraavana aamuna (12.9.) oli aika hyvästellä tämä ihmeellinen maa ja lähteä junalla kohti Kiinan rajaa. Pekingissä vietimme vielä yhden yön ennen lentoa Suomeen ja ehdimme hieman käydä myös kaupungilla.

Kaikkea näkemääni en edes yritä kuvailla, esitykset olivat huikeita ja on selvää, että korealainen ajattelu on "more is more", vähempi ei kelpaa. YouTubea mm. löytyy runsaasti videomateriaalia, mikäli haluatte nähdä 70v. esityksiä. Kiitos matkakumppaneille ja seuralle että mahdollistitte tämän matkan onnistumisen!

**Pasi Ranki
1. varapuheenjohtaja**

Laillinen vallankumous

Kapitalistisen yhteiskunnan muuttaminen sosialistiseksi voi tapahtua ainoastaan kukistamalla väkivaltaisesti porvariston valta. Nykyisessä porvarillisessa yhteiskunnassa on porvariston säätämät lait. Laeista tärkein on pyhä yksityisomaisuuden suojat. Yksityisomaisuuden muuttaminen yhteiskunnalliseksi on porvariston mielestä kauheinta väkivaltaa, vaikka ei ammuttaisi yhtään laukausta.

Länsimaiden kommunistit ovat opiskelleet Antonio Gramscin hegemonia-teoriaa. "Hegemonia käsite tarkoittaa poliittisen johtamisen ja vaikuttamisen tapoja, joilla ryhmät pyrkivät tekemään omasta ideologiastaan yhteiskunnan yleisen ideologian." Porvaristo on ainakin "Gramscinsa" omaksunut, vaikkei liene Gramscia opiskellutkaan. Kommunistit uurastavat kuuliaisesti porvarillisen ideologian vahvistamiseksi osallistumalla laisäädäntötyöhön eduskunnassa ja paikallisessa vallankäytössä. Taloudellisen ja muun vallankäytön terävämpien särmien pyöristäminen lujittaa ja laillistaa porvariston valtaa.

Myöhempien aikojen pyhien oppikirja on ranskalaisen taloustieteilijän Thomas Pikettyn "kohuttu" Pääoma 2000-luvulla. Pikettyä mainostettiin uutena Marxina. Kun Marxin Pääoma ilmestyi, silloin ei kohut-

tu. Kaikki olivat viisaasti vaiti. Vasta Leninin johtamat bolshevikit nostivat Marxin teorian aseekseen vallankumoustaistelussa. Pikettyn taloustutkimukset ovat tärkeitä, mutta sinänsä ne eivät lähennä valankumousta yhtään.

Sosialistisen vallankumouksen ehdoton edellytys on vallankumouksellinen kommunistinen puolue. Puolue, jonka ohjelmassa ei itketä porvariston kommunistien kontrolle laatimia virheitä, vaan tuodaan esille vallankumouksen välttämättömyys. Kapitalismi ajaa omien sisäisten lakiensa pakosta ihmiskuntaa entistä tuhoisimpiin sotiin ja ympäristön tuhoihin. Niiden estämiseksi kapitalismi on kukistettava.

Suomessa ei ole vallankumouksellista kommunistista puoluetta. Kaikki nykyiset ns kommunistiset puolueet ovat porvaristolle täysin harmittomia, poliittisia eunukkeja. Sipilän hallituksen arvostelu ja vaihtoehtojen esittäminen sen politiikalle tarkoittaa ainoastaan kapitalismin lujittamista. Sipilän hallitus tekee vain sitä, mikä on sen tehtävä; ajaa kapitalistien etuja työväenluokan kustannuksella. Kapitalismi on kukistettava. Se on kommunistien tehtävä.

**Viljo Heikkinen
Lapinlahti 1.12.2018**

Sota kypsyy kapitalistisen maailman sisällä Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 9)

Jatkoa sivulta 12

Molotov-Ribbentrop-sopimus myös pelasti Euroopan Hitleriltä.

Münchenin sovittelijoiden vararikko ja raivo

Maailmansota alkoi Hitleriläisten hyökkäyksellä Puolaan 1.9.1939. Sitoumustensa perusteella Englannin ja Ranskan olisi tullut ryhtyä sotilaallisiin toimiin Puolan auttamiseksi. He olisivat voineet tässä tilanteessa auttaa Puolaa esimerkiksi pommittamalla Berliiniä. Kun ne eivät kyenneet taivuttamaan Hitleriä uuteen Müncheniin, tyytyivät he vain antamaan muodollisen sodanjulistuksen Saksalle.

Sodan syytti Saksan, Italian ja Japanin imperialistinen liittouma, jolla oli puolellaan joitain fasisille myötämielisiä valtioita, jotka yhdessä halusivat maailman uudelleen jakoa. USA, Englanti ja Ranska olivat jakaneet ensimmäisen maailmansodan tuloksena etujensa mu-

kaisesti maailman. Nämä molemmat imperialistiset ryhmittymät vihäsivät eniten Neuvostoliittoa. USA:n, Englannin ja Ranskan liitto Neuvostoliiton kanssa olisi voinut ehkäistä sodan. Näiden maiden tavoite ja etu oli kuitenkin Japanin ja Saksan sota Neuvostoliittoa vastaan. Länsimaat pelasivat isoa uhkapeliä, joka päättyi todelliseen vararikkoon.

Münchenin sovittelijat eivät onnistuneet suuntaamaan Hitlerin sotaretkeä ensinnä itään, vaan hitleriläiset valitsivat uhrinsa sillä perusteella, jossa oli helpointa menestyä. Vasta sen jälkeen kun heillä oli koko kapitalistisen Euroopan voimavarat hallussaan, uskalsivat he lähteä sotaretkelle Neuvostoliittoa vastaan. Läntiset kapitalistipiirit olivat kehityksen kulusta raivoissaan. Tätä pettymystään ja raivoaan he ovat purkaneet tähän päivään saakka syyttämällä Neuvostoliittoa tapahtuneesta kehityksestä. Propagandassa Neuvostoliitto yritetään edelleenkin leimata so-

dan aloittajaksi. Hitler ja Neuvostoliitto yritetään leimata liittolaisiksi, jotka yhdessä aloittivat sodan. Kuitenkin kaikki mitä todellisuudessa tapahtui, jolla osoitetaan läntisten imperialististen liittoutumien osuus sodan syyttämisessä, kyetään tänään asiakirjatodistein osoittamaan todeksi.

**Toimitti:
Heikki Männikkö**

Lähdekirjallisuus:

Marsalkka Žukovin muistelmat: WSOY, Porvoo 1970

Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta, Edistys 1975

Ivan Maiski: Kuka auttoi Hitleriä, Edistys Moskova-Petroskoi

Vilnis Sipols, Mihail Harlamov: Toisen maailmansodan aattona, Novosti (APN) Moskova

Pekka Visuri: Saksan kenraali Suomen päämajassa, Docendo Oy 2017
A.J.P.Taylor: Toisen maailmansodan synty, Kirjayhtymä 1962

Muuttuva ilmasto ihmiskunnan huolena (1)

Maaailman ilmastokokoukset eivät ole maininneet lainkaan militarismien vaikutuksia ympäristöön. Maaailmanlaajuisesti käytettiin 2017 militarismiin 1500 miljardia €/vuosi /16/. Summa voitaisiin käyttää köyhyyden ja ilmastomuutoksen vähentämiseen. Jopa 30 % ympäristöongelmista johtuu sotilastoiminnasta. Sodan, sotaharjoitukset ja sotatarviketeollisuus tuhoavat runsaasti ympäristöä. Kiireellisin tehtävä on lopettaa sodat ja sotaharjoitukset sekä muuttaa asetehtaat ekotehtäiksi. Asekauppa on kiellettävä laittomana.

Helsingin Sanomat julkaisi 20.10.2018 ilmastomuutoksesta pelottelu- ja katastrofitarinan. Valtiot ovat syytäneet IPCC:lle ja muille ilmasto-organisaatioille suunnatommasti rahaa mm. tietokonemallinnuksiin, jotka eivät osoita muuta kuin sen, että tietokonemallinnus on kallista ja vähäarvoista tieteellisten hypoteesien testaamisessa, varsinkin kun kyseessä on kaotoinen monimuuttujajärjestelmä /9/. Tu-loksena on kauhuennusteita.

Vaadittaessa hiilidioksidin vähentämistä näytetään TV:ssä kuvaa piipusta tulevasta vaaleasta päästöstä. Siinä on myös tyypillisesti vesihöyryä ja hiukkasia enemmän tai vähemmän riippuen hiukkassuodatimien tehokkuudesta. Hiilidioksidi on hajuton, mauton ja väritön kaasu. Hiukkasten talteenotto on tarpeellista.

Ilmastomalli

CMIP-malli ennustaa ilmaston tulevaisuutta /1/. Helsingin yliopisto ja Ilmatieteen laitos liittyivät 2015 maailman ilmastotutkimusohjelman kansainväliseen ilmastomallinnushankkeeseen CMIP, josta on käynnissä kuudes vaihe CMIP6. Maailman ilmastotutkimusorganisaatio WCRP tekee ilmastomallinnushankkeen kuudetta vaihetta. Koetetaan selvittää, kuinka ympäristömallin EC-Earth ilmakehän kaasupitoisuudet (ilmakehämalli), merivirrat (merimalli, merten biokemiamalli), kasvillisuuden muutokset (maaekosysteemimalli), pienhiukkaset, pilvisuus ja sademäärät (aerosolimalli) ja lämpötila vaikuttavat toisiinsa ja ilmaston kokonaisuuteen.

Hallitustenvälinen ilmastopaneeli IPCC perustettiin 1988, ja seuraava CMIP6 aiotaan julkaista 2022. CMIP6:ssa on mukana kymmeniä ilmastomalleja. IPCC:n erityisraportti julkaistiin 8.10.2018. Suomalaiset tutkijat keskittyvät mallintamaan aerosolin vaikutusta ilmastoon. Aerosolimalli ei ole mukana CMIP5:ssä.

Jään sulaminen

Hiilidioksidista neljännes ja suuri

osa lämmöstä uppoaa meriin. Siksi arktiset merijäät sulavat. Sula meri ei heijasta auringon säteilyä avaruuteen kuten jää, mikä lämmittää ilmastoa. Toisaalta sulasta merestä haihtuu valoa sirottavia ja pilvisyyttä lisääviä aerosoleja, jotka viilentävät. Pohjoisen lumisuus saattaa lisääntyä, mikä heijastaa auringon lämpöä avaruuteen.

Malli ei näytä kaikkea

Jäätiköt kuvataan yksinkertaistettuna, sillä virtuaaliset mannerjäätiköt eivät reagoi laskentaan. Subtrooppisten sateiden kuvaaminen on hankalaa, samoin sulavan ikiroudan päästöt. Kasvillisuus kuvataan ylimalkaisesti. Jäätiköille satava lumi tai vesi voi aiheuttaa malleissa ongelmia. On vaikeaa, miten mallien antamien tulosten vertailussa pystytään arvioimaan pitkäaikaisten sääilmiöiden osuus varsinaisesta ilmastomuutoksesta. Jos ilmastomallin tuloksia sovitetaan pitkäaikaiseen sääilmiöön, niin malli menee vikaan. Mitkä ovat ilmastoilmiöitä ja mitkä pitkäaikaisia sääilmiöitä?

Laskenta

Mallien pohjalla on fysiikan peruskaavoja, mekaniikkaa, termodynamiikkaa (lämpöoppia) ja ilmiöiden mahdollisimman tarkkaa kuvausta. Mallille määritetään alkutila. Sitten sille annetaan pakote esimerkiksi lisätään hiilidioksidin CO2 pitoisuutta ilmakehässä. Tämän jälkeen malli tekee tehtävänsä lisäämättä laskennan aikana kertyvää havaintodataa. CO2 ei yksin selitä lämpenemistä, sillä on paljon muita tekijöitä.

Poliitikot

CMIP-ajoissa matkitaan mennyttä, nykyistä ja erilaisia tulevaisuuden kuvia. CMIP antaa politiikalle tukea, ei vastauksia /1/. Donna Laframboise muistutti, että IPCC:n saadessa 2007 rauhan Nobelin sen puheenjohtajan kiitospuhe päättyi suunnilleen: ”Toimintaa tarvitaan nyt. Ilmastomuutokset ovat jo siirtymässä ihmisen hallinnan ulottumattomiin.”/15/ Eivät maapallon isot prosessit kuten ilmasto ole koskaan ol-

leet ihmiskunnan kontrollissa. Esim. noin 20 000 vuotta sitten Kanada ja Pohjoismaat olivat yli 2 km jääpeitteen alla.

Perusteita

Kasvihuoneilmion vaikutuksesta Maan keskilämpötila on 33 oC korkeampi kuin ilman sitä: -17+33=>16 oC. Ilman kasvihuoneilmiötä Maan lämpötila olisi pysyvästi pakkasen puolella. Yleensä kasvihuoneilmiöllä tarkoitetaan vain pientä kasvihuoneilmion vahvistumista, jonka sanotaan johtuvan ihmisen toiminnasta /2/. Vesihöyry on paljon tehokkaampi kuin CO2. Ilmakehän alimmissa kerroksissa voimakas kasvihuonekaasu on vesihöyry, joka yksinään selittää luonnollisen kasvihuoneilmion aiheuttamasta maapallon lämmityksestä suurimman osan /6/. Pilvisellä säällä yö on lämpimämpi kuin kirkkaalla.

Kasvihuonekaasu on kaasu, joka ilmakehässä ollessaan päästää lähes kaiken auringonsäteilyn lävitseen, mutta absorboi suuren osan maan pinnalta lähtevästä lämpösäteilystä aiheuttaen kasvihuoneilmiön. Vesihöyry aiheuttaa 80,7 % kasvihuoneilmiöstä, CO2 vain 12,7, otsoni (O3) 4,4, metaani (CH4) 0,6 ja typpioksiduuli (N2O) 0,6 %. Vastavasti ne vaikuttavat lämpötilan nousuun 27,4, 4,3, 1,5, 0,2 ja 0,2 oC. Jos hiilidioksidin suhteellinen vaikutus on yksi, niin vesihöyryn on 11,8 ja muiden alle yksi /14/.

Hiilidioksidi on elämänmuotomme välttämätön perusedellytys. Kasvit tarvitsevat CO2 yhteyttämiseen, jossa muodostuu sokeria ja vapautuu happea. Lisäksi tarvitaan vettä, auringon valoa ja sopivasti lämpöä. Kasvien kasvu eli sato vähenee oleellisesti, jos CO2-pitoisuus on < 200 ppm (miljoonasosaa). Kasvit kituuttavat, jos CO2-pitoisuus on alle kompensatiopisteen (silloin kasvin hengitys kuluttaa yhtä paljon kuin yhteyttäminen tuottaa), mikä on luokkaa 50-100 ppm /17/.

Kasvihuonekaasuille on yhteistä, että niiden molekyyleissä on vähintään kolme atomia. Tällaisilla molekyyleillä on useampia mahdollisia värähtelytapoja, minkä vuoksi ne voivat absorboida useita eri infrapunasäteilyn taajuuksia. Tämän vuoksi esimerkiksi kaksiatomiset typpi (N2) ja happi (O2) eivät toimi kasvihuonekaasuina. Mitä enemmän kaasumolekyylissä on atomeja, sitä enemmän sillä on mahdolli-

deksankymppinen stara ei enää jaksa tehdä lumitöitä entiseen malliin. Lumikola on muovinen, joten sen ruostumisesta ei ole vaaraa.

Loppukevennyksenä lainaan erään kirjailijan minulle itsenäisyyspäivän 1997 jälkeen lähettämää kirjettä: Minulla oli telkkari kiinni koko Linnan juhlien ajan, eivät ne kirjavat papukaijat kiinnostaneet. Olin kuurojen pikkujouluissa samaan aikaan ja usko pois, siellä oltiin aidommin ”isänmaallisia” kuin Linnassa ikinä. Kyllä ilmastomuutoksen myötä isänmaallisuus-sanakin on poljettu lokaan. Jopa marssivat uusnatsitkin väittävät olevansa isänmaallisia. Suomi lie-nee yksi harvoista maailman maista, jossa natsit voivat marssia poliisien suojeluksessa.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkosceltä

sia värähtelytapoja ja sitä voimakkaampi on yleensä myös kaasun kasvihuonevaikutus. Niinpä esimerkiksi metaani (CH4) on selvästi voimakkaampi kasvihuonekaasu kuin hiilidioksidi (CO2) /3/.

Kasvihuonekaasujen pitoisuus

Ilmakehän pitkäikäisten kasvihuonekaasujen pitoisuus vuonna 2005 oli 460 ppmCO2e (= 460 miljoonasosaa hiilidioksidiekvivalenttia). Ilmakehän kasvihuonekaasujen pitoisuus nousee ihmisen toimien vuoksi jatkuvasti kiihtyvällä vauhdilla. Vuotuinen kasvuvauhti on tällä hetkellä CO2 osalta kaksi ppm vuodessa. Nykyisellä menolla ilmakehän kasvihuonekaasujen pitoisuus tulee lähes kolminkertaistumaan verrattuna nykytasoon tasolle 1 250 ppm 300 vuodessa /3/.

Hiilidioksidipitoisuudet ilmakehässä ovat lisääntyneet 31 % ja metaanipitoisuudet 149 % esiteollisiin tasoihin nähden vuoden 1750 jälkeen. Nämä lukemat ovat merkittävästi korkeampia kuin kertaakaan aiemmin 650 000 vuoteen, mikä on pääteltävissä luotettavasti jäätiköiltä syväkairatuista näytteistä. Noin kolme neljäsosaa ihmisen aiheuttamista CO2-päästöistä viime 20 vuoden aikana johtuu fossiilisten polttoaineiden käytöstä. Muut ihmis-peräiset päästöt ovat pääasiassa seurausta maankäytöstä, erityisesti metsän hävityksestä /3/.

Japanin avaruusjärjestö JAXA laukaisi 23. tammikuuta 2009 ensimmäisen erityisesti kasvihuonekaasuja mittaavan satelliitin, Ibusin (tunnettu myös nimellä GOSAT) /3/. Linn tutkitaan ilmaston muutosta, kaupungistumisen tai muun paikallisen ihmistoiminnan vaikutukset on suodatettava pois havaintosarjoista /2/.

Ilmastoon vaikuttavat tekijät

Ilmastotekijät: **1)** Auringon säteily: Auringon vakaus, Maan etäisyys Auringosta ja radan muoto, Maan pyörimisakselin suunta ja Maan pyörimisnopeus. **2)** Heijastus- ja siront ominaisuudet: ilmakehän kaasut ja niiden pitoisuudet, ilmakehän pienhiukkaset, pilvisuus, jää- ja lumipeite sekä kasvillisuus, eläimistö ja maan käyttö. **3)** Lämmön kuljetus merivirtojen ja ilman virtausten mukana: ilmakehän ja merien virtausten heilahtelut, meriveden lämpötilan ja suolaisuuden vaihtelut, merten ja merenpohjan topografia, man- nerten sijainti ja korkeussuhteet sekä vuoristojen sijainti ja korkeus /2/.

Voidaan laskea melko tarkasti, kuinka paljon Maa saa Auringon energiaa. Tekijät 2) ja 3) ovat vaikeammin selvitettäviä. Suuria epätarkkuuksia liittyy siihen, että näitä tekijöitä ei voi käsitellä toisistaan riippumatta, vaan ne vaikutta-

vat toisiinsa mutkikkaiden kytkentöjen eli palautemekanismin kautta /2/. Onko malleissa huomioitu merivirtojen aiheuttama ilmastovaihtelu ja pitkäaikaiset säävaihtelut AMO (Atlantic Multidecadal Oscillation) /7/ ja Pohjois-Atlantin heilahdus NAO (North Atlantic Oscillation)?

NAO on ilmastoilmiö. Se on pohjoisen pallonpuoliskon oskilloiva ilmastovaihtelu monen vuoden aikavälillä. Sitä mitataan ilmanpaine-erona Islannin ja Azorien välillä. NAO-rytmi vaikuttaa Euroopassa mm matalapaine - korkeapaine -vyöhykkeiden kulkuratoihin, tuulensuuntiin, sademääriin yms. Positiivinen NAO ohjaa matalapaineita Pohjois-Eurooppaan Välimeren sijasta. Negatiivinen NAO tuo talvella kylmää ilmaa Pohjois-Eurooppaan ja kosteutta Välimeren alueelle. Positiivinen NAO on ollut vallitseva 1980-luvulta lähtien /13/.

Ilmastomalli on joukko tietokoneelle ohjelmoituja laskenta-kaavoja, jotka ennustavat, miten ilmastotekijät vaikuttavat ilmakehän ja meriveden lämpötilaan, tuuleen, sateeseen, ilman ja maaperän kosteuteen sekä lumipeitteen paksuuteen /2/. Monia prosesseja malleissa korvataan yksinkertaisuuksilla ras- kaan laskennan välttämiseksi. Näin ennusteiden välille syntyy hajontaa. IPCC käyttää ennusteissaan hyviksi tiedettyjen mallien ilmastoennusteiden keskiarvoja ja hajontoja /2/.

Hannu Kautto, tekniikan lis.
Ari Kautto, tekniikan lis.

Lähteet:

- 1.** Peltari, M, CMIP6 on koko maapallon laskukaava, Yliopisto 8/2018
- 2.** Karttunen, H, Koistinen, J, Saltikoff, E ja Manner, O, Ilmakehä, sää ja ilmasto, Ursan julkaisuja 107, Otava, Keuruu 2008
- 3.** <https://fi.wikipedia.org/wiki/Kasvihuonekaasu>
- 6.** <https://ilmasto-opas.fi/fi/ilmastonmuutos/ilmio/-/artikkeli/3a576a6e-bec5-44bc-a01d-11497ebdc441/kasvihuonekaasut-lammittavat.html>
- 7.** <https://ilmasto-opas.fi/fi/ilmastonmuutos/video-ta-visualisoinnit/-/artikkeli/a12c5cf7-7ebb-4ea7-a7a8-f77428a2a040/video-maapallon-pintalampotila-vaihtelee-65-vuoden-jaksoissa.html>
- 9.** <http://ilmastorealismia.blogspot.com/2017/01/epatieteellinen-ipcc-tulisi-lakkauttaa.html>
- 13.** <https://ilmatieteenlaitos.fi/ilmakeha-abc>
- 14.** <https://www.tiede.fi/comment/2407020>
- 15.** Laframboise, D, The Delinquent Teenager who was mistaken for the world's top climate expert, Ivy Avenue Press, Toronto 2011
- 16.** www.sipri.org
- 17.** <https://fi.wikipedia.org/wiki/Fotosynteesi>

(Jatkuu seuraavassa numerossa)

Ilmastomuutoksia

Viime aikojen suosituin sanahirviö on -hiilijalanjälki. Kansalaisia yrittään syyllistää ilmaston lämpenemisestä. Kun yrittää elossa pysytellä Sipilän rosvohallituksen aikana, niin jonkinlaisia jätöksiä syntyy huolellisellekin ihmiselle. Joskus vaan pitää silmät ymyrkäisinä ihmetellä ihmisen viisautta.

Naton joukot harjoittelivat hiljakoin Venäjälle hyökkäystä Suomenkin alueelta. Joukkoja oli jotain yli 50.000 miestä ja naista, mutta min-käänlaisia hiilijalanjälkiä ei syntynyt. Suomen valpas lehdistö olisi varmaan kertonut etusivuilla jos olisi syntynyt. On siis käsitettävä et-tä suuri ja kunniakas rauhanjärjes-tö Nato on keksinyt saasteettomat aseet, aivan kuten Israel on keksinyt luomuydinaseen.

Kun on seurannut luonnon-tapahtumia Yhdysvalloissa, alkaa epäillä jonkinlaisia muutoksia tapahtuneen maassa. Maailman viisain presidentti D.Trump ei usko ilmastomuutokseen, mutta es-

merkiksi Kalifornian tuhoisat palot johtuivat siitä, ettei metsiä haravoitu. Suomessa haravoidaan ja siksi meillä ei ole isoja paloja.

Kyllä Yhdysvalloissa väkeä riittäisi haravoitten varteen, onhan siellä yli 2 miljoonaa vankia. Tosin osa saattaisi karata ennen haravoinnin valmistumista. Maastopalojen ollessa pahimmillaan ih-mettelin, miksi maailman hienoin-ta ja demokraattisinta armeijaa ei käytetä tulipalojen torjuntaan. Tie-tysti armeijan mukana olisi saattanut päästä palopaikoille huume-hörhöjä, niitä kun riittää Yhdysval-tain armeijassa. Kyllä ilmastomuut-os tuo jotain hyvääkin, lähes kah-

Humanitaarinen kriisi Venezuelassa

..eli oppitunti siitä, kuinka kansalaisjärjestö Mercy Corps toimii maassa

Maailmanlaajuinen Mercy Corps -avustusjärjestö on laajentanut toimintaansa Venezuelan ja Kolumbian rajaseudulle – USA:n lojaalin liittolaisen – Kolumbian maaperälle auttaakseen Venezuelalasta tulleita siirtolaisia ja pakolaisia. Kolumbian viranomaisten mukaan yli miljoona ihmistä on paennut vuodesta 2016 lähtien Venezuelasta Kolumbiaan. Näistä 800 000 on ollut venezuelalaisia siirtolaisia ja loput 250 000 kolumbialaisia paluumuuttajia. Mercy Corps on tarjonnut Kolumbiassa lähes 7 000 ihmiselle ladattuja pankkikortteja, suoja, saniteettitiloja, käyttövälineitä ja terveydenhoitoa.

Entä jos Mercy Corps -avustusjärjestön todellinen syy Kolumbian rajalla kuikuiluun, onkin se, että sitä käytetään houkuttelemaan ihmisiä siirtymään kotimaastaan Kolumbiaan, jotta voidaan raportoida maahanmuuton ja ”pakolaisuuden” lisääntyneen roimasti Venezuelassa? Kenen asiaa nämä Armon joukot todellisuudessa ajavat Kolumbiassa?

Mercy Corpsin toiminnan vuosibudjetti oli v. 2017 järjestön oman ilmoittaman mukaan 500 miljoonaa dollaria. Se saa rahoitusta USA:n ja EU:n viranomaisilta sekä Yhtyneen Kuningaskunnan kehitysyhteistyön osastolta. Muita merkittäviä rahoituslähteitä ovat olleet Bill ja Melinda Gatesin säätiö ja Clinton-säätiö. Järjestöllä on hyvät yhteydet Washingtonin päättäjiin. Mercy Corpsin nykyinen toimitusjohtaja Neal Keny-Guyer on vaikutusvaltaisen Yhdysvaltojen ulkomaisten suhteiden neuvoston jäsen kuten myös hänen edeltäjänsä Nancy Lindborg. Kyseisen globaalia uusliberalismia ajavan järjestön presidenttinä toimii isä ja poika Bushin sekä Donald Trumpin Lähi-idän neuvonantaja Richard Haass.

Kaikille ei riitä teetä ja sympatiaa

Parhaillaan Yhdysvaltojen rajoja lähestyy Meksikon suunnasta Keski-Amerikasta kotoisin oleva siirtolaiskaravaani. Kotimaidensa jengivälikäyttöä ja köyhyyttä pakoon lähtneiden keski-amerikkalaisten ryhmä on kasvanut matkan varrella noin 5 000 ihmiseen. Siirtolaiskaravaanin vahvuuden arvioidaan nousevan 10 000 ihmiseen. Heidän päämääränään on päästä Yhdysvaltoihin. Heille ei näytä löytyvän USA:n taholta teetä ja sympatiaa. Presidentti Trump on uhanut pysäyttää karavaanin maansa rajalla tarvittaessa jopa armeijan voimin. Merkilliseksi tämän asian tekee se, että yhdysvaltalaiset ovat niiden eurooppalaisten siirtolaisten jälkeläisiä, jotka itse ottivat omavaltaisesti haltuunsa valtaamansa maanosan maat, vedet ja luonnonrikkauudet, sekä tuhosivat lähes sukupuuttoon sen alkuperäiskansat.

Lavastetaan kriisi, sitten sekaannutaan asiaan

Venezuelan siirtolaisten määrän voimakas kasvu on ollut v. 2015 lähtien vahvasti esillä kansainvälisessä mediassa sekä USA:n, Kolumbian ja EU:n päättävissä elimissä. Myöhemmin itsensä hallituksista riippumatomiksi nimenneet kriisinnälkäiset kansalaisjärjestöt kuten Mercy Corps ovat ilmaantuneet karkkymään Kolumbian rajalle. Näin on synnytetty myytti Venezuelan humanitaarisesta kriisistä.

Mercy Corps toimii USA:n ja EU:n propagandatyön välineenä mustamaalatuksellaan Venezuelan bolivaarista hallitusta ja syyttäessään presidentti Nicolas Maduron johtaneen maansa humanitaariseen kriisiin. Järjestöllä on ollut otsaa väittää

omilla verkkosivuillaan, että ”vastasynntyneillä on Syyriassa paremmat mahdollisuudet selviytyä elämästä kuin Venezuelassa syntyneillä”.

Maaliskuussa 2018 Mercy Corps saapui Kolumbian rajalle laatiakseen tilannearvion venezuelalaisten maahanmuuttajien avuntarpeesta. Järjestö keräsi tietoja osoittaakseen Venezuelan rajan ylitykseen liittyvät vaarat sekä syyt venezuelaisten lähtemiseen kotimaastaan. Vastauksena omaan siirtolaisuuteensa venezuelalaiset itse kertoivat olevan oman maansa talouskriisin, johon liittyi hyperinflaatio. Mercy Corps tulkitsi Venezuelan tilanteen humanitaariseksi kriisiksi. Yhdysvaltain tukeman Venezuelan oikeisto-opposition kylvämä poliittinen ja yhteiskunnallinen epävakaus näyttää riittävän tälle järjestölle perusteeksi humanitaariseen kriisiin.

Alueellinen humanitaarinen kriisi

Venezuelasta Kolumbiaan tapahtuvaa maahanmuuttoa kutsutaan alueelliseksi humanitaariseksi kriisiksi, koska näin halutaan luoda kuva maassa vallitsevasta käsittämättömästä katastrofista, joka kaipaava ulkoista sekaantumista. Rankaisemalla Venezuelaa taloudellisilla pakotteilla ja edistämällä venezuelalaisten maahanmuuttoa Kolumbiaan USA ja EU pyrkivät haavoittamaan Venezuelaa ja eristämään sen yhdessä Kolumbian kanssa entistä enemmän muusta maailmasta.

Suomestakin muutti 1960-70-luvuilla 300 000 ihmistä Ruotsiin paremman elämän toivossa. Kukaan ei pukahtanut kuitenkaan silloin sanaakaan humanitaarisesta kriisistä. Kukaan ulkopuolinen ei sekaantunut asiaan. Lähi-idän sotia Eurooppaan pakenevia ihmisiä taas syytetään nykyisin siitä, että he ovat itse aiheuttaneet kaikki omat ongelmansa – myös kotimaansa humanitaarisen kriisin. Heille piisaa tämän vuoksi vähän ymmärrystä ja humanitaarista apua sekä kitsaasti oleskelu- ja työluvia. Yleensä näiden maiden sodissa Yhdysvalloilla ja sen liittolaisilla on omat näppinsä pelissä.

YK:n puolueettomat asiantuntijat ovat osoittaneet useaan kertaan, että Venezuelan talouskriisin syventymisen syynä ovat olleet Yhdysvaltojen Venezuelalle kohdistamat, vuosia kestäneet taloudelliset pakotteet. Asiantuntijat ovat tähdentäneet myös sitä, että Venezuelan kriisi on luonteeltaan taloudellinen – ei humanitaarinen kriisi. Jopa USA:n valtiovarainministeri on myöntänyt, että ”pakotteilla on toisinaan kielteisiä vaikutuksia Venezuelan väestöön.”

Kuka maksaa elintasopakolaisuuden Kolumbiassa?

Mercy Corps on ehdottanut Kolumbian hallitukselle kolme keinoa venezuelalaisten maahanmuuton helpottamiseksi: 1) laillinen rajanylitys-

paikka, jossa ei tarvitse näyttää passia, 2) oikeus työskennellä Kolumbiassa samoilla ehdoilla kuin kolumbialaisetkin sekä 3) oikeus suojaan, ravintoon ja vedenkäyttöön. Kolmanteen kohtaan järjestö hakee rahoitusta ja lahjoitusvaroja pohjoiselta pallonpuoliskolta.

Huhtikuussa 2018 Kolumbian hallitus ilmoitti, että passittomat venezuelalaiset voivat rekisteröityä kesäkuuhun asti maiden välisellä rajalla 500 eri tarkastuspisteessä. Elokuussa sama hallitus ilmoitti, että 500 000 venezuelaista voi jäädä kahdeksi vuodeksi maahan humanitaaristen syiden vuoksi. He voivat etsiä itselleen työtä sekä saada osakseen myös peruspalveluita. Tämän toimenpiteen jälkeen Venezuelasta Kolumbiaan lähtevien ihmisten määrä on noussut. Kuka kustantaa tämän maahanmuuttoaallon?

Kolumbian muutettua rajoillaan venezuelaisten passipolitiikkaa sen siteet Euroopan unioniin paranivat, ja siitä tuli Naton kumppani, mikä taas vahvisti entisestään USA:n ja EU:n välisiä suhteita. Tämä mannertenvälinen kehitys merkitsee sitä, että Venezuelan ja Kolumbian rajalla tapahtuvien konfliktien seuraukset on otettava hyvin vakavasti. Kolumbialaiset sotajoukot ovat liikehtineet jo raja-alueella Venezuelan Catatumbon läheisyydessä.

Samanlaista kikkailua on kokeiltu myös Kuubassa

Yhdysvallat harjoitti samansuuntaista politiikkaa 2000-luvun alussa Kuubasta Yhdysvaltoihin laittomasti siirtyneisiin venepakolaisiin. 2000-luvun alussa suurin osa Kuubasta lähteneistä ihmisistä lähti kotimaastaan taloudellisista syistä. Heitä ei kiinnostanut tuolloin Miamin äärioikeiston ikuisuustaluttelu Fidel Castroa vastaan. Taloudellisista syistä Kuubasta lähteminen Floridaan oli tehty kuitenkin vaikeaksi. Tuhansilla kuubalaisilla oli Kuuban hallituksen lupa lähteä, mutta USA ei myöntänyt heille viisumeita lähellekään tarpeellisia määriä. Niinpä monet joutuivat lähtemään saarelta laittomasti omatekoisilla veneillä tai miamilaisten ihmismalakuljettajien paateilla. USA:n ulkopoliitiikan mukaisesti kuubalaiset olivat tervetulleita Yhdysvaltoihin, kunhan olivat ensin riskeeranneet henkensä ylittäessään Floridansalmen ja sitten asettautuneet propagandavälineiksi omaa kotimaataan vastaan. Venepakolaiset palkittiin Floridassa oleskeluluvan lisäksi vielä sosiaalisin erikoisduin.

Mercy Corpsin suhteet Yhdysvaltojen hallintoon

Vuonna 1979 perustettu kansainvälinen Mercy Corps ilmoittaa olevansa hallituksista riippumaton, humanitaarinen avustusjärjestö, joka toimii olosuhteissa, joissa ilmenee taloudellista, ympäristöllistä, yhteiskunnallista tai poliittista epävakautta. Alkuaan brittiläisen järjestön päämaja on sijainnut v. 2009 alkaen Yhdysvalloissa, Oregonin Portlandissa. Järjestö ilmoittaa toimivansa 41 eri maassa. Organisaatio kertoo tukeneensa olemassaolonsa aikana yli 220 miljoonaa ihmisen selviytymistä humanitaarisista konflikteista, näiden pyrkiessä parantamaan toimeentuloaan ja tarjoamaan kes-

tävää kehitystä omille yhteisöilleen. Se on käyttänyt tarkoituksiinsa lahjoitusvaroina yhteensä 4 miljardia dollaria. (Lähde: Mercy Corps)

Mercy Corps harjoittaa yhteistyötä

Yhdysvaltain hallituksen tukeman, humanitaarisen USAID-järjestön kanssa mm. Afganistanissa, Etiopiassa, Syyriassa, Zimbabwessa ja Guatemalassa. USAID tukee sitä myös taloudellisesti. Järjestöjen saman henkisyyttä ja yhteistä agendaa kuvaa hyvin se, että Dina Esposito, joka toimi aikaisemmin USAID:in rauhan ja ravintotoimiston johtajana, nimettiin v. 2017 Mercy Corpsin teknisen tukiyksikön johtajaksi. (Lähde: Mercy Corps)

Mercy Corpsin presidenttinä aikaisemmin 14 vuotta toiminut Nancy Lindborg on työskennellyt v. 2015 alkaen maansa kongressin perustaman Yhdysvaltojen Rauhaninstituutin (USIP) johtajana. Hän on myös USA:n ulkomaisten suhteiden neuvoston jäsen. Tätä ennen hän johti v. 2010-2015 USAID:issa tiimiä, joka keskittyi rakentamaan demokratiaa, hallitsemaan ja lieventämään konflikteja Syyriassa, Irakissa, Afrikan sarvessa ja Arabikevään maissa. (Lähde: USIP)

Yhdysvaltojen kansainvälisen kehityksen toimisto – USAID

USAID kuvaa itse toimintaansa näin: ”Yhdysvalloilla on pitkä historia avustavan kädensä ojentamisesta taistelussa paremman elämän puolesta valtameren tuolla puolen asuvien kansojen puolesta, niiden kohtaamien tuhojen korjaamisessa tai niiden pyrkiessä vapaiksi ja demokraattisiksi maiksi.” USAID toimii 80 eri valtion alueella.

USAID:in toimialueena ovat olleet Saharan alapuolinen Afrika, Aasia, Latinalainen Amerikka ja Karibian alue, Eurooppa, Euraasia ja Lähi-itä. USAn kansainvälisen kehityksen toimiston käsityksen mukaan sen antamalla USA:n ulkomaa avulla on ollut aina kaksijakoisen tarkoitus Amerikan ulkopoliittisissa intresseissä: 1) demokratian laajentaminen ja 2) vapaiden markkinoiden edistäminen kehitysmaissa.

Vuonna 1961 perustettu USAID toimii Yhdysvaltojen ulkoministeriön alaisuudessa. Sen todellisenä tarkoituksena on tukea taloudellisesti kohtamassa Yhdysvalloille myönteisten poliittisten voimien toimintaa sekä horjuttaa viestintävälineiden ja mielenosoitusten avulla siihen kielteisesti suhtautuvien hallitusten vaikutusvaltaa. USAID on ollut viime vuosikymmeninä erityisen mieltynyt kohtamaisensa poliittisen opposition vaalivälikäyttöön rahoittamiseen. Neuvostoliiton kaaduttua v. 1991 USAID:n suomalla tuella oli suuri merkitys Euroopan entisten pienten sosialististen maiden ja en-

Kuva: Venezuelanalysis

Venezuelan taloudellisten kamppailujen taustalla on uusliberalismi, sanoivat Meksikon yhteiskunnalliset aktivistit solidaarisuuskokouksessa Nicolas Maduron kanssa Mexico Cityssä. ”Mitä tapahtuu Venezuelassa, on se, mitä olemme kokeneet Meksikossa kolmenkymmenen vuoden uusliberalistismin aikana. Et ole yksin”, sanoi Meksikon sähköasentajaliiton pääsihteeri Martin Esparza. Maduro kiitti live-videossa ammattiliittojohtajia ja aktivisteja solidaarisuustapahtuman järjestämisestä saapuessaan Meksikkoon Andres Manuel Lopez Obradorin (AMLO) virkaanastumisen tilaisuuteen.

tisten neuvostotasavaltojen vaalituloksiin. Jugoslavian hajotussodan jälkeen järjestö oli jälleen vaikuttamassa sodan seurauksena syntyneiden uusien valtioiden vaalien kautta uusien myönteisten valtaapitävien valintaan. Työ on tuottanut tuloja. Lähes jokainen eurooppalainen kohdamaa on nykyisin sotilasliitto Naton jäsen. Kun USAID:n kookkaita tiemainoksia monikansallisine lapsihahmoineen alkaa ilmestyä moottoriteiden varsille, silloin kansallinen demokratia ja parlamentarismi asettuvat uhan alaisiksi.

2000-luvulla USAID yritti vaikuttaa Latinalaisessa-Amerikassa mm. Boliviassa, Ecuadorissa ja Venezuelassa vaalituloksiin tukemalla näiden maiden oikeisto-oppositiota. Järjestö karkotettiin näistä maista, koska sen koettiin sekaantuvan kyseisten maiden vaaleihin ja niiden sisäisiin asioihin. Minusta Yhdysvaltojen nykyinen presidentinvaalikohtu ulkopuolisine vaikuttajineen herättää minussa lähinnä hilpeyttä.

Bolivaarisen vallankumouksen jatkumisen puolesta

Yhdysvaltoja riepoo, että ensi vuonna 20 vuotta täyttävä 21. vuosisadan sosialismin rakentaminen Venezuelan bolivaarisessa tasavallassa jatkuu edelleen kolmesta vallankaappausyrityksestä, useista maan kahden presidentin murhayrityksistä, siihen kohdistetuista taloussodasta ja -pakotteista, median parjaukspanjoista ja maan oikeisto-opposition tukemisesta huolimatta.

Suomalaisen vasemmiston olisi syytä avata siniset silmänsä sekä suoda laajakatseisesti solidaarisuuttaan ja tukeaan imperialismin vastaiselle, bolivaariselle vallankumoukselle.

Matti Laitinen

Lähteet: Nina Cross 31.10.2018/Venezuelanalysis.com; mercycorps.org; UPI, Cuba Si-lehti ja ML:n omat artikkelit.

Kohdemaissaan Mercy Corps mm. vaikuttaa vaalituloksiin ja amerikkalaisen rahan turvin sillä on iso vaikutusvalta.

”Venäjä on syyllinen - highly likely”

Tänä vuonna länsimaissa on kehitelty runsaasti provokaatioita ja infosotakampanjoita Venäjää vastaan. Yhteisenä piirteenä niille on, että Venäjä julistetaan heti syylliseksi ikävään tapahtumaan, tutkimatta tapausta lainkaan. Venäjä kiistää ja pyytää todisteita. Kun sitten aletaan tutkia, mitään todisteita Venäjän syyllisyydestä ei löydy. On vain ilmaan heitettyjä väitteitä. Ja kohut kuivuvat kasaan, ennemmin tai myöhemmin. Nämä todistamattomat syytökset jättävät kuitenkin ihmisten mieliin epäilyksen varjon – ja se on tieitysti tarkoituksin. Usein syytös muuttuuikin mediassa ajan mittaan totuudeksi, joka vain ohimennen mainitaan – esimerkiksi: ”Venäjä sotii Ukrainassa”.

USA sijoitti 5 mrd dollaria Ukrainan kumoukseen saadakseen maan kontrolliinsa ja Krimille Nato:n tukikohdan. Krimin asukkaat ovat kansanäänestyksessä ilmaisseet halunsa kuulua Venäjään ja Krimin parlamentti on kolmesti asiasta päättänyt. Ukraina halusi rajoittaa Krimin talouselämää. Silta Krimille avattiin voitonpäivänä 2018. Tänä näyttää, että Kertsinsalmen siltaa kohtaan pyritään kohdistamaan poliittista ja sotilaallista painetta. Tiedämme kuitenkin, että maailma olisi nykyistä huomattavasti turvattomampi, jos Nato olisi saanut Krimin haltuunsa.

Tänä vuonna maaliskuun alussa, juuri ennen Venäjän presidentin vaaleja, Britannian pääministeri Theresa May julisti Venäjän syylliseksi Sergei ja Julia Scripalin myrkytysyritykseen. Mitään ei asiassa tietenkään oltu tutkittu, koska May laushti syytöksensä länsimaiden tv-kanavilla heti Scripalien jouduttua sairaalaan. Hän varusti lausumansa kuuluisaksi tulleella peräkaneeilla ”highly likely” eli erittäin todennäköisesti.

Venäjä vaati tietysti jotain todisteita. Kun juttua alettiin penkoa, se alkoi saada yhä surrealistisempia piirteitä. Epäloogisuudet alkoivat lopulta olla ylivoimaisia propagandan tuottajille itselleen ja provokaatio alkoi kuivua kasaan. Skripalitkin pääsivät terveinä sairaalasta. Ilmaan jää roikkumaan kysymys: Miksi Scripaleita ei media saa haastattella?

Kuka hyötyy?

Tuo provokaatio on edelleen ilman todisteita eikä ketään ole saatu oikeuteen. Lopulta kaikki viittaa siihen, että ”highly likely” brittien tiedustelupalvelu MI5 tai MI6 kehittelee koko tarinan (poliittisen johdon pyynnöstä tietenkin) ja myrkkynä saatiin tekopaikan lähistöllä sijaitsevasta Porton Downin vaarallisten aineiden kemian tehtaasta. Tarkoitus oli ”highly likely” saada murhaajan viitta presidentin Putinin harteille ja siten hybridivaikuttaa Venäjän presidentin vaaleihin. Lisäksi saattoi olla tarkoitus kääntää kansan huomio pois omista Brexit-vaikeuksista. Motiivit siis olivat briteillä. Venäjällä ei ollut mitään syytä ryhtyä moiseen hulluuteen juuri vaalien alla. Eikä koskaan. Kannattaa kysyä, ku-

ka hyötyi.

Keväämmällä käynnistyi USA:ssa ajojahti Venäjän valtion omistamaa englanninkielistä tv-kanavaa Russia Today (RT) vastaan. Yhtään RT:n muka esittämää ”valeuutista” ei kerrottu, syyteltiin vain ja vaadittiin kanavan sulkemista. Twittter sulki RT:n tilejä ja Google ja Facebook muuttivat algoritmejään siihen malliin, että RT:n jutut eivät tule esille hauissa. RT:llä esiintyneistä länsimaiden tunnetuista asiantuntijoista, tutkijoista ja poliitikoista tehtiin ”hyödyllisten idioottien” lista.

RT teki viime kesänä mahtavan työn jalkapallon MM-kisojen raportoina 24/7. Vakituksina toimittajina raportoinnissa oli kuuluisa saksalainen ex-maalivahti Peter Schmeichel, enlantilainen ex-jalkapallotähti Stan Collimore ja tunnettu portugalilainen valmentaja José Mourinho, joka toimii edelleen Manchester Uniten valmentajana. Upeita tv-esiintyjiä ja jalkapalloasiantuntijoita kaikki kolme. RT jatkaa journalistisesti korkeatasoisena uutiskanavana ja haastattelee yhä uusia mielenkiintoisia ”hyödyllisiä idiootteja”.

Suomen surkeat yritykset

Suomikin toi kortensa kekoon Venäjän mustamaalaamisessa. Suomen yritykset olivat aika kömpelöitä, mutta ilmaan heitetty epäily jättää ihmisten mieliin kyllä jälkensä. Monet uskovat myös todistamattomia väitteitä.

Syyskuussa tehty rynnäkkö Airiston Helmi -lomakeskukseen loppui nolosti, kun 400 konepistoolein aseistettua poliisia, sotilas-

ta, rajavartijaa ja virkamiestä ei löytänyt mitään sukellusvenetukikohdtaa tai vastaavaa turvallisuusuhkaa Airiston Helmestä. Löytyi vain yksi talkkari, yksi virolaismies ja käteistä rahaa. Lisäksi poliisi takavarikoi useiden teratavujen verran turvakameroiden kuva-aineistoa, jota tutkii edelleen. Siellä saariston linnut lentävät katsojan ilona.

Marraskuun alussa Suomen pääministeri kohautti väittämällä, että Venäjä olisi häirinnyt Naton sotaharjoituksen aikana GPS-signaalia Suomen Lapissa. Siellä tapahtui osa tuosta massiivisesta sotaharjoituksesta. Naton hävittäjät lensivät Rovaniemeltä pohjoiseen ja itään. Juha Sipilän lausunto sai julkisuutta lännen valtavirtamediassa. Norjan ulkoministeriö antoi sille tukensa kertomalla, että häirintä tuli Kuollan niemimaalta. Mielellään Norja olisi syyttänyt Venäjää sotaharjoituksen jälkeen tapahtuneesta öljylautan ja norjalaisen sotalaivan yhteentörmäyksestä, jossa laiva aseineen upposi kuin kivi pohjaan. Mutta todisteita ei löytynyt.

Kävi ilmi, että Nato heikentää aina sotaharjoitusten aikana harjoitusalueella siviilien GPS-signaalia, mikä aiheuttaa häiriöitä signaalin toiminnassa. Suomi kohkasi asiasta aikansa ja kutsui Venäjän suurlähettilään ”puhutteluun”. Siitä ei kerrottu julkisuuteen muuta kuin että Venäjä haluaa todisteita. Mitään todisteita ei ole sittemmin tullut julki. Hyvä, että pääministerimme ei ole muutoin puuttunut ulkopoliikkaan koko virkakautensa aikana.

Ukrainan provokaatio Kertschin salmessa

Marraskuun lopulla toimeen ryhtyi Ukrainan presidentti Petro Poroshenko. Hän järjesti kunnan provokaation Kertschin salmessa. Venäjää syytettiin aggressiosta, myös Na-

ton pääsihteeri laushti asiasta. Viron pääministeri vaati Venäjälle pakotteita.

Odessasta lähti 25.11. 2018 kaksi sotalaivaa tykkeineen sekä hinaaja kohti Krimin ja Venäjän mantereiden välistä kapeaa Kertschin salmea. Päästyään Krimin edustalle ne pyörivät tuntikausia Sevastopolin laivastotukikohdan edustalla ja loukkasivat Venäjän aluevesirajaa. Tulostaan alueelle ne olivat ilmoittaneet vain 3 tuntia aiemmin.

Ukrainalaiset sotalaivat rikkoivat röhkeästi kaikkia Kertschin salmen ylittämistä sovittuja sääntöjä. Venäjän rannikkovartiostolle oli annettu vastuu salmen turvallisuudesta Ukrainan ja Venäjän yhteisellä sopimuksella vuonna 2007. Siinä oli sovittu, että salmeen tulosta pitää ilmoittaa 2 vuorokautta etukäteen ja laivojen pitää ottaa mukaan luotsi ja kulkuohjeet. Laivat ohjataan salmeen jonomuodostelmassa, vuorotellen kumpaankin suuntaan. Venäjän viranomaisilla on myös oikeus tarkastaa laiva ja sen lasti.

Ukrainalaiset laivat eivät totelleet merivartioston pysähtymis- ja kääntymiskäskyjä. Ne eivät vastanneet radioviesteihin mitään eivätkä ottaneet mukaansa luotsia ja kulkuohjeita. Ne eivät myöskään reagoineet varoituslaukauksiin. Viimein ne nostivat tykit 45:n asteen kulmaan ja porhalsivat kohti salmea. Jo yleiset meriturvallisuussäännökset vaativat merivartiostolta toimia, jos vieraan valtion alukset eivät noudata ohjeita.

Venäjän merivartiosto joutui pysäyttämään laivat saartamalla ja pakotti ne ajamaan Kertschin satamaan. Siellä miehistö pidätettiin rikkomusten takia. Kuulusteluista julkistetulla videolla toisen laivan kapteeni kertoo, että oh-

jeet olla noudattamatta määräyksiä tuli korkeimmalta taholta Kiovasta. Tutkimuksissa paljastui, että laivat olivat täynnä ampumavalmiita aseita ja ammuksia. Tämä viittaa myös ukrainalaisten uhkauksiin räjäyttää Kertschin silta. Venäjän turvallisuuspalvelun FSB:n mukaan noilla aseilla olisi voitu saada todella paljon tuhoa aikaan. Poroshenkon sitkeistä yrityksistä huolimatta tämäkin Venäjän mustamaalaus kuivahti kasaan valheellisuutensa takia.

Eliitillä peiliin katsomisen paikka

Tätä kirjoitettaessa valtavirtamedia yrittää syöttää meille ajatusta, että Ranskan keltaliivien kapina olisi Venäjän masinoima. On kuulemma facebook-tileillä ja muualla sosiaalisessa mediassa nähty venäläisten kirjoittamia ”botteja”, joissa innostetaan mellakointiin. Tämä väite loukkaa ensi sijaisesti Ranskan kansaa. Ei siis uskota, että kansa itse osaisi nousta kapinaan eliittiä vastaan. RT:n haastattelemat mielenosoittajat Pariisin kaduilla tyrnäisivätkin tuon ajatuksen täysin absurdina.

Keltaliivien protesti on selvästi uusliberalistisen politiikan vastainen ja koko EU-eliitin vastainen. Yle yritti pitkään sopertaa, että syy olisi polttoaineveron korotus. Siten Yle väheksyi mielenosoitusten poliittista merkitystä. Keltaliivien vaatimusten tultua julki nähdään selvästi, että kysymys on koko EU:n harjoittamasta, kansaa halveksivasta uusliberalistisesta talouspolitiikasta. Keltaliivit vaativat myös eroa EU:sta ja Natosta. Protestit ovat hieman levinneet ulkomaillekin, Belgiaan ja Hollantiin ainakin. Sen sjaan että osoitetaan syyttävä sormi taas kerran Venäjään päin, pitäisi EU-herojen nyt vihdoin katsoa peiliin ja miettiä, miksi kansa kapinoi.

Marjaliisa Siira

USA:n imperialistisissa sodissa satoja miljoonia uhreja

Yhdysvaltojen toteuttama ”maailmanjärjestys” on aiheuttanut 20 – 30 miljoonan ihmisen kuoleman eri puolilla maailmaa vuoden 1945 jälkeen. Yksikään USA:n presidentti ei ole onnistunut hidastamaan tämän tappokoneen tahtia. Viimeisimmässä strategisen puolustuksen asiakirjassa (2018) Pentagon (USA:n ulkoministeriö) määrittelee ”vaapaan ja avoimen kansainvälisen järjestyksen” vihollisiksi Venäjän ja Kiinan, jotka Pentagonin mukaan rikkovat ”kansainvälisten suhteiden sääntöjä ja periaatteita”. Mutta kuka oikeastaan rikkoo kansainvälisiä sääntöjä?

Professori Michel Chossudovsky, kanadalainen globalisaatiota tutkivan keskuksen johtaja, muistuttaa, että juuri Venäjä ja Kiina menettivät eniten ihmishenkiä toisessa maailmansodassa taistelllessaan USA:n liittolaisena natsi-fasisti-akselia Berliini-Rooma-Tokio vastaan. Neuvostoliitto menetti 26 miljoonaa ja Kiina 20 miljoonaa ihmistä.

James A. Lucasin Chossudovskyn tutkimuskeskukselle tekemä tutkimus kertoo, että USA on vuoden 1945 jälkeen sotinut tai tehnyt vallankaappauksia yhteensä 30 Latinalaisen Amerikan, Aasian, Afrikan ja Euroopan maassa. Se kertoo, että USA:n armeija on suoraan vastuussa 10 – 15 miljoonasta kuolleesta, jotka ovat tulosta suurimmista sodista eli sodista Koreaa, Vietnamia ja Irakia vastaan.

USA on liittolaistensa kanssa yhdessä sotinut tai johtanut sotia/sijaissotia Afganistanissa, Angolas, Kongossa, Sudanissa, Guatemalassa ja monissa muissa maissa.

Näissä sodissa arvioidaan kuolleen 10 – 14 miljoonaa ihmistä. Kuolleitten lisäksi sodissa tulee haavoittuneita, jotka hyvin usein vammautuvat lopuksi elämäkseen ja joita lasketaan olevan 10 jokaista sodassa kuollutta kohti. Tämä tarkoittaa, että USA:n sodissa haavoittuneita on satoja miljoonia.

Tämän lisäksi tulevat sotien epäsuorat vaikutukset ja kuoleman tuottamukset – nälkä, tautiepidemiat, pakkomuutot, orjuus, riisto ja ympäristövauriot. Vuodesta 1945 alkaen tähän päivään näistä USA:n sotien seurauksista ovat kärsineet sadat miljoonat ihmiset.

Verisin vallankaappaus maailmassa oli CIA:n 1965 organisoima Indonesian kaappaus. CIA antoi Indonesian murharyhmille listan 5000 ensimmäisestä kommunistista, jotka piti tappaa. Lopullista murhattujen määrää kaappauksessa ei osata sanoa, mutta arviot liikkuvat välillä 500 000 – 3 miljoonaa.

Sotia, tukikohtia ja coca-colaa

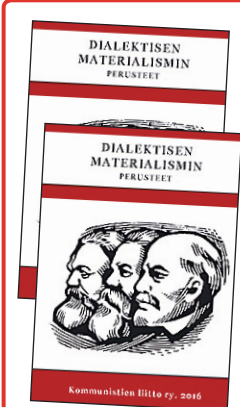
USA:n sotilaallinen imperialismi ilmenee jatkuvien sotien lisäksi myös ympäri maailmaa sijoitetuissa sotilastukikohdissa, joita on (laskutavasta riippuen) 800 – 1000. Näihin ei ole laskettu sotatoimialueilla olevia tukikohtia (Afganistan, Irak). Tukikohtien avulla USA hallitsee noin 150 maata maailmassa.

Vähäistä ei ole myöskään taloudellinen ja kulttuurinen imperialismi, jota USA on harjoittanut vuodesta 1945 alkaen. Esimerkkinä mainittakoon viihdekulttuuri, joka passivoi ihmisiä kaikkialla länsimaissa, ja lähes kaikissa maissa coca-cola ja hampurilaiset saastuttavat ihmisten ruokavaliota.

Edellä kerrotun perusteella en usko, että usein kuultu lausahdus ”Venäjä on ihan yhtä imperialistinen maa kuin USA” pitää ollenkaan paikkaansa. Venäjä haluaa vain turvata omat rajansa ja elää niiden sisällä rauhassa.

Marjaliisa Siira

Lähde: From 1945 until today - 20 to 30 million people killed by the USA by Manlio Dinucci, Voltairnet.org

Kommunistien Liiton julkaisu ”Dialektisen materialismin perusteet ilmestyi kaksi vuotta sitten. Nyt se löytyy myös netistä. Menette Kommunistien Liiton etusivulle ja otatte yläpalkista ”Opintoaineisto” ja sieltä ”Dialektisen materialismin perusteet.” Tämä ”Työläisen käsikirja” kaikkien tulee omaksua. os. <https://www.kommunistienliitto.com/>

Kirjasi voitte tilata os. Juha Kieksi (juha.kieksi@saunalahti.fi). Hinta postitse on seitsemän (7) euroa. Kirjaa saa Kansan äänen aktiiveilta. Lisätietoja: www.kommunistienliitto.com.

Aluekiistan uusi kärjistymisvaihe Japanin kanssa

Lännessä on totuttu pitämään presidentti Putinia poliitikkona, joka toimii siekailemattomasti, pitää tiukasti kiinni omaksumastaan linjasta eikä ole kykeneväinen mihinkään myönnetyksiin. Todellisuudessa näin ei ole ja siitä on uutena todistuksena kysymys Etelä-Kuriilien saarten mahdollisesta luovuttamisesta Japanille, mikä on herättänyt valtavaa kohua Venäjän yhteiskunnassa. Mutta ennen kuin ryhdyn käsittämään tämän asian ydintä, tahtoisin esittää lyhyen historiallisen ja maantieteellisen katsauksen alueeseen. Eiväthän kaikki ihmiset tiedä edes kyseisen saariston olemassaolosta.

Maantiedettä ja historiaa

Kuriilien saaristo sijaitsee Kauko-Idässä ja levittäytyy 1200 kilometrin alueelle Kamtshatkalta pohjoiseen Japanin Hokkaidon saarelle asti. Etelässä samansuuntaisesti sijoittuu Pienten Kuriilien saaristo, johon kuuluvat Shikotanin saari ja joukko pieniä saaria eli Laakea saaristo, josta japanilaiset käyttävät nimeä Habomai. Kuriilien ilmasto on viileä, jopa kesälläkin lämpötila on hyvin harvoin yli +20 astetta.

Ammoisista ajoista Kuriilien saaristossa on elänyt vaaleaverisiä aineja. 1700-luvulla Venäjä ja Japani alkoivat asuttaa saaristoa ja Etelä-Kuriilien saaristossa aineista tuli Venäjän kansalaisia jo 1700-luvun lopulla. Siitä huolimatta 1800-luvulla pitkäaikaisten neuvottelujen tuloksena Kuriilien saaristo siirtyi kuitenkin Japanille ja sinne alkoi saapua japanilaista väestöä ja tuolloin ainit joutuivat kansanmurhan kohteeksi.

Vuosina 1904-1905 käyty Venäjän ja Japanin sota, jossa Japani esiintyi ensi kertaa hyökkääjänä, päättyi Venäjän tappioon. Sen tulosten pohjalta solmittiin rauhansopimus, jonka mukaan Japanille luovutettiin Sahalinin saaren eteläosa ja samalla mitätöitiin virallisesti kaikki 1800-luvun sopimukset mm. Kuriilien saaristosta. Venäjän sisällissodan vuosina Japani miehitti osan Kauko-Idää. Japanilaiset poistuivat sieltä vasta vuonna 1922 ja Sahalinin pohjoisosasta vasta vuonna 1925.

Toinen maailmansota ja Japani

Vuosina 1930-1940 Japani esiintyi uudemman kerran hyökkääjänä. Ensin se hyökkäsi Kiinaan ja miehitti lähes koko maan. Se ei riittänyt, vaan japanilaiset hyökkäsivät sen jälkeen ilman ilmoitusta Yhdysvaltojen ja Iso-Britannian hallinnoimia siirtomaasaaria vastaan. Toisen maailmansodan lopussa USA ja Iso-Britannia alkoivat hanakasti pyytää Neuvostoliittoa liittymään sotaan Japania vastaan ymmärtäen, että ilman Neuvostoliiton apua maaooperaatioihin haaskataan vuosia ja miljoonia ihmishenkiä. Neuvostoliitto suostui tarjoukseen asettamalla ehdoksi Etelä-Sahalinin ja Kuriilien siirtämisen sen hallintaan. Länsiliittolaiset suostuivat tähän ehtoon.

Elokuussa 1945 Neuvostoliitto julisti sodan Japanille ja aloitti Koillis-Kiinan eli Mantshurian vapauttamisen. Japanin Mantshurian miljoonapäinen ryhmittymä murskattiin yhdessä viikossa Puna-Armeijan kärsittyä pienimpiä mahdol-

lia tappioita. Asiaan vaikuttii tietienkin Saksan vastaisessa sodassa hankittu valtava kokemus. Japanin hallituspiireissä alettiin puhua antautumisesta, ei niinkään USA:n atomipommitusten johdosta, jotka eivät vaikuttaneet erikoisemmin Japanin johtoon, vaan nimenomaan Neuvostoliiton sotaan liittymisen jälkeen. Japanin silloisen hallituksen julkaistuista pöytäkirjoista voitiin lukea pääministerin lausunto asiasta - "nyt sota voidaan katsoa hävityksi".

3. syyskuuta Japani allekirjoitti ehdottoman antautumissopimuksen. Entinen Japanin hallitus lakkasi olemasta. Japanin alueen miehittivät yhdysvaltalaiset joukot ja Etelä-Kuriilit siirtyivät Neuvostoliiton hallintaan. Hyökkääjää rangaistiin oikeutetusti.

Neuvostoliitto ja Japani neuvottelivat

Tuntui siltä, että kysymys Kuriilien omistuksesta oli ratkaistu lopullisesti, erityisesti kun Japani allekirjoitti vuonna 1951 San Franciscon rauhansopimuksen, jossa se luopui yksiselitteisesti kaikista oikeuksistaan Kuriilien suhteen. Valitettavasti neuvostoliittolainen osapuoli otti kohta uudelleen virallisesti kysymyksen esiin.

19. lokakuuta 1956 allekirjoitettiin Neuvostoliiton ja Japanin välinen Yhteinen julkilausuma, jossa sanottiin: "Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liitto, tullessaan vastaan Japanin toiveita ja ottamalla huomioon Japanin valtion edut, suostuu Habomain ja Shikotanin saarten luovutukseen kuitenkin siten, että kyseisten saarien todellinen luovutus Japanille toteutetaan SNTL:n ja Japanin välisen rauhansopimuksen solmimisen jälkeen".

Siihen mennessä Pienten Kuriilien saaristo oli kuulunut Neuvostoliittoon vasta kymmenkunta vuotta ja silloinen neuvostojohto ei ollut vielä ilmeisesti tottunut ajatukseen, että tätä Neuvostoliiton aluetta ei saa missään tapauksessa luovuttaa kenellekään. Allekirjoittamalla kyseisen julkilausuman johto toivoi, että se pystyy alueluovutuksen avulla vakuuttamaan Japanin johtajat omaksumaan puolueettomuuden asenteen, kuten teki vuotta aikaisemmin Itävalta. Nämä laskelmat eivät valitettavasti toteutuneet. Ensin Japani kieltäytyi allekirjoittamasta rauhansopimusta Neuvostoliiton kanssa (se oli ollut nimennomaan Japanin aloite) ja sittemmin allekirjoitti "turvallisuuksopimuksen" USA:n kanssa. Silloin Neuvostoliitto (se tapahtui vuonna 1960) julisti, että niin kauan

kun Japanin alueella on USA:n sotilastukikohtia, ei saarten luovutuksesta voi olla puhuttakaan, mutta valitettavasti neuvostojohto ei irti-sanonut julkilausuman asianomaisista kohtaa.

Gorbatshovin ja Jeltsinin aika

Siitä huolimatta Neuvostoliiton aikoihin ja myös Jeltsinin aikoina tästä julkilausumasta ei mainittu sanaakaan virallisissa asiakirjoissa, aivan kuin sitä ei olisi ollut olemassakaan. Neuvostojohto ilmoitti vakavasti ja päättäväisesti, että mitään Japanin osapuolen mainitsemmaa "aluekysymystä" ei ole olemassa eikä sitä tarvitse edes käsitellä. Jos muistelmiin on uskomista, niin jopa Lännelle kaikissa asioissa periksi antanut Gorbatshov, kun häntä kehoitettiin vuonna 1991 herättämään henkiin kyseinen julkilausuma, kieltäytyi siitä ilmoittamalla, ettei hän voi ottaa niin suurta riskiä.

Putin ja Kuriilit

Mutta Putin otti sellaisen riskin. Vuonna 2001 Japanin kanssa allekirjoitettiin Irkutskin julkilausuma, jossa sanotaan, että Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liiton ja Japanin vuoden 1956 yhteinen julkilausuma on perusteellinen juridinen asiakirja neuvotteluille rauhansopimuksen solmimiseksi (jota asiantuntijoiden mukaan ei lainkaan tarvita - eihän Venäjällä ole olemassa rauhansopimusta esimerkiksi Saksankaan kanssa, koska on olemassa sopimus Saksan ehdottomasta antautumisesta).

Luonnollisesti vuoden 1956 julkilausuman perusteella, joka tarkoittaa yksipuolisia myönnetyksiä, alueista voidaan ratkaista hyvinkin nopeasti ja se näkyy hyvin vuoden 2001 kokemuksessa. Kuten Sahalinin alueen entinen varakuvernööri on minulle kertonut, jo muutaman viikon kuluttua Irkutskin julkilausuman jälkeen heidän aluehallintonsa sai Putinin hallinnolta toimeksiannon Pienten Kuriilien luovuttamisesta Japanille. Ja nämä saaret olisivat olleet japanilaisia, ellei Japanissa olisi alkanut hallituskriisi. Uusi pääministeri ilmoitti, että vain "kaksi saarta" (eli Shikotan ja Laakea saaristo eli Habomai) eivät riitä - me tarvitsemme kaikki Etelä-Kuriilien saaret eli myös saariston suurimmatkin saaret - Kunashirin ja Iturupin.

Moskova ei silloin uskaltanut lähteä täydelliseen antautumiseen ja kysymys jäi pitkäksi aikaa vaille ratkaisua. Pitkäksi aikaa, mutta ei ikuisesti. Kun kuluvan vuoden lokakuussa Putin yllätti tavaltaan ystävänsä Aben ehdotuksella solmia välittömästi rauhansopimus ja siirtää "aluekysymyksen" ratkaisu myöhempään vaiheeseen, niin syntyi sellainen vaikutelma, että Etelä-Kuriilien myymisestä on hetkeksi luovuttu. Venäjän tiedotusvälineet julkaisivat kirjoituksia siinä hengessä, että viranomaisilla on riittävästi töitä "eläkeuudistuksen" kanssa, joka pudotti melkein puolella Putinin virallista kannatusta ja Putin ei tahdo enää riskeerata. Loogisesti ajatellen asia olisi pitänyt olla juuri näin, mutta hyvin nopeasti selvisi, että Kuriilien luovutuksen todennäköisyys päinvastoin kasvoi moninkertaisesti.

Rauhansopimus esillä

Osoittautui, että sanat siitä, että

NKP:n järjestämä mielenosoitus Etelä-Kuriilien luovutusta vastaan Moskovassa 1992. Banderollissa teksti "Kuriilit ovat Venäjän maaperää".

"alueongelman" ratkaisua on siirrettävä rauhansopimuksen allekirjoittamisen jälkeiselle kaudelle koskivat ainoastaan Japanin vaatimuksia Kunashirista ja Iturupista. Kuten virallisessa tiedonannossa Putinin tapauksesta Japanin pääministerin Shinzo Aben kanssa sanotaan, "kahden maan johtajat sopivat siitä, että Venäjä ja Japani aktivoivat neuvotteluprosessia rauhansopimuksen problematiikasta Neuvostoliiton ja Japanin vuoden 1956 julkilausuman pohjalta". Siten Pienet Kuriilit voidaan luovuttaa Japanille aivan lähiaikoina - esteitä tämän tarpeettoman sopimuksen solmimiselle ei nyt ole olemassa.

Mutta miksi Japanin nykyisen pääministeri luopui entisestä asenteestaan - "joko kaikki tai ei mitään"? Japanin johdossa tiedetään selvästikin Venäjän yläpöytästä käytävistä keskusteluista valmisteilla olevasta "vallan siirrosta" ja siellä päätettiin, että on parempi saada edes jotakin, kun siihen on olemassa mahdollisuus. Voihan Putinin seuraaja omaksua "Kuriilien kysymyksestä" aivan toisenlaisen kannan.

Silloinen selitys tuntuu aivan loogiselta. Mutta sitä varten Venäjän nykyjohto tarvitsee sellaista, mitä on vaikea ymmärtää. Puhutaan siitä, että Kuriilien "myymisestä" Venäjän talous (eli Venäjän oligarkit) saattavat hyötyä jopa satoja miljardeja dollareita. Mutta sellainen on täysin kannattamaton kauppa, koska Pienten Kuriilien talousvyöhykkeellä virallistenkin tietojen mukaan (ilman ryöstökalastusta) kalastuksen vuositulot ovat noin 8 miljardia dollaria.

Pyrkimys sanktioiden poistamiseksi

Eräät asiantuntijat olettavat, että Venäjän viranomaiset tahtovat siten palauttaa Japanin viranomaisen luottamuksen, jotta jälkimmäiset voisivat esiintyä puhemiehinä USA:ssa sanktioiden poistamisessa. Tuntuu kuitenkin arveluttavalta, että Trump alkaisi kuunnella Japania, jolla hänen silmissään ei ole erityisempää painoarvoa. On olemassa sellainenkin mielipide, että venäläiset oligarkit tahtovat saada kanavan kansalta ryöstettyjen varojensa siirtämiseksi Japanin kautta Länteen.

Asia saattaa olla niinkin. Mutta sellaiset laskelmat on rakennettu hiekalle. Miksi ei sitten vuosina 1956 ja 2001 tapahtunut näitä kauppajia Pienten Kuriilien luovuttamiseksi? Näin kävi Japanin silloisen hallituskriisien vuoksi. Kyseisessä maassa ei ole olemassa "pystysuoraa" valtarakennetta ja vaalien tulosten joukkomittaista vääristelemistä, pääministerit vaihtuvat aika tiu-

haan vauhtiin eikä ole vielä "kirkossa kuulutettu", että hallituksen seuraava kokoonpano tulisi toteuttamaan joitain salaisia sopimuksia.

Kuriileilla merkitystä Venäjälle

Mutta Venäjälle Pienillä Kuriileilla on suuri sotilasstrateginen ja kalataloudellinen merkitys, puhumattakaan siitä, että isänmaan myynti on periaatteessa sallimaton asia. Jos taas puhutaan Venäjän vallanpitäjistä, niin mm. "Kuriilien kysymyksellä" on heille valtava poliittinen merkitys. Useiden äänekkäiden skandaalien ja typerien virheiden jälkeen (mitä merkitsi yksistään "eläkeuudistus") luottamus valtiovaltaa kohtaan on pahasti horjunut. Sen legimitettiin rippeet perustuvat nykyään isänmaalliseen retoriikkaan ja näin ollen Kuriilien luovutus melkeinpä nollaisi viranomaisten kannatuksen. Tuskinpa on suurentelua sanoa, että Kuriilien luovutus saattaisi merkitä niiden henkilöiden poliittista romahdusta, jotka tekisivät tällaisen päätöksen, samoin kuin myös koko järjestelmän osalta.

Luulenpa, että "ylhäällä" monet ihmiset ymmärtävät tämän asian ja siten "Kuriilien suunnitelma" kohtaa siellä vakavaa vastustusta. Huomattava osa virkamiehistä on sitä mieltä, että vielä yksi eläkeuudistuksen tapainen "ampuminen itseään jalkaan" olisi asia, jota valtiolta mahdollisesti ei enää kestäisi. Sitä paitsi toivon, että siellä on vielä olemassa ihmisiä, joille maan edut merkitsevät jotain.

Venäjän eheys tärkeintä

Mutta tärkein tekijä on kansan kielteinen asenne, jota on nykyään hyvin vaikea aivopestä. Laajojen joukkojen suhde venäläisalueiden myyntikauppoihin on hyvin tunnettua sosiologisista tutkimuksista, mutta joukot otetaan huomioon vain silloin, kun ne osoittavat selvästi tahtonsa.

Meidän puolueemme on alusta lähtien puolustanut Venäjän alueellista eheyttä ja vastustanut Toisen maailmansodan tulosten tarkistusta. Juuri NKP perusti vuonna 1992 "Yleisvenäläisen Kuriilien puolustuskomitean", joka järjesti menestyksellisesti joukkokampanjoita ensimmäistä uhkaavaa yritystä vastaan Kuriilien luovuttamiseksi. Viime aikoina Venäjän kansa on oppinut paljon ja me olemme varmoja siitä, että tälläkin kertaa viranomaisten kansanvastaiset suunnitelmat voidaan tehdä tyhjiksi.

Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-)sihteeri
12.12.2018

Pienten Kuriilien vuorijono, Shikotanin saari.

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Iso-Britannian kohtalon hetket

Britannian poliittinen sekasorto uhkaa johtaa romahdukseen, koska sekä Konservatiivinen puolue että Työväenpuolue ovat jakautuneet katkeralla tavalla ja asioiden sopimisesta on tullut vaikeaa. Pienemmät puolueet ovat täysin sivuroolissa. Lisäksi kansalaisten luottamus poliitikkoihin on hyvin vähäistä. Ilman EU-kiistaa asialla ei olisi paljoakaan merkitystä, koska maan hallintokoneisto toimii tehokkaasti ja maan talous on suhteellisen hyvässä kunnossa.

Iso-Britanniassa ei ole ulkoisia uhkia. Näissä olosuhteissa he voivat täysin vaarattomasti kertoa tekaistuja tarinoita Venäjästä. Ihmisten tyytymättömyyttä se ei kuitenkaan voi peittää. Ainoa uhka on oma sekoiilu. Kansanäänestys Britannian EU-jäsenyydestä piti olla pelkkä muodollisuus. Siinä kävi kuitenkin hassusti. Olisi ollut vaarattomampaa antaa ihmisten äänestää vaikka NATO-jäsenyydestä. EU:sta eroaminen ei ole

järkevää koska se johtaisi taloudelliseen romahdukseen. Tässä on farsin ja ehkä jopa tragedian ainekset. Miksi valtio rikkoo oman taloudellisen ja poliittisen perustansa? Samaa kysyttiin varmasti Moskovassa 80-luvun lopulla. Ilman vahvaa keskusjohtoa suuret järjestelmät eivät pysy koossa. Neuvostoliiton osalta tyhmyys, lapsellisuus ja ahneus sai ihmiset toimimaan hätiköidysti. Se ei tapahtunut yhdessä hetkessä vaan se oli usean vuoden aikana tehtyjen perestroika- ja glasnost-sekoilujen seurausta.

Englannissa on ollut nyt pari vuotta hieman samaa. Austeri-ty ja Brexit ovat hieman samaa kuin glasnost ja perestroika. Ne eivät istu järjestelmään. Sosialismia ei voi olla, jos on markkinatalous ja suuromistajien mediavalta. Kapitalismia ei voi olla, jos ihmiset eivät kuvittele tulevansa pian rikkaiksi ja teollisuus jää ilman rajattomia markkinoita. Ihmisten täytyy saada unelmoida. Theresa Mayn johtama hallinto on tehnyt

EU:n kanssa sopimuksen, jonka puitteissa kapitalismi pystyy elämään ja kasvamaan. Sopimus on kuitenkin hyvin epäsuosittu. Saa nähdä repiikö Britannia itse itsensä rikki samalla tavalla kuin Neuvostoliitto.

Tiedotusvälineissä puhutaan paljon demokratian kriisistä. Kommenteissa on iso määrä epärehellisyyttä. Ensinnä pitäisi olla demokratia, jotta voisi olla demokratian kriisi. Sen sijaan on kansanval- lan kulissit ja täysin näennäisiä vaihtoehtoja. Tähän valheelliseen asetelmaan ja vaihtoehtojen puuttumiseen on kaksi keskeistä syytä. Länsimaisen järjestelmän perusta on sota, väkivalta, julma hyväksikäyttö ja valhe – ilman niitä se kuolee. Toisaalta sitten tuskin mikään suuri järjestelmä kykenee tarjoamaan aitoja poliittisia vaihtoehtoja. Kaikki järjestelmät vaativat yhdenmukaisuutta. Vapaus on aina hyvin suhteellinen asia.

Tauno Auer
21.11.2018

Jos hallitus päättää työmarkkinoista

Oikeistolainen yhteiskunta meuhkaa kovaan ääneen, ettei ammatihdistysliike saisi puuttua tai ottaa osaa lainsäädäntötyöhön, joka koskee työelämää. Työmarkkinajärjestöille ei kuulemma saa kuulua politikointi. Jaaha, vai niin. Miten se muuten menikään viime presidentinvaalien aikaan? Elinkeinoelämä rahoitti puoleltoista miljoonalla istuvaa presidenttiä Sauli Niinistöä, että se siitä politikoinnista.

Pitää muistaa, että porvari on porvari, vaikka sen oliiviöljyssä paistaisi. Sipilän hallitus, jos mikä, on tuonut politikoinnin rajusti ja laajalla rintamalla koko työmarkkinakenttään. Se on kiltisti kuunnellut ja toteuttanut Eteläranta 10 sekä Suomen Yrittäjien tahtoa ja toiveita.

Nyt jo oikeistolainen hallitus on kävellyt surutta työntekijöiden, työttömien ja heidän etujärjestöjen yli keksimällä monenlaisia keinoja heikentää työläisten asemaa. Jos luodaan järjestelmä, jossa vain hallitukset muuttavat työläinsäädäntöä ja jopa puuttuvat työehtoihin, niin mitä siitä seuraisi?? Siitä seuraisi, kuinka oikeistohallituksen aikana yhä enemmän työläisten

sietokykyä koeteltaisiin selkänahkaa ruoskimalla. Yhä kiihtyvää sietämättömyys olisi arkea työpaikoilla. Neljä vuotta odotettaisiin seuraavia vaaleja nyrkkiä puristellen taskuissa, kunnes eduskunta keikahtaisi vasemmistoenemmistöiseksi.

Vasemmistoenemmistöinen eduskunta toteuttaisi heti kuuden tunnin työajan, nostaisi palkkoja, puuttuisi työhyvinvoinnin parantamiseen, tekisi monia parannuksia työelämään sekä antaisi ihmisarvon myös työttömille. Miten luulisitte elinkeinoelämän suhtautuvan? Taputtelisi käsiään, ottaisi nöyränä vastaan uudistukset jne. Ei puhettakaan sen yrityksistä kaataa hallitus. Eduskunnan oikeisto hyväksyisi toimet mukisematta ja toteaisi, ettei työmarkkinoille sovi sotkea politiikkaa.

Väitän, että elinkeinoelämä alkaisi massiivisen pelottelun ja uhkailut, joilla tuotantoja uhataan siirtää ulkomaille ja vaikeutettaisiin monin eri taloudellisin keinoin yhteiskunnan rakenteita. Aivan kuten se tekee nytkin, jos sen tahtoa ei noudateta. Nyt sen tahtoa on oikeistolaisessa yhteiskun-

nassa noudatettu. Onneksi ay-liike on ollut kivi kengässä ja pelko vasemmiston noususta on hillinnyt, etteivät työläiset ihan kokonaan ole alistettu orjien asemaan.

Ja niinkö se meni, ettei työelämään pidä politiikkaa sotkea? Oikeiston tekemät lakiuudistukset ja muut heikennykset eduskunnassa eivät ole politiikkaa, vaan vastuullista yhteiskunnallisten asioiden ajamista – no niinpä – uskokoon ken tahtoo. Kaikessa tässä pitää muistaa, että elämme kapitalistisessa yhteiskunnassa, jonka lainalaisuuteen kuuluu työn ja pääoman välinen ristiriita. Kapitalistisessa yhteiskunnassa ammattiyhdistysliikkeen tehtävä on ottaa osansa, jonka se työllään luo pääomille.

Hannu Tiainen

Ps. Mielenkiintoista sinällään, kuinka ennen vanhaan Neuvostoliittoa moitittiin, miten siellä ammattiyhdistysliike oli vain kulissi ja työelämästä päätti kommunistien johtama klaani. Nyt nämä silloiset ay-liikkeen puolustajat haluavat meillä lakkauttaa oman ay-liikkeemme.

Demokratia Jumalan tekijänä

Unto Hämäläinen kirjoitti (HS 18.11.2018) otsikolla Jukka Tarkka opastaa tasavallan presidenttiä: ”Niinistö on pitkästä aikaa ensimmäinen valtiollinen vaikuttaja, jolla on kykyä ja mahdollisuus ottaa demokratian hänelle tarjoama turvallisuuspoliittisen johtajan rooli ja saada äänestäjät seuraamaan järjen lippua”. Näin Tarkka kehuu.

”Jos Tarkka olisi hieman malttanut asetella sanojaan, hän olisi voinut saada Niinistöä kuuliaisien lukijan. Nyt käy niin, että Tarkka ahdistelee ja opastaa Niinistöä. Kirjantekijä tunkeutuu presidentin tontille, ja siitä ei Niinistö tunnetusti pidä.”

Vuonna 2011 Niinistön vaalikampanjaa veti Taru Tujunen. Kampanjatoimiston ovi sattui olemaan muutaman sekunnin raolaaan radiokuuntelijoille ja siitä pölähti niin sakea sillin haju, ettei jäänyt epäselväksi, millä kirjaimella alkavia sanoja Taru ehdokkaalle latoi.

Tarkka on pyssyuskovainen ja tunnetusti kaikki uskovaiset esittävät jumalilleen vaatimuksia, miten niiden tulee toimia.

Viljo Heikkinen
Lapinlahti 28.11.2018

Vaalit lähenevät

Viimeistään huhtikuussa pääsemme taas uurnille, siis vaaliuurnille. Vaalitaistojen tiimellyksessä saamme nauttia taas monenlaisesta hupihommasta. Paljastuu esimerkiksi, kuinka valtava viisauden potentiaalinen kertymä on suomalaisessa kyläpoliittikojen yhdistyksessä. Kun peräkammarin pojat ja muutama tyttökin lähtevät kylille jakamaan tietoa ja lupauksia vaalikarjalle, ei turha totuuden puhuminen rasita.

Kun isonkin maan päämies puhuu tänään yhtä ja huomenna toista ja ylihuomenna ei muista puhuneensa mitään, niin ei suomalaisen edustajaehdokkaan tyhjän puhumiselle ole estettä. Jälleen tulee onttoja lupauksia kerta toisensa jälkeen. Aivan perinteelliset vaalit tulossa. Kaikkien ehdokkaitten nimet eivät vielä ole tiedossa, joten onko mahdollisesti savusaunassa syntynyttä ehdokasta. Kuitenkin ainakin yksi saunassa asuva ehdokas on lupautunut taas yrittämään Arkadianmäelle.

Vaalikarjalle tai paremmin heidän vatsalleen on tulossa ankarat ajat. Hernekeittoa ja kahvia sekä pullaa on syötävä aamusta il-

Sanoma-yhtiö julkaisuineen on Suomessa niin sanotun yleisen mielipiteen luoja. Näin synnytetään Koivisto ja Niinistö -ilmiöt. Sitä sanotaan demokratiaksi. Tämän demokratian aikana Suomesta on tehty epävirallisilla päätöksillä sotilasliitto Naton kuuliainen alusmaa.

Edellisellä kerralla meillä oli mahtava liittolainen Saksa. Nyt meillä on vielä mahtavampi liittolainen Nato. Tohtori Jukka Tarkka ei ollut vielä syntynyt, kun saksalaiset joukot hyökkäsivät Suomesta Neuvostoliittoon vuonna 1941. Olisiko siitä ollut apua hänen kaipaamalleen ”järjen lipulle”, kun Suomessa kaikuivat voittamattoman Saksan Sieg Heil -tervehdys voitolle. Siitä tosin jäi vain Suomen porvaristolle niin rakas torjuntavoitto. Vielä keran pitää sotaseikkailujen onnettomuus vetää suomalaisten kannettavaksi osana Naton sotakoneistoa. Vähempi ei näille ”järjen” tohtoreille riitä.

Erään toverin mielestä ilmainen tarjoilu on hyvää. Kyllä jokainen tarjoilusta nauttiva on verona maksanut ns. ilmaistarjoilusta.

En ole koskaan kannattanut puoluetukea, sillä se mädättää poliittista elämää, tarjoaa mahdollisuuden korruptioon jne. Parempi ratkaisu olisi lopettaa puoluetuki ja kyseisillä rahoilla jaettaisiin jokaiselle eduskuntavaaliehdokkaalle tasainen könttäsomma, jolla vaalitaistelu käytäisiin. Ulkopuolinen rahoitus kiellettäisiin ankarilla sanktioilla. Jos esimerkiksi CIA tai Mossad rahoittaisi ehdokasta, niin maksettu summa perittäisiin valtiolle 50 kertaisena.

Lopuksi ihmettelen, miksi Suomessa pitää valita 200 kansanedustajaa. Kyllä Brysselin määräykset voisi lakipykäliksi muuttaa ja ehtisi myöskin 100 ehdokasta. Jos eduskunta on läpileikkaus Suomen kansasta, niin kyllä sadankin joukoon saadaan sopimaan muutama juoppo, varas ja omaneduntavoittelija. Pitää aina muistaa, ettei lukumäärä takaa hyvyyyttä.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Kansalainen, valtio ja kansalaisyhteiskunta

Tästä meillä on kokemuksia työympäristö- ja sosiaalilainsäädännön alueilla. Kolmatta sektoria kuormitetaan liikaa valtion pae- tessa vastuutaan. Näin on synnytetty eriarvoinen yhteiskunta, jossa varakkaat ”anekauppana” suovat sosiaalisen hyvän mielen antamalla ”Nenäpäivät” ja muut saman vetovoiman omaavat projektit yksilöille ja yhteisöille. Lisäävätkö ne eriarvoisuuden tunnetta kansalaisissa?

Kansalaisyhteiskunta on abstrakti, kansalaisen kokemukseen perustuva käsite, joka on riippuvainen kansallisesta kulttuurisesta kehityksestä. Suomen historiassa kansalaisyhteiskunnan suurina harppauksina voidaan pitää yleisen- ja yhtäläisen äänioikeuden saamista ja 30-luvulla sosiaalilainsäädännön kehityksen ensiaskelia, jotka loivat

Kansalaisten kyky muodostaa demokraattisesti toimiva kansalaisyhteiskunta on riippuvainen valtiosta, lainsäädännöstä ja rahoituksesta. Kansalaisyhteiskunta (ns. kolmas sektori) alkaa kompuroimaan, jos sille työnnetään lainsäädännöllä tehtäviä yli sen fyysisten ja henkisten edellytysten, sitä resursoimatta ja kansalaisten taloudellisia sekä ajallisia edellytyksiä toimintaan heikentämällä.

kokemuksia vaikuttamisesta, kokemuksia yhteisöllisyydestä ja osallisuudesta kansalaisina.

Sota ja sodanjälkeinen aika hyvinvoinnin kehityksineen vahvasti yhteisöllisyyden, osallisuuden tunnetta ja kansalaisyhteiskuntaa. Valtio ja lainsäädäntö tukivat kehitystä koulutuksessa, ympäristöasioissa, SOTE-alueella ja kansalaisten yhdenvertaisten, taloudellisten edellytysten kehityksessä ja tulo- ja varallisuuserojen kaventamisessa.

80-luvun puolivälin jälkeen siirryimme monetaristiseen, uusliberaaliin aikaan, joka alkoi kasvattaa tulo- ja varallisuuseroja, jota EU jäsenyys vauhditti entisestään. Vuosituhannen vaihteen tietämissä

olimme OECD:n kärkimaa funktionaalisen tulonjaon muuttuessa pääomatulojen eduksi, palkkatulojen siivun kavetessa.

Kehitys on näkynyt yhteisöllisyyden rapautumisena, kansalaisyhteiskunnan koettuna heikkenemisenä. Lainsäätäjät, valtio on käyttänyt hyväkseen kansalaisyhteiskunnan heikkouden tilaa ”kikytämällä”, siirtämällä tehtäviä kolmannelle sektorille, tiukentamalla kansalaisten valvontaa, rajoittamalla kansalaisten vapauksia ja oikeuksia sekä kasvattamalla edelleen tulo- ja varallisuuseroja. Yhteisöllisyys, kansalaisyhteiskunta on saatettu kaaoksen tilaan ja yhä useampi haluaa siitä ”syrjäytyä” voimatto-

mana, mikä näkyy äänestysaktiivisuuden yleensä osallistumisen heikkenemisenä sekä harvenevan aktiivijoukon kuormituksena.

Onko meillä oikeus arvostella yhteiskuntia, joissa kansalaisoikeudet ovat olleet aina valtion rajoittamia, joissa oikeudet eivät ole kasvaneet ”läntisiin” mittoihin, kun meilläkin oikeuksia on ryhdytty kaventamaan ja eriarvoisuutta kasvattamaan? Ulottaako globalisaatio vaikutuksensa, kulttuuriset piirteensä talouden myötä kansalaisten vapausoikeuksiin, toisaalla niitä laven- taen ja toisaalla supistaen, valvontaa tiukentaen kilpailukyvyyn nimissä?

Suomessa on pidennetty työaikaa, niin elinikäistä, viikot-

taista kuin vuotuistakin ja kasvatettu työntekijöiden omavastuuta. Ympäristö- ja maankäyttö kysymyksissä virallista valvontamennettelyä on ”kevennetty” ja kansalaisten osallistumisoikeutta rajoitettu. Kasvatuksessa (ml. liikunta) ja koulutuksessa sekä SOTE-sektorilla on kansalaisten omavastuita lisätty pisteeseen, jossa ei voida puhua perustuslailisesta yhdenvertaisuudesta.

Kansalaisyhteiskunnan yhteisiä arvoja ylläpitää tasaisempi tulojen- ja varallisuuksien jako, mikä edellyttää lainsäädännöllistä tahtoa toteuttaa tasa-arvoon, yhteisöllisyyteen ja yhdenvertaisuuteen tähtääviä toimia, tahtoa asettaa tarvittaessa yhteisöllisyys globalisaation edelle.

Hannu Ikonen sd
Lieksa

Tukea Kansanäänelle

Paavo Junttila 100 e, Esko Rintala 50 e, Jartsev 4 e, Heikki Männikkö 34 e, Reino Welling 50 e, Hannu Kautto 40 e, Tarja Männikkö 34 e, Lauri Paronen 8 e, Ari Sulopuisto 6 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e, Palstapuutarhuri 8 e, Espoon leipäpappi 8 e, Unto Nikula 3 e, Kalevi Hölttä 10 e, Wanha Seppä 8 e, Kai Kontturi 50 e ja Jaakko Ahvola 30 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2018/640 5.7.2018

Esitys Kansan äänen painoajoiksi kaudelle 2019:			
Numero	painopäivä	deadline	terv. deadline
1/2019	maanantai 25. 2. -19	perjantai 15. 2. -19	
2/2019	maanantai 15. 4. -19	sunnuntai 7. 4. -19	pe. 12. 4. -19
3/2019	maanantai 17. 6. -19	perjantai 7. 6. -19	
4/2019	maanantai 2. 9. -19	perjantai 23. 8. -19	
5/2019	maanantai 28. 10. -19	perjantai 18. 10. -19	
6/2019	maanantai 16. 12. -19	maanantai 9. 12. -19	pe. 13. 12. -19

Sosiaalidemokraatitko?

Havaintojeni mukaan nousevasa vaalikuumeessa jo elävät demarit antavat mielellään taas keran tulevien äänestäjien ymmärtää ja uskoa, että nykyinen sosiaaliturva – tai se, mitä siitä on jällellä – olisi liki yksinomaan heidän ansiotaan. En kaipaa tikkua kumpankaan silmääni, mutta väitän Pekkalan hallituksen - pian sodan jälkeen - olleen aika monen uudistuksen toimeenpanija.

SDP oli mukana Pekkalan hallituksessa. Sen aikana saatiin koko kansan kattava kansaneläke, lapsilisät, sotavamma- ja (uudet) työaikalaat. Tuli kuitenkin aika, jolloin demarit arvioivat saavutetun sosiaaliturvan tason liian kalliiksi - ja lähtivät hallituksesta. 1957 SDP otti tikun nokkaan silloin neljännesvuosittain maksetun lapsilisän maksuajankoh-

dan. Seurasi parlamentaarinen puhemaraton- ja lopulta perheet (äidit) saivat lapsilisät jo totutulla ajallaan. Osuuskupan myymälänhoitoa ja huokasi helpotuksesta...

Toki mieleen on painunut joku hyväkin yhteinen saavutus. Tuskin kukaan kuitenkaan voi yksinään röyhistellä rintaansa kansanterveyslain säätämisestä. Toivottavasti ei halua-kaan. Aika moni sen sijaan voi luetella ansioitaan meneillään olevan hyvinvointiyhteiskunnan purkamisen eri etapeille pääsyssä. Purkamisen aloittivat herrat P. Lipponen ja L. Ihalainen (sd). Lisävauhtia ja suuntia (säästökohteita) ovat sitten löytäneet ja keksineet myöhemmät hallitukset - jopa ay-liikkeen suotuisalla avustuksella.

P. Eskelinen
Joensuu

Hyvät Kansan äänen lukijat

Minun aikani on mennyt Wäinö Pietikäisen poismenon jälkeen täysin potilasyhdistyksen (Asbestkamp-85) asioiden selvittelyyn ja tyttöni isän jäämistön selvittelyyn. Toipuakseni kaikesta tästä olen paennut taiteeseeni sillä tuloksella, että työt ovat olleet onnistuneita ja ovat päässeet sitten moneen paikkaan esille. Olin vähän aikaa sitten jättämässä juuri kolme kirjailuani Katrineholmenin taidehalliin ja sitten on Suomi 101 vuotta näyttely. Joten kiire tuli senkin paon seurauksena. Joten en ole ehtinyt vähään aikaan kirjoittaa Kansan ääneen mitään.

Kyykytettyjen puolesta

Sain nyt syksyllä 20.09.18 Sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnan kielteisen päätöksen koskien takaisin maksua Kelalle. Samalla tuli tieto, kuinka lautakunnat on yhdistetty. Tämä alkoi tietenkin kiinnostaa ja olen nyt tutkinut vähän näitä taustoja. Olen todennut, että tästä olisi hyvä varoittaa taas meitä ”kyykytettyjä”, jotka olemme vailla oikeusturvaa ja ihmisoikeuksia. Joten tässä on tämä kirjoitukseni lehdelle. On se kait jo vähän vanha juttu, mutta moniko on tietoinen tästä, mitä Eduskunnassa on taas päätetty. Nyt kun vaalit ovat taas pian käsillä, niin olisi se äänestäjien hyvä tietää tämäkin asia, etteivät enää samoja kieroilijoita äänestä.

Muutoksenhakulautakunnat ovat yhdistyneet 1.1.2018 alkaen.

Sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunta ja työttömyysturvan muutoksenhakulautakunta ovat yhdistyneet. Uuden lautakunnan nimi on sosiaaliturva-asioiden muutoksenhakulautakunta (SAMU). Lautakunta toimii sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonalalla ja tekee vuosittain tulossopimuksen ministeriön kanssa. SAMU:ssa on yhteensä yli 100 virkasuhteessa olevaa lakimiestä, notaaria ja toimistohenkilöä, sekä 70 sivutoimista lautakun-

nan jäsentä. SAMU:ssa käsitellään muun muassa Kansaneläkelaitoksen ja työttömyyskassojen päätöksistä tehtyjä valituksia. Yhdistymisen tarkoituksena oli pitää valitusajat kohtuullisina ja että kansalaisten oikeusturva toteutuisi.

Nämä ovat ne tavoitteet. Mutta kun olen valittanut jo yli 18:ta vuotta, niin tiedän kyllä tarkalleen, mikä oli heidän todellinen tarkoituksensa. Tarkoitus on pimittää, etteivät valittajat tietäisi, kuinka esteelliset ovat tehneet päätöksiä. Nyt kun se on mahdollista, että samat henkilöt voivat käsitellä saman valittajan eri päätöksiä ja heillä on mahdollisuus istua vielä toisissakin lautakunnissa. Joten nämä tavoitteet eivät kyllä tule toteutumaan. Ne eivät toteudu myöskään siksi, koska jäsenten ilmoittamien sidonnaisuuksien muuttumista ei tarkista eikä valvo kukaan, niin kuin pitäisi. Lautakuntien yhdistymisen varjossa halutaan suojella näitä henkilöitä, jotka hypivät tarpeen mukaan lautakunnasta toiseen ja sitten taas takaisin, ettei käry kävisi. On mielenkiintoista seurata kuinka valtioneuvosto hyväksyy heidän eroajan ja kuinka he nimittävät taas toisesta lautakunnasta toisen hyppijän hänen tilalleen toistaiseksi. Kaikki tämä on vaan kansan huijausta ja poliitikkojen oman edun tavoittelua.

Riitta Vainionpää
Ruotsi

”Marxilainen pyhäkoulu” jatkuu

-Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsenitelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisain Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00.

-Kokoonnumme seuraavan kerran keväällä 2019 maaliskuun alkupuolella.

-Talven kuluessa kehoitamme kertaamaan marxilaisen maailmankatsomuksen kysymyksiä. Hyviä perusteoksia ovat: Marx ja Engels: **Kommunistinen manifesti**; M.Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: **Filosofian Historia** (Progress, 1982); Viktor Afanasjev: **Filosofian alkeet** (Progress, 1976); siv. 182-217; **Marxilais-Leniniläisen filosofian perusteet** (Progres) siv. 333-355; Nevalainen- Peltonen: **Kansantalo-ustiede** (Kansankulttuuri).

-Muistakaa, että meidän opintovihkonen ”Dialektisen materialismin perusteet” löytyy nyt myös Kommunistien Liiton sivuilla kohdasta ”Opintoaineisto”. Hyödyntäkää tätä.

Kommunistien liiton hallituksien laajennettu kokous

Hermannin kerholla Helsingissä keskiviikkona 2.1.2019 klo 17.00. Käsitellään alkuvuoden toimintaa ja mm. seuraavia asioita: Arvioidaan valtakunnallisen neuvottelukunnan ”työkansan yhteistyöllä-irti uusliberalismista” järjestömmme vastuulle tuomia tehtäviä, suunnitellaan seuraavan Kansan äänen (1/19) sisältöä, tulevia vuoden 2019 vaaleja sekä lähikuukausien tapahtumia ja DSL opintotoimintaa.

Tervetuloa kaikki jäsenet ja ystävät

Kansanrintamaa rakentamaan

Nyt some:ssa käydään keskustelua välttämättömyydestä rakentaa maahamme demokraattinen kansanrintama luomaan poliittinen vaihtoehto uusliberalistiselle ryöstökapitalismille. Työn suunnittelemiseksi ja vauhdittamiseksi olemme luoneet ”**Kansanrintama-vaihtoehto uusliberalismille**”-FB-keskusteluryhmän. Liittykää ryhmään ja osallistukaa keskusteluun.Osoite on: **<https://www.facebook.com/groups/1852463221717297/>**

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki

<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu

<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!

www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Päivän uutisotsikot:

<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

EVKR toimii

EUvkr:n johtokunnan vuoden ensimmäinen kokous pidetään torstaina 31.1. 2019 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsitellään poliittista ja järjestöllistä tilannetta, tulevan talviajan tehtäviä sekä järjestömmme osalta vuoden 2019 vaaleihin liittyviä tehtäviä. Arvioidaan valtakunnallisen neuvottelukunnan ”työkansan yhteistyöllä irti uusliberalismista” tavoitteita ja meille tuomia tehtäviä.

Käsitellään vuosikokouksen ajan-kohtaa, Kansainvälisen Naisten-päivän viettoa ym. tehtäviä.

Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous, jossa arvioimme edellisen numeron sisältöä ja valmistelemme lehden seuraavaa numeroa (1/19). Mietitään Kansan äänen toimittamista tulevien vaalien osalta.

SFT toimii

SFT:n Suomen historiaan painottuva opintokerho kokoon-tuu tammikuun 21. päivänä klo 17 ja helmikuun 18. päivä-nä klo 17 Vantaalla, KTP:n toimistossa, Tikkuraitti 11 A, 3 krs.

Luokkasodan 1918 alkamis-päivänä su 27.1.2019 kokoon-nutaan kunniakäynnille Eläintarhan valtakunnallisella Punaisten muistomerkillä.

Samana päivänä 27.1.2019 SFT suorittaa kunniakäynnin Malmin hautausmaalle, missä lasketaan kukat punakaartilais-ten muistomerkillä, ja samassa yhteydessä kunnioitetaan viime sodan aikana teloitettujen fasis-minvastustajien muistoa.

Kellonajat ja muut tiedot ilmoite-taan myöhemmin.

Ottakaa liput mukaan.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Leikkiä ihmisten hengellä

Äskettäisissä Itsenäisyyspäivän tapahtumissa muistutettiin, että itsenäisyytemme on kyseenalaista. Tuleehan noin 80 % lainsäädännöstämme EU:n sanelemana. Työkansan itsenäisyystapahtumissa muistutettiin ulko- ja sotilaspolitiikkamme nato-suuntautuneisuudesta. Todettiin, että kun Suomi allekirjoitti nato:n kanssa ns. isäntämaasopimuksen, niin tämä tehtiin eduskunnan asiaa käsittelemättä. Sopimus merkitsee, että nato voi tuoda maahamme joukkojaan, perustaa tukikohtia ja vaatia näille ylläpitoa eduskunnalta asiaa kysymättä. Nato voi sijoittaa maahamme vaikkapa ydinaseita. Itsenäisyyspäivän puheenvuoroissa esitettiin, että (1) isäntämaasopimus tulee peruuttaa, (2) tulee irtaantua nato-yhteistyöstä, (3) ulkopoliitikassa tulee palata puolueettomuuteen Paasikiven ja Kekkonen viitoitamalle linjalle ja (4) tulee palauttaa normaalit rauhanomaiset suhteet Suomen ja Venäjän välille. Itsenäisyyspäivän aloitimme muistohetkellä Kansallisella punaisten muistomerkillä Helsingin E läintarhassa, jossa puheenvuoron käytti SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa. (KÄ/toim.)

linnut tynkäeduskunnan voimin Gustaf Mannerheimin Suomen valtionhoitajaksi. Päätöksen mukaan pestin piti jatkua siihen asti kunnes maahan saataisiin kuningas.

Joissakin porvarillisissa lähteissä sanotaan, että nyt Suomi olisi näin saavuttanut täysimääräisenä 6.12.1917 julistetun itsenäisyyden. Ehkä olisi parempi sanoa, että nyt Suomen porvaristo oli saavuttanut tavoitteensa istuttamalla suurinta osaa työväenluokkaa valkoisten vankileireillä.

Lisäksi itsenäisyyden kyseenalaistaa myös sekin, että Saksassa tehtiin heti ensimmäisen maailmansodan alkupäivinä eli vuonna 1914 arvio Suomen asemasta ja sen pohjalta laadittiin suunnitelmia Suomen varalle. Niiden lähtökohtana oli pitää maamme hinnalla millä hyvänsä Saksan etupiirinä Venäjää vastaan silläkin hinnalla, että jouduttaisiin uhraamaan Suomi Ruotsille käyttäen apuna ruotsalaisia sotajoukkoja. Tuollaiseen saumaan ajoittui maamme aktivistien touhuilema jääkärien kouluttaminen Saksassa.

Jo 1914 Saksa määritteli tavoitteekseen pitää Suomi Saksan alusmaana. Perusteluna oli muun muassa, että Suomen rajalta oli vain nelisenkymmentä kilometriä Pietariin, silloiseen Venäjän pääkaupunkiin. Suomen pelasti ensimmäisen kerran Saksan alusmaaksi muuttumiselta juuri ensimmäisen maailmansodan päättymi-

nen Saksan tappioon. Se mikä saattoi suomalaiset uudelleen Saksan rinnalle, oli Suomen taantumuksellisten oikeistolaisten porvarien päässä vellova sekoitus antibolsevismia, perinteistä russofobiaa ja siihen kiihkeästi liittyvää Venäjän laajenemisen pelkoa, kuten Saksan Helsingissä asemapaikkaa pitänyt lähettiläs Wipert von Blücher raportoi 1930-luvulla Saksaan. Me tiedämme tuonkin porvariston järjestämän selkkauksen lopputuloksen, joka päättyi vuonna 1944 maamme toisesta maailmansodasta irrottavaan aselepoon ja välirauhan sopimukseen Neuvostoliiton kanssa. Selkkauksen loppuselvityksessä, Pariisin vuoden 1947 rauhansopimuksessa, oli maamme tasavertainen altavastaaja Saksan kanssa.

Sitä emme tiedä, mihin tämän päiväinen taantumuksellinen porvariston perinteinen russofobia ja siihen liittyvä kiihkeä Venäjän laajentumisen pelko johtaa. Tiedämme vain sen, että meidän tavallisten ihmisten hengellä leikitään erittäin uhkaavasti. Viime vuosien aikana tapahtunut natottaminen puhuu siitä vakavaa kieltä. Onkin taas kerran kysyttävä, että miksei Suomen oikeistoporvaristo voi seistä omilla jaloillaan, vaan aina sen täytyy olla jonkun helmassa kuolaamassa ja sotilassaappaita nuoleksimassa.

Vielä yksi kysymys, koska tänään joissain piireissä juhlitaan maamme itsenäisyyttä panemalla etiketin mukaisesti jalalla koreasti, mutta mitä itsenäisyyttä he juhli-vat? Tavallisen ihmisen järkeen ei enää mahdu ajatus, että maamme olisi itsenäinen. Jo pelkästään se, ettei perustuslain mukaan korkeinta päättäväntä käyttävä, joka neljäs vuosi vaaleilla valittava eduskunta voi edes päättää noudatetaanko maassa normaalia vai epänormaalia aikaa. Siihenkin pitää hakea päätös Brysselistä. Olisiko parempi kutsua maataamme itsenäiseksi EU-alusmaaksi, joka sisältää sanat itsenäisen tasavalta kuolleina kirjaimina?

Timo Kangasmaa
SFT:n puheenjohtaja

Rauhanoppositiota tarvitaan

Kun vaalit lähestyvät, alkaa eduskuntapuolueiden vasemmalta laidalta kuulua kitinää Suomen hallituksen sumeilematonta sotapolitiikkaa vastaan. Tiedossa on, että kansa on lopen kyllästynyt nykymenoon, myös ulko- ja sotapolitiikan osalta.

Vasemmistoliitto vaati äskettäin Naton sotaharjoituksista irtautumista ja jopa, että Suomen sotilaallinen liittoutumattomuus kirjataan selvästi seuraavan hallituksen ohjelmaan. Myös isäntämaasopimuksen purkamista on vaadittu aikaisemmin. Nämä ovat hyviä vaatimuksia. Mutta ne ovat pelkkää sanahelinää siihen saakka kunnes niitä aletaan toteuttaa. Ja toteuttaminen on iso prosessi.

Isäntämaa-sopimuksen allekirjoittaminen syyskuussa 2014 oli sotilaallista liittoutumista Naton kanssa. Siinä Suomi tarjoaa Nato-maiden armeijoille käyttöön lentokenttäänsä, satamansa, varuskuntansa ja ilmatilansa - ”myös kriisitilanteissa”. Siis sotatilassa. Sopimuksen purkamisesta tuskin voidaan edes haaveilla ilman hallituksen ja eduskunnan vaihtamista.

Suomi on myös äskettäin sotilaallisesti liittoutunut Nato-maiden (USA, Britannia, Saksa, Ranska) ja Ruotsin kanssa. Sopimuksia on allekirjoitettu, enkä usko, että niiden purkaminen on helppoa. Se vaatii myös toi-

sen osapuolen hyväksymisen.

Naton ohjelmaan on jo kirjattu paljon uusia sotaharjoituksia, joissa Suomi on mukana. Ensi vuodelle on listattu 92 sotaharjoitusta. Ensi kevään suursotaharjoituksessa Suomi on isäntämaana. Tai oikeastaan renkimaana, koska USA johtaa sitä harjoitusta. Harjoituksen tavoitteena on testata muun muassa tieto- ja johtamisjärjestelmien yhteensopivuutta Nato-maiden kanssa. Useita viikkoja kestävään harjoitukseen on osallistumassa 19 maata ja Nato. Harjoitus kulkee nimellä Bold Quest. Mitenkähän Vasemmistoliitto nämä harjoitukset aikoo estää?

Sotapolitiikan muuttamiseen tarvitaan uusi eduskunta ja uusi hallitus – mutta se ei riitä. Ne tarvitsevat tuekseen valtavan kansanliikkeen, joka tukee muutosta. Silloin muutoksia voi tapahtua. Tarvitaan ärhäkkä rauhanoppositio kaduille ja toreille!

Marjaliisa Siira

TORJU NATO AINA

Elinkeinoelämän Valtuuskunnan (EVA) tekemän tutkimuksen mukaan tällä hetkellä ainoastaan 23 % suomalaisista on sitä mieltä, että maamme pitäisi liittyä Pohjois-Atlantin liiton eli sotilasliitto Naton jäseneksi. ”Suomalaisten Nato-kannat eivät juuri värähdä kysyttäessä, kannattaisivatko he Suomen Nato-jäsenyyttä, jos maamme ylin valtiojohto puoltaisi sitä. Nato-jäsenyyttä kannattaisi tässäkin tapauksessa vain 26 % suomalaisista ja 45 % torjuisi sen.”

Suomen valtioneuvoston selonteko (VNS x/2009) määritteli sotilaallisen voiman käytön joustavasti ja tarveharkintaisesti. Se hyväksyi sotilaallisen voiman käytön eli sodankäynnin kansainvälisen yhteisön arvojen turvaamisen tai humanitaaristen päämäärien välineenä. Yhdeksän vuotta myöhemmin Yhdysvallat ja sen Nato-liittolaiset sekä Suomen armeija harjoittelevat hyvässä yhteisymmärryksessä sotimista Suomen ilmatilassa, me-rellä ja maaperällä.

Nato-kumppanuus

Suomen ulkoministeriön selvityksen mukaan Suomi liittyi Pohjois-Atlantin yhteistyöneuvoston (NACC) tarkkailijaksi v. 1992 ja v. 1994 Naton rauhankumppanuusohjelmaan. NACC:n korvanneeseen Euro-Atlanttiseen yhteistyöneuvostoon (EAPC) maamme änkesi v. 1997. Järjestö toimii Naton kumppanuustyötä ohjaavana elimenä ja turvallisuuspoliittisena keskustelufoorumina. Suomi on osallistunut Naton nopean toiminnan joukkojen (NRF) täydentävän toiminnan joukkopooliin v. 2012 alkaen joka vuosi. Vuonna 2017 Suomi asetti NRF:n valmiusjoukoiksi merivoimien miinantorjunta-aluksen sekä maavoimien suojelun erikoisosaston. Suomen ilmavoimien yksikkö oli valmiusvuorossa edellisen kerran v. 2014. Silloin koulutusvastuu oli Karjalan lennostolla. Marraskuussa Nato harjoitteli sotaa Lapin ilmatilassa. Trident Juncture 18 -niminen sotaharjoitus tapahtui Norjan ja Ruotsin ilmatilassa, mutta käytössä oli myös Rovaniemen tukikohta.

Nato on sotilasliitto

Sotilasliitto Naton jäsenvaltioiden usko YK:n päätöksiin ja päämääriin on horjunut toistamiseen viimeisen 25 vuoden aikana. Sotilasliitto on syylistynyt Yhdysvaltojen johdolla lukuisia kertoa edustamiensa valtioiden vapauden, yhteisen perinnön, kulttuurin ja sivistyksen suojelun nimissä kulloisessakin kohdemaassa tapahtuvaan demokratian loukkaamiseen, henkilökohtaisen vapauden riistoon ja oikeusvaltion periaatteiden tietoiseen karttamiseen. Nato on luonut itse viholisensa. Se ei edistä maailman rauhaa. Kuka kaipaa maahamme Naton sotilastukikohtia tai sotilaittemme osallistumista Naton kohdemaiden siviilikohteiden aktiiviseen tuhoamiseen?

Natosta on vaikea erota

Naton 13. artiklan mukaan Nato-sopimuksen oltua voimassa 20 vuotta sopimuspuoli voi lakata olemasta sopimuspuoli vuoden kuluttua siitä, kun se on antanut irtisanomisilmoituksensa Amerikan Yhdysvaltojen hallitukselle, joka ilmoittaa muiden sopimuspuolten hallituksille kunkin irtisanomisilmoituksen talletuksesta.

Kansanäänestys natoon liittymisen torjumisesta

Jos kerran maamme väestö suhtautuu näin selkeän kielteisesti sotilasliitto Natoon liittymiseen, niin millä ihmeen valtuuksilla Suomen päättäjät allekirjoittivat Naton kanssa isäntämaansopimuksen syyskuussa 2014? Loputtomien haastattelututkimusten, suostuttelujen ja mielipiteen muokkauksen sijasta Natoon liittymisen torjumisesta pitäisi järjestää kansanäänestys, jotta asia saataisiin päiväjärjestykseen.

Matti Laitinen

Muistakaa! Venäjä on suurvalta

Maamme eli Venäjän yhteydessä runsaat 100 vuotta v. 1809-1917. Tämä oli maallemme hyvää aikaa. Itsenäisenä valtiona Venäjän naapurina olemme eläneet nyt 100 vuotta. Tämäkin on ollut hyvää aikaa silloin, kun olemme itse hoitaneet suhteemme kuntoon, antautumatta minkäänlaiseen seikkailupoliittikkaan. Oma kokemuksemme osoittaa, että Venäjä on meille tärkeä ja hyvä naapuri, jos itse sitä haluamme.”

Näin ei ollut silloin, kun lähdimme heimosotien tielle ja liittouduimme Hitler-Saksan kanssa rakentamaan Suur-Suomea. Vuonna 1939 neuvotellessaan Englannin ja Ranskan kanssa Hitlerin vastaisesta liittosta, Neuvostoliitto koki hyvin tarpeelliseksi turvata maansa luoteisrajan Saksan hyökkäyksen varalta. Samasta syystä Neuvostoliitto laittoi Suomeen v. 1938 lähetystösihteeriksi ”Jartsevin” neuvottelemaan suoraan Suomen hallituksen kanssa yhteistyöstä siinä tapauksessa, että Saksa hyökkää. Silloin kysymys oli Leningradin ja Neuvostoliiton turvallisuudesta. Neuvostoliiton vetoumukset olivat turhia.

Nykyajan aseistuksesta huolimatta tämä tilanne ei ole muuttunut. Venäjän on pakko reagoida, jos nato tulee vaarallisen lähelle Venäjää. Se nähtiin Krimin kohdalla. Oli suorastaan uhkarohkea yritys, että Nato Ukrainan avulla yritti kaapata tukikohdakseen täysin venäläisen Krimin, jossa on kolme kertaa äänestetty liittymisestä Venäjään ja ylivoimaisella enemmistöllä kansa on äänestänyt liittymisen puolesta. Tätä voisi jossain mielessä verrata vaikkapa tilanteeseen talvisodan vaiheilla. Kysykäämme olisiko maailma turvallisempi, jos nato olisi kyennyt kaappaamaan Krimin. Onneksi tämä ei onnistunut.

Tämä osoittaa, ettei meidän tule antautua nato:n juoksupojaksi. Siihen ei ole mitään syytä, eikä tarvetta. Putin totesi aiemmin v. 2017 aivan oikein, että ” ”Nato taistelisi Venäjää vastaan viimeiseen suomalaiseen asti”. Tämä on syytä pitää mielessä.”Venäjää ei pidä uhata Suomen alueen kautta.

Jartsev